

Consell Municipal – Actes

ACTA Consell Municipal, sessió de 28 de setembre de 2018.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-vuit de setembre de dos mil divuit, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinentes d'Alcaldia, Gerardo Pisarello Prados, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Agustí Colom Cabau, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Jaume Ciurana i Llevadot, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Jaume Collboni Cuadrado, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Xavier Mulleras Vinzia, Alberto Villagrasa Gil, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura, Pere Casas Zarzuela, i els Srs. Gerard Ardanuy i Mata, i Juan José Puigcorbé i Benaiges assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

La Ima. Sra. Mercedes Vidal Lago assisteix de forma telemàtica a la sessió, i expressarà el seu vot remotament per mitjans electrònics en virtut del que disposen els articles 10.3, 84.2 i la disposició addicional tercera del Reglament Orgànic Municipal, segons redacció donada en la modificació de l'esmentat reglament, aprovada definitivament per acord del Plenari del Consell Municipal de 23 de febrer d'enguany.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores.

Es donen per llegides les actes de les sessions extraordinària i ordinària celebrades el 20 de juliol de 2018, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i s'aproven.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament Orgànic Municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1. Decret de l'Alcaldia, de 19 de juliol de 2018, que faculta els/les regidors/res que es relacionen en annex, i en els termes que hi consten, per tal que en el supòsit d'absència del regidor/a de districte corresponent, puguin exercir les facultats delegades i/o desconcentrades relatives a la incoació, instrucció i resolució d'expedients sancionadors. Així

mateix, facultar-los per a l'exercici de qualsevol altra competència delegada i/o desconcentrada a favor dels/de les regidors/es de districte.

2. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que delega en l'Im. Sr. Agustí Colom Cabau, regidor de Turisme, Comerç i Mercats, la facultat d'ordenació de pagaments durant el període comprès entre els dies 13 i 31 d'agost de 2018, ambdós inclosos.

3. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que: Primer.- Faculta els/les gerents d'Àrees d'Actuació que es relacionen en annex, i en els termes que hi consten, per tal que en el supòsit d'absència del gerent municipal i/o del/ de la gerent de l'àrea corresponent, puguin exercir les facultats delegades en els decrets d'Alcaldia corresponents en matèria de gestió i administració de personal, en matèria de gestió econòmica i en matèria de contractació, que tinguin la condició d'urgents i inajornables. Segon.- Faculta els/les gerents de Districte que es relacionen en annex, i en els termes que hi consten, per tal que en el supòsit d'absència del/de la gerent del districte corresponent, puguin exercir les facultats delegades en els decrets d'Alcaldia corresponents en matèria de gestió i administració de personal, en matèria de gestió econòmica i en matèria de contractació, així com les facultats delegades per l'Alcaldia relatives a la incoació, instrucció i resolució d'expedients sancionadors; i Tercer.- Estableix, en el supòsit d'absència, les suplències dels directors/res de serveis de Llicències i Espai Públic que es relacionen en annex, i en els termes que hi consten en les tasques que els són pròpies per raó del seu càrrec.

4. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que nomena com a secretari tècnic del Consell de Ciutat el Sr. Andreu Parera Prats, de conformitat amb el que disposa l'article 55.3 del Reglament de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona.

5. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que designa l'Im. Sr. Eloi Badia Casas representant de l'Ajuntament de Barcelona a la Junta General de la societat Habitatge Metròpolis Barcelona, SA.; i proposa a la Junta General de la societat Habitatge Metròpolis Barcelona, SA el nomenament del Sr. Ricard Fernández Ontiveros com a membre del Consell d'Administració de l'esmentada Societat, en substitució de l'Im. Sr. Eloi Badia Casas.

6. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que designa el Sr. Davide Malmusi membre de la Junta de Govern de l'Agència de Salut Pública de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona i en substitució de la Sra. Laia Ortiz Castellví.

7. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que designa l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil membre del Consell Rector de l'Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona en substitució de la Sra. Àngels Esteller Ruedas.

8. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que nomena el Sr. Luis Fernando García Egea membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, en substitució de la Sra. Núria Galán Orriols, amb efectes 16 de juliol de 2018.

9. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que nomena l'Im. Sr. Alberto Villagrasa Gil, com a regidor adscrit al Districte de Ciutat Vella, en substitució de la Sra. Angeles Esteller i Ruedas.

10. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que nomena els membres de la Comissió no permanent d'estudi sobre les diferents solucions urbanístiques i normatives en matèria d'habitatge.
11. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que modifica l'apartat segon del decret de l'Alcaldia de 9 de maig de 2012 relatiu a la composició de la Taula de Policia Administrativa.
12. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que comunica al Plenari del Consell Municipal, pel seu assabentament, la designació de l'Im. Sr. Pere Casas Zarzuela com a Portaveu adjunt del Grup municipal de la CUP Cappingem Barcelona.
13. Decret de l'Alcaldia, de 20 de juliol de 2018, que assigna, de conformitat amb allò disposat a l'article 75.5 de de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de Bases del Règim Local i a l'article 11.2 ROM, a l'Im. Sr. Pere Casas Zarzuela el règim de dedicació parcial amb un percentatge del 85%, amb les retribucions establertes a l'acord del Plenari del Consell Municipal del 14 de juliol de 2015 per als regidors portaveus adjunts de Grup Municipal i efectes des de la data de signatura d'aquest Decret.
14. Decret de l'Alcaldia, de 24 de juliol de 2018, que designa el senyor José Luís Gómez Fernández representant de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de la Fundació privada BioRegió de Catalunya (Biocat), en substitució de l'Im. Sr. Agustí Colom Cabau.
15. Decret de l'Alcaldia, de 26 de juliol de 2018, que nomena els membres de la Comissió assessora dels processos participatius, assigna les seves funcions i estableix el seu règim de funcionament.
16. Decret de l'Alcaldia, de 26 de juliol de 2018, que nomena la Ima. Sra. Montserrat Benedí Altés i l'Im. Sr. Jordi Coronas Martorell regidors adscrits al Districte de Les Corts i al Districte de Sarrià-Sant Gervasi respectivament, i en substitució en ambdós casos de l'Im. Sr. Juan José Puigcorbé Benaiges.
17. Decret de l'Alcaldia, de 27 de juliol de 2018, que atribueix provisionalment a la directora del Àrea del Contenciós, amb efectes des del 23 de juliol de 2018, les facultats atribuïdes al director/a dels Serveis Jurídics en els Decrets d'Alcaldia d'1 de març de 2000; aquestes delegacions quedaran sense efecte quan sigui efectiu el nomenament del nou director o directora de Serveis Jurídics.
18. Decret de l'Alcaldia, de 28 de juliol de 2018, que designa el Sr. Joan Subirats i Humet, comissionat de Cultura, president del Patronat de la Fundació Museu Picasso.
19. Decret de l'Alcaldia, de 3 de setembre de 2018, que nomena la Ima. Sra. Trini Capdevila Burniol com a regidora adscrita al Districte de les Corts, en substitució de la Ima. Sra. Montserrat Benedí Altés; i la Ima. Sra. Montserrat Benedí Altés com a regidora adscrita al Districte de Nou Barris, en substitució de l'Im. Sr. Alfred Bosch Pascual.
20. Decret de l'Alcaldia, de 6 de setembre de 2018, que nomena la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura com a regidora adscrita al Districte de Sarrià-Sant Gervasi, en substitució de la Sra. María José Lecha Gonzalez; i l'Im. Sr. Pere Casas Zarzuela com a regidor adscrit al Districte de Nou Barris, en substitució de la Ima. Sra. Eulàlia Reguant i Cura.

21. Decret de l'Alcaldia, de 6 de setembre de 2018, que designa el Sr. Jordi Fernández Cuadreny membre del Consell d'Administració de l'Institut de Cultura de Barcelona, en substitució de l'Im. Sr. Juanjo Puigcorbé Benaiges.
22. Decret de l'Alcaldia, de 6 de setembre de 2018, que designa els Srs. Sergi Marí Pons i Xavier Suñol Ferrer com a vocals del Consell General i del Comitè Executiu del Consorci de Turisme de Barcelona en substitució, respectivament, dels Srs. Albert de Gregorio Prieto i Joan Torrella Reñé.
23. Decret de l'Alcaldia, de 6 de setembre de 2018, que designa la Sra. Marta Clarí Padrós membre del Consell Rector del Consorci Casa Asia, en representació de l'Ajuntament de Barcelona i en substitució del Sr. Valentí Oviedo Cornejo.
24. Decret de l'Alcaldia, de 6 de setembre de 2018, que nomena el Sr. Javier Pascual Gurpegui gerent de Recursos Humans i Organització, amb efectes 5 de setembre de 2018.
25. Decret de l'Alcaldia, de 6 de setembre de 2018, que nomena el Sr. Antoni Fernández Pérez gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona, amb efectes 17 de setembre de 2018.
26. Decret de l'Alcaldia, de 10 de setembre de 2018, que faculta l'Im. Sr. Josep Maria Montaner Martorell, regidor del Districte de Sant Martí, per tal que, en absència del regidor del Districte de Gràcia, Im. Sr. Eloi Badia Casas, pel període comprès entre els dies 10 i 17 de setembre, ambdós inclosos, pugui exercir les facultats delegades i/o desconcentrades relatives a la incoació, instrucció i resolució d'expedients sancionadors així com facultar-lo per a l'exercici de qualsevol altra competència delegada i/o desconcentrada a favor dels/de les regidors/es de districte.
27. Decret de l'Alcaldia, de 19 de setembre de 2018, que designa l'Im. Sr. Pere Casas Zarzuela membre de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, en substitució de la Sra. Maria José Lecha González.
28. Decret de l'Alcaldia, de 20 de setembre de 2018, que designa el Sr. Josep Medrano Molina membre del Consell Rector de l'Institut Municipal d'Hisenda en substitució del Sr. Antoni Fernández Pérez.
29. Decret de l'Alcaldia, de 20 de setembre de 2018, que designa el Sr. Arnau Monterde Mateo membre del Consell Rector de l'Institut Municipal d'Informàtica de Barcelona, en substitució del Sr. Xabier Eugeni Barandiaran Fernández.
30. Decret de l'Alcaldia, de 20 de setembre de 2018, que declara que el nomenament del funcionari de carrera d'aquest Ajuntament, senyor Gaietà Sala i Prat, tècnic superior en Dret, matrícula 35517, com a director 2 de la Junta Arbitral de Consum de Barcelona, disposat per resolució del gerent municipal de 24 de maig de 2018 comporta, des de la data de la seva presa de possessió, la presidència de la pròpia Junta Arbitral de Consum de Barcelona a tots els efectes previstos en el Reial Decret 231/2008, de 15 de febrer, pel qual es regula el Sistema Arbitral de Consum i restant normativa d'aplicació.

31. Decret de l'Alcaldia, de 20 de setembre de 2018, que delega en el gerent del districte de les Corts, Sr. Joan Cambroner Fernández, totes les facultats i atribucions assignades a la gerent del districte de Sant Andreu, Sra. Carme Turégano López, en mèrits dels acords d'aprovació de les diferents transferències i dels decrets de delegació i desconcentració de funcions al seu favor vigents a data de la signatura del present decret, per tal que substitueixi l'absència de la gerent del districte de Sant Andreu durant el període comprès entre el 24 i el 30 de setembre de 2018, ambdós inclosos.

32. Informe de la Intervenció de Fons relatiu a la situació pressupostària i la previsió de tancament de l'Ajuntament de Barcelona a 30 de juny de 2018.

Acord de la Comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat de 19 de setembre de 2018:

Districte d'Horta-Guinardó

33. (17PL16496) Prorrogar pel termini d'un mes, el període d'exposició pública de la Modificació del Pla General Metropolità de l'àmbit del Casc Antic d'Horta, de la plaça Bacardi, dels carrers Campoamor i Salses i, dels àmbits discontinus de les cases de Periodistes, d'iniciativa municipal, acordat per la Comissió de d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, en sessió de 18 de juny de 2018, atesos els motius exposats a l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; determinar, per tant, que l'exposició pública finalitzarà el dia 25 d'octubre de 2018; publicar l'acord al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i donar-ne compte al Consell Municipal.

b) Mesures de govern

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

1. Aprovar el Compte General de l'exercici 2017 corresponent a l'Ajuntament, als Organismes Autònoms Municipals, a les Entitats Públiques Empresarials i a les Societats Mercantils de capital íntegrament municipal.

La Sra. alcaldessa informa que els punts 1 i 2 es tractaran conjuntament.

El Sr. Pisarello agraeix la feina del personal tècnic de l'Ajuntament que ha elaborat aquests comptes del 2017, dels quals van començar a parlar-ne el maig, resolent dubtes; i fa referència al fet que la comissió especial va dictaminar favorablement el 27 de juliol.

Indica que els comptes de les empreses han estat aprovats pels consells d'administració respectius, i avui presenten un comptes equilibrats, sense dèficit, i que es tanquen amb un superàvit molt menor que en exercicis anteriors, i amb un grau també menor d'endeutament, i un pagament a proveïdors amb una mitjana exemplar en el conjunt de l'estat.

Manifesta que l'aprovació d'aquests comptes no significa un aval de tipus polític, sinó que permet la seva fiscalització per part de la Sindicatura de Comptes.

Avisa, igualment, que la no aprovació dels comptes implica un seguit de conseqüències per part de la Generalitat i de l'estat en matèria de retenció de subvencions.

La Sra. Recasens manifesta que li ha sobtat, igual que l'any passat, que el govern municipal, que va arribar a l'alcaldia proclamant-se el govern de la transparència i de les noves maneres de fer, en aquest punt amb què reten comptes davant de la ciutadania sobre l'execució del pressupost, el primer tinent d'Alcaldia li doni un tractament estrictament administratiu.

Feta aquesta observació, se suma a l'agraïment a l'equip de comptabilitat municipal, als Srs. Llebaria i Vives, a Marga, Javier i Nacho i, també, a l'interventor, que ha fet impecablement la seva feina de fiscalització, a la qual enguany se li ha afegit un informe arran del debat suscitat sobre les retallades.

Reconeix que el compte general s'ha formulat correctament i els ha permès d'analitzar la situació patrimonial, els ingressos i les despeses. Això no obstant, diu que el seu grup ha anat més enllà. En aquest sentit, recorda que el govern el maig de 2016 va afirmar que l'Ajuntament limitaria l'adjudicació directa de contractes. Diu que el Sr. Pisarello va avançar que es faria una memòria estadística de com s'havia contractat el mandat anterior per explicar que amb el nou govern ja no hi hauria contractació directa, que l'oferta sempre seria per lliure concurrència, a la qual podrien accedir petites i mitjanes empreses, també cooperatives –cosa ben certa, especialment en el cas algunes del carrer Casp– en detriment dels proveïdors habituals.

Afegeix que també es van comprometre a què cap proveïdor acumulés més de dos-cents mil euros de contractació. Tanmateix, fa notar que l'informe de l'interventor confirma que hi ha tres proveïdors que superen aquesta xifra, i fins a deu que superen els cent mil, i els alerta que no està justificada la inconveniència de licitar públicament el contracte, alhora que confirma que es fan fraccionaments de contracte, i posa el focus en uns Districtes concrets com Horta-Guinardó, Nou Barris o Sant Andreu. I també els posa alguns exemples de mala praxis en matèria de contractació, com ara que s'adjudica l'oferta més cara sense tenir en compte criteris de solvència i trencant el principi d'igualtat de tracte.

Recorda que el govern va anunciar a bombo i platerets que es limitaria l'adjudicació menor, tot i que de l'anàlisi de cent vint-i-cinc expedients de contractació, en els quals tenien obligació de demanar fins a tres ofertes, en cent vint-i-tres només s'ha demanat una oferta. Per tant, l'anunci esmentat és absolutament fals.

I afegeix que l'interventor els recomana que deixin de fer fraccionament de contractes, és a dir, contractació menor. Aprofita, en aquest sentit, per fer referència a un tuit, arran de l'aprovació del codi ètic, molt ofensiu amb el govern anterior a qui acusava de mentir, i remarca que l'interventor en el present informe els alerta que cal complir el codi ètic de què el mateix govern s'ha dotat, especialment pel que fa a l'article 13.h, que diu que s'impedirà el fraccionament de contractes per evitar l'aplicació del procediment de contractació en atenció a la quantia del contracte.

Finalment, demana al Sr. Pisarello que els expliqui què pensa fer amb la comissió extraordinària de retalles que el govern es va comprometre a crear, i amb la qual pretenen fer una fiscalització permanent.

La Sra. Mejías també comença agraint la feina feta i la bona disposició del serveis tècnics en la tasca de revisió del compte general.

Observa, seguidament, que el Sr. Pisarello dona a aquest tràmit un caràcter merament administratiu i el despatxa en pocs minuts, malgrat que és el moment de retre comptes davant de la ciutadania de com s'han invertit els diners del pressupost.

Reconeix que no s'ha produït un superàvit excessiu com ha succeït en altres exercicis, i entén que era símptoma d'alarma que els ha portat a una situació d'inestabilitat en els comptes de la hisenda pública de Barcelona, i ha provocat la creació d'una comissió extraordinària que intervé de manera directa en la gestió dels comptes municipals, i que ha donat lloc a un informe de la Intervenció per aclarir en quina situació real estan els comptes municipals, ja que el govern s'ha negat a donar explicacions.

Posa de manifest que si s'analitza el compte general s'adonen que no hi ha cap inversió important en els tres anys de mandat; mentre que d'allò de què presumia el govern, com ara les grans inversions en política social, tenen un nivell baix d'execució, i posa com a exemple que el programa d'ajut a famílies, amb una dotació de set milions d'euros dels quals només se n'han invertit tres; la subvenció de l'IBI a famílies monoparentals, amb cinc-cents mil euros de pressupost, i amb una execució de només tres-cents mil; o el pla d'assentaments irregulars del qual no s'ha executat ni la meitat de la partida.

Afegeix, també, la inversió en habitatge, que està molt per sota de la d'altres exercicis, només onze milions d'euros; i que ni tan sols s'ha iniciat la contractació de cent cinquanta habitatges.

Explica que l'anàlisi de l'activitat d'empreses municipals com Bimsa dona un resultat molt negatiu de la gestió del govern, com demostra l'enrenou per les obres del túnel de Glòries, que ha acabat amb una demanda milionària que hauran de pagar tots els barcelonins; la subhasta de les accions de Mediacomplex, que va quedar deserta; o el fet que l'IMI tampoc s'ha lliurat d'aquesta gestió desastrosa.

Entén que és molt qüestionable, també, el sistema d'adjudicació contractual, tal com expressa l'informe de l'interventor, així com la justificació de subvencions de dubtosa utilitat, moltes de les quals van a parar a entitats de clara afinitat política amb el govern, com els 350.000 euros assignats a l'Observatori Desc, o l'Associació Catalana d'Enginyeria sense Fronteres, amb un total de 320.000 euros, o a Irídia, amb set adjudicacions per un total de gairebé seixanta mil euros. Afirmar que al seu grup aquestes adjudicacions els semblen molt poc justificables i sí reprovables.

Continua dient que l'activitat de Barcelona Activa ha estat marcada per la inestabilitat en la seva direcció tècnica, i tampoc no afavoreix la creació d'ocupació, ni presta ajuda a pimes o autònoms i només se centra a donar un biaix ideològic i a afavorir les cooperatives com ara la

de manters, en la qual s'han invertit molts diners, malgrat l'alarma que ha generat la seva activitat entre els gremis, sindicats i el comerç de la ciutat.

Per acabar, esmenta la situació alarmant de Cementiris de Barcelona, que al llarg dels darrers anys havia consolidat uns guanys de gairebé dos milions d'euros anuals, que després d'anys de no fer cap inversió en les instal·lacions, l'accident de l'esfondrament de nínxols al cementiri de Montjuïc s'endurà íntegrament els guanys de l'exercici.

Per tot plegat, i per evitar que el pressupost no arribi al Tribunal de Comptes per a la seva fiscalització, anuncia que faran una abstenció en el compte general.

El Sr. Coronas se suma als agraïments pel suport rebut pels serveis tècnics municipals, especialment de Josep M. Llebaria i Marga Canela, que els han facilitat la tasca de revisió dels expedients del compte general de 2017. També posa en valor i agraeix la tasca feta per a l'elaboració d'aquest compte general pels serveis d'Intervenció municipals i pels equips tècnics de totes les entitats vinculades a l'Ajuntament, consorcis, empreses i instituts.

Lamenta, però, no haver trobat la mateixa complicitat per part del govern municipal, perquè com ja han dit diverses vegades, des del juny que insisteixen perquè els facin arribar informació sobre l'execució pressupostària per poder fer-ne una valoració de la seva evolució. Indica que l'informe d'Intervenció que van demanar en el Plenari del 20 de juliol se'ls va facilitar ahir al migdia, de manera que han tingut menys de vint-i-quatre hores per fer-ne una revisió adequada.

Observa que, tot i el poc temps que han tingut per valorar l'esmentat informe, que hi ha dos mètodes de càlcul molt rígids, i entenen que convindria tenir en compte la perspectiva dels efectes que pugui tenir l'entrada en vigor de la mesura de reserva del 30% o altres eventualitats d'ara endavant.

Per tant, atès que la realitat és molt canviant, diu que consideren que cal preveure més escenaris que els que es plantegen en l'informe, i que els semblen molt rígids.

Afegeix que, arran de la manca d'informació, vincularan el seu vot favorable a aquests comptes sempre que el govern es comprometi, amb la fórmula que consideri més adient, però com a molt tard a principis de desembre, a què puguin disposar d'aquest informe d'auditoria actualitzat a fi de poder anar seguint l'execució pressupostària del 2018.

Recorda que en anys anteriors sempre han votat favorablement el compte general, i confirma que la seva voluntat és fer el mateix enguany per la responsabilitat a la qual al·ludia abans del Sr. Pisarello, qui afirma que es tracta d'un assumpte tècnic, tot i que li recorda que cal lligar-lo políticament; i assegura que volen que la Sindicatura de Comptes pugui auditar els comptes de l'Ajuntament com cal.

Respecte al contingut del compte general, entén que queda clar que cal reduir el percentatge d'adjudicació de contractes menors a grans empreses; que la compra pública ha de ser amb més intensitat un agent que fomenti el teixit productiu real de la ciutat i el que treballa amb valors socials, iniciatives en el marc de l'economia cooperativa social i solidària i pimes. I remarca que el seu grup ha presentat diverses iniciatives reclamant clàusules en els

contractes sobre proximitat i informes d'impacte econòmic per la compra pública de l'Ajuntament.

Així doncs, depenent de la resposta de si el govern es compromet a actualitzar l'informe abans de final d'any, emetran el seu vot.

La Sra. Ballarín, al seu torn, agraeix molt sincerament la feina dels i les professionals de la casa que han respost les al·legacions i consultes dels grups municipals en el marc del compte general. Reconeix que el seu grup ha formulat poques preguntes, però el cert és que han estat molt ben atesos.

Recorda que el pressupost del 2017 es va aprovar mitjançant una qüestió de confiança, quan el seu grup també formava part del govern, que el va defensar perquè hi creia, especialment perquè incloïa aspectes que consideraven importants i que es poden veure reflectits en el tancament de l'exercici. Considera, doncs, que el del 2017 era un bon pressupost contra la desigualtat i a favor del creixement de la ciutat, ja que es va enfortir l'aposta per la cultura amb un increment del 13% respecte al pressupost del 2016, començant per la cultura de proximitat i els barris, la creació i el sector artístic; constata que pressupostàriament també es va apostar pel foment del creixement econòmic estratègic, cosa que va permetre a la ciutat treballar per la promoció internacional, consolidar el programa de suports als autònoms o iniciar una tasca d'impuls de la marca Barcelona, que l'actual govern ha rebatejat com a signatura Barcelona.

Remarca que també va ser un pressupost amb un fort caràcter social, i recorda que el 2017 es van cobrir totes les necessitats de renda infantil garantida, un recurs que es va posar en marxa el 2015 gràcies al seu grup, i que el govern retalla enguany d'1,2 milions d'euros, com també fa en prestacions. Afegeix que també va ser possible la reducció dels topalls de l'IBI al comerç, fet que es va traduir en millores molt concretes en el comerç de la ciutat.

Recorda altra vegada que el pressupost del 2017 va ser aprovat per una qüestió de confiança, i que el grup del PSC va formar part del govern fins a finals de novembre d'aquell any; per tant, nou mesos i mig del 2017 van ser al govern i es consideren coresponsables, malgrat que no van participar ni el tancament ni en l'execució dels darrers mesos, que són essencials a l'hora d'ajustar despeses i tancar els projectes.

Observa que aquest tancament els dona pistes en el sentit que el govern no va tenir en compte alguns aspectes a l'hora d'elaborar els pressupostos del 2018, i es comprova una tendència a la baixa en la recaptació d'impostos, que el govern no va tenir en compte a l'hora de pressupostar el 2019 i, contràriament, els va incrementar tots, tret de l'IBI, i per primera vegada a la història, el 2018 s'ingressarà menys per aquest impost.

Reitera que per coresponsabilitat el seu grup votarà a favor d'aquest compte general, malgrat que la responsabilitat correspon al tinent d'Alcaldia que és qui ha de donar les eines per executar un pressupost eficaç, equilibrat i solvent, i considera que ho fa aplicant la llei del mínim esforç. En aquest sentit, remarca que s'han constatat retallades i opacitat, motiu pel qual el juliol passat es va ordenar la creació d'una comissió extraordinària per tractar aquests assumptes, tot i que confirma que no han rebut cap resposta al respecte, i pregunta al Sr. Pisarello què té intenció de fer amb aquest mandat del Plenari.

El Sr. Mulleras, en primer lloc, agraeix als professionals municipals i als assessors del grup del PP la seva feina en la fiscalització del Compte General 2017.

Assenyala que el seu grup ha presentat un document de 163 pàgines en què han inclòs totes les seves al·legacions, la majoria de les quals no han estat acceptades.

Fa notar que avui debaten el darrer Compte General del mandat, cosa que els permet fer balanç per avaluar quina herència deixa l'alcaldeessa Colau en els comptes municipals. Precisa, en aquest sentit, que aquest llegat es pot resumir en demagògia, opacitat, impostos i taxes al màxim, i repartiment de subvencions ideològiques a entitats afins.

Justifica titllar aquesta herència de demagògica perquè Barcelona en Comú criticava el superàvit, mentre que durant el seu mandat hauran acumulat 200 milions d'euros per aquest concepte; també, perquè criticaven la contractació directa, tot i que continuen abusant-ne, ja que el 95% dels contractes municipals es continuen adjudicant a dit, amb excés de fraccionament i del contracte menor, incomplint el seu mateix codi ètic. Afegeix que també criticaven fortament la submissió d'aquest ajuntament a la Generalitat, però el fet és que el seu deute real amb aquesta administració ja s'acosta als tres-cents milions d'euros. Igualment, fa notar que el govern de la ciutat critica l'Estat amb gran demagògia i, tanmateix, poden quadrar els comptes gràcies als mil milions d'euros que anualment aporta l'Estat a aquest ajuntament, el 90% dels ingressos públics dels comptes municipals.

Continua la seva intervenció acusant el govern d'actuar amb opacitat, ja que el 30% del pressupost municipal es continua gestionant mitjançant empreses municipals sense l'estrict control de l'administració pública, com és el cas de BSM o Cementiris.

Constata que havent transcorregut pràcticament el mandat, els grups continuen sense poder fiscalitzar, mitjançant el Compte General, Barcelona Regional, un exemple més d'opacitat.

Igualment, confirma que Barcelona és encara la ciutat més cara d'Espanya, que el govern continua mantenint els impostos i taxes al màxim, com demostra que l'IBI s'ha incrementat d'un 10% els darrers cinc anys. I contràriament, afirma que és la ciutat més barata per als incívics, que deixen de pagar el 70% de les multes que se'ls imposen, i que el govern ho permet.

Finalment, posa de manifest que els comptes també es caracteritzen pel repartiment de subvencions ideològiques a entitats afins, injustificables i injustificades, ja que en moltes de les que han pogut analitzar mancaven els justificants en els expedients, i confirma que hi són incloses totes les entitats afins al govern. Puntualitza que això no ho denuncia només el seu grup, sinó que també ho ha confirmat l'informe de l'interventor, que posa de manifest que s'han incrementat d'un 44% les subvencions directes o nominatives respecte a l'any anterior.

Finalment, anuncia que el seu grup votarà en contra del Compte General.

La Sra. Reguant, abans d'encetar la seva intervenció sobre el Compte General, té un record per les cinc dones assassinades aquesta setmana a tot l'estat, alhora que recorda que avui és el dia internacional per la despenalització de l'avortament.

Entrant a valorar aquest punt, diu que subscriuen alguns dels arguments que molt breument ha expressat el Sr. Pisarello, entre els quals la reducció de superàvit. Manifesta que consideren el Compte General com una eina de fiscalització per part dels grups municipals, però que també ha de permetre una fiscalitza que vagi més enllà i que s'obri a la ciutadania.

Considera evident, tanmateix, que en aquest Compte General i en la gestió del govern municipal hi ha aspectes idèntics als que critiquen any rere any, com ara que els contractes directes de vegades són necessaris, però que requereixen justificació i que s'expliqui per quin motiu han de ser directes, cosa que no sempre passa; i observa que el fet que hi continuïn havent tants contractes directes els hauria de preocupar i alertar, atès que significa que alguna cosa en la previsió no s'està fent bé. Entén que, contràriament, s'hauria d'evitar aquesta via de contractació de serveis externs.

Això no obstant, i perquè consideren que s'ha de facilitar que la Sindicatura de Comptes pugui fer una anàlisi detallada, i que els qui representa que han de fiscalitzar les administracions públiques puguin entrar en determinats espais encara vedats als grups municipals i, com a tals, generadors d'opacitat, entenen que és indispensable que s'aprovi el Compte General. Per tant, avança que faran una abstenció per no posar traves a aquesta fiscalització, i no tant perquè comparteixin la gestió ni moltes de les polítiques de despesa que s'han dut a terme durant aquests anys, ja que n'hi ha algunes que han denunciat sistemàticament i que es continuen donant.

El Sr. Ardanuy observa que el debat del Compte General, malgrat que és tècnic, té un component polític molt rellevant, atès que és per mitjà del pressupost que s'expressa l'acció de govern; per tant, cal coherència entre el seu discurs i l'execució. I considera que en aquest Compte General, i sustentat per l'informe de l'interventor, no es detecta una millora entre el discurs i l'acció en l'execució pressupostària.

Precisa que no fa aquesta afirmació només per la fragmentació de contractes, sinó per altres elements que incideixen en les polítiques municipals.

En conseqüència, anuncia que farà una abstenció en aquest punt, conscient que un govern que executa polítiques mitjançant el pressupost, també ha de tenir un punt d'autocrítica i poder incorporar els elements que la Intervenció planteja com a millores.

El Sr. Puigcorbé anuncia que votarà a favor del Compte General.

El Sr. Pisarello es refereix, en primer lloc, a la qüestió de la transparència, i posa en relleu que per primera vegada s'ha posat en marxa una web de pressupost obert, que obre la fiscalització del pressupost també a la ciutadania, tot i que reconeix que cal fer més pedagogia en aquest sentit; afegeix que mes a mes es publica l'estat d'execució del pressupost, i hi ha milers de factures que es poden consultar.

Pel que fa a l'estat d'alarma que ha esmentat la regidora Mejías, afirma que ha estat creat intencionadament, atès que fins fa dos dies el grup de Ciutadans deia que Barcelona estava en números vermells; i remarca que Standard & Poor's i Fitch, dues agències gens sospitoses de cap connivència i ideològica amb el govern, han afirmat que això és fals, que la solvència financera de Barcelona és absoluta, i que els ingressos i la despesa social estaven creixent.

Tanmateix, com que Ciutadans no en tenia prou amb això, ha requerit un informe de la Intervenció que diu exactament el mateix, és a dir, que els comptes de Barcelona estan equilibrats i que, en tot cas, es farà superàvit, que assegura que intentaran que sigui el mínim possible; i afegeix que la despesa social creixerà.

Confirma que l'actual govern ha fet un gir important en la filosofia de contractació pública, i malgrat que no tot canvia de la nit al dia, s'ha incrementat substancialment el nombre de proveïdors en els contractes menors i, a canvi, ha disminuït la quantitat de contractes amb agregats a grans proveïdors. Precisa que tenen 1.823 contractes menors menys que l'exercici anterior; i tot i que reconeix que poden anar més enllà, recorda que en aquesta administració, com en altres, la contractació era font de corrupció i de finançament il·legal de partits polítics, i en aquest sentit estan fent un gir clar cap a una contractació pública diferent.

Suggereix al grup de Ciutadans que preguntin a Pimec què opina de la política de contractació d'aquest ajuntament; o que parli amb la UE, que ha premiat i ha distingit la política de contractació pública d'aquest ajuntament, que qualifica d'innovadora. Per tant, replica a la Sra. Mejías, que assegurava que es constata una reducció de la inversió social, quan han fet créixer amb més de mil efectius la plantilla municipal, i han arribat a un conveni amb els treballadors que els ha permès de recuperar salaris desvaloritzats des del temps de la crisi; s'ha multiplicat la inversió en habitatge, i avui mateix aprovaran un crèdit per comprar habitatge amb el Banc Europeu d'Inversions; i s'ha posat en marxa un pla de barris.

Reconeix que no han crescut tot el que necessita la ciutat, però remarca que això no depèn només d'aquest ajuntament, que sí que ha fet tot el que estava a la seva mà.

Afegeix que, malgrat les oscil·lacions de plusvàlua, enguany no serà un any financerament complicat perquè ha millorat la recaptació d'altres impostos; i apunta, pel que fa a l'IBI, que recaptaran, almenys, quatre milions d'euros més que en l'exercici anterior, entre altres raons perquè el port pagarà el que li correspon. Diu que, malauradament, no poden incidir en la política fiscal com voldrien, ja que aquest Estat maltracta bastant el municipalisme des d'aquest punt de vista; això no obstant, remarca que han fet un pla per combatre el frau fiscal que ha fet aflorar molts milions d'euros que no pagaven grans empreses, i que els permetrà compensar parcialment la caiguda d'altres ingressos.

Constata, però, que el sistema de finançament és injust, i per aquest motiu, informa que està parlant amb el conseller Aragonès per assolir un compromís concret per obtenir més diners per a escoles bressol, i perquè no pot ser que per cada 100 euros que posa aquest ajuntament en matèria d'habitatge, la Generalitat només n'hi posi 23. I afegeix que per això mateix estan parlant amb el govern de l'Estat, que té molt per fer quant al dèficit d'inversió en matèria de transport públic.

Conclou, doncs, que tenen uns pressupostos solvents i equilibrats; que en tres anys de mandat s'ha reduït el deute, i la política de despesa social ha crescut com mai; i entén que això molesta a algú que havia vaticinat el caos d'aquest govern en matèria de gestió pressupostària, perquè han demostrat que es pot fer una gestió més transparent i rigorosa que mai, i que és possible fer-ho bé.

Manifesta la predisposició del govern a explicar tot allò que convingui i discutir-ho a bastament; i recorda que, en aquest sentit, estan fent plens extraordinaris als Districtes. I diu que si s'ha de discutir en el marc de la comissió d'Economia i Hisenda, també es poden posar d'acord, perquè el govern no té res per amagar i està convençut que fa una bona política, que evidentment es pot millorar, però que està molt allunyada de totes les previsions catastròfiques que s'havien fet amb interessos electoralistes, i que no han fet cap bé a la ciutat.

El Sr. Coronas confirma que, entenent que hi ha el compromís de revisar l'informe d'Intervenció, que és molt rígid, el seu grup votarà a favor del Compte General. Això no obstant, recomana al Sr. Pisarello que es reservi els mítings per al tancament de l'exercici de 2018, ja que podria ser que s'estigués precipitant.

La Sra. Ballarín replica que l'equilibri que defensa el Sr. Pisarello s'ha aconseguit a base de retallades; i, pel que fa a la transparència, és l'obligada per les lleis de 2013 i 2014. Quant a l'IBI, concreta que el liquidat el 2017 és de 663 milions d'euros, i el pressupostat el 2018 de 644 milions d'euros.

El Sr. Pisarello observa a la Sra. Ballarín que Otto von Bismarck deia que mai es menteix tant com abans d'unes eleccions, i diu que això és el que ha fet el grup del PSC en tres ocasions; així, en primer lloc, van publicar una llista falsa i no actualitzada de discussió interna dels equips tècnics municipals; en segon lloc, van afirmar que es deixaven de recaptar cent milions d'euros en concepte d'IBI, cosa absolutament falsa i impròpia d'una fiscalista com la Sra. Ballarín; mentre que ara han tornat a fer pública una llista afirmant que cauen coses que en realitat s'estan fent.

Constata que d'això en política se'n diu mentida, i hauria de tenir alguns límits.

La Sra. Recasens avança que faran una abstenció, atès que el Sr. Pisarello s'ha compromès a fer una fiscalització permanent.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas, i també del Sr. Ardanuy, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

2. Restar assabentat de l'informe de fiscalització a posterior exercici 2017 de la Intervenció Municipal.

S'acorda l'assabentament de l'Informe de la Intervenció General sobre fiscalització a posteriori corresponent a l'exercici de 2017.

3. (02 OOFF2018) Resoldre les al·legacions presentades a la modificació per a l'exercici de 2018 i successius de les Ordenances fiscals següents: núm. 3.1. Taxes per serveis generals, núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis, núm. 3.12. Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública, núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals, aprovades provisionalment pel Plenari del Consell Municipal en data 20 de juliol de 2018, en el sentit dels informes que figuren a l'expedient. Aprovar definitivament la modificació per a l'exercici

de 2018 i successius de les Ordenances fiscals següents: núm. 3.1. Taxes per serveis generals, núm. 3.10. Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis, núm. 3.12. Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública, núm. 3.15. Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals, segons proposta de text que consta a l'expedient. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

La Sra. alcaldessa recorda que els punts 3 i 4 es debatran conjuntament.

El Sr. Pisarello indica que se sotmet a aprovació un nou paquet de mesures fiscals, sobre les quals ja n'han explicat els detalls en comissió; tanmateix, apunta que la filosofia comuna de totes elles és que a les grans empreses energètiques i les dedicades a l'oci que es beneficien de la ciutat, li retornin el que pertoca. Precisa que amb aquestes mesures i altres més concretes s'aporta gairebé cinc milions d'euros a les arques públiques.

Assenyala que s'hi han presentat vint-i-sis alegacions, de les quals n'han estimat totalment o parcialment les dues terceres parts; i constata que no és el primer acord a què arriben en matèria fiscal, i confia que no sigui l'últim, ja que Barcelona ho necessita.

La Sra. Recasens observa que el govern actua de la mateixa manera que l'any passat, no presenta unes ordenances fiscals en bloc, coherents i completes, amb millores progressistes, sinó que, novament, presenta un petit paquet de modificacions, algunes de les quals fruit de sentències dictades pel TS quant al gas, l'aigua i els hidrocarburs, de manera que d'aquests prop de cinc milions que ha esmentat el Sr. Pisarello, quatre els podrà recuperar per sentències dictades el 2016, és a dir, iniciades en el mandat de l'alcalde Trias.

Afegeix que també gràcies a la feina feta amb anterioritat avui formalment eximiran del pagament de taxes les activitats de caràcter general a la via pública d'interès cultural. I arran de la feina començada el 2012 també eximiran l'ocupació de la via pública per als sistemes de telecomunicacions.

Avisa el govern que té el repte pendent de regular via taxa les bicicletes i les motocicletes d'ús compartit, àmbit on regna un gran desgavell.

Finalment, afirma que estan d'acord amb la taxa per l'estacionament a la Font Màgica de Montjuïc; i remarca que la més important, atès que l'han negociat amb el govern, és ampliar les limitacions que es posaven a la zona de càrrega i descàrrega, per a les quals s'havia previst inicialment una regulació horària que, a parer del seu grup, collava els gremis i impedia fer la tasca de càrrega i descàrrega d'una manera adient; per tant, li agraeix que finalment hagi acceptat una ampliació del nombre de permisos especials de quatre a sis, i ampliar la durada màxima de quatre a sis en la franja màxima compromesa entre les dues i les vuit per als vehicles autoritzats a l'àrea DUM, i també per als agremiats i col·legis professionals que hagin signat el conveni.

Consideren que els que acaba d'esmentar són aspectes de millora, i es comprometen a continuar treballant-hi.

Finalment, recorda que el grup d'ERC va demanar la constitució d'una taula per dissenyar el nou IBI en base als nous valors cadastrals, que el govern ha estat incapaç de fer per por i per populisme, i constata que la nova alcaldessa, o alcalde, tindrà un bon repte damunt la taula.

La Sra. Mejías confirma que amb aquestes modificacions a les ordenances fiscals és palesa que el govern renuncia, una vegada més, a presentar un projecte d'ordenances fiscals global i que sigui útil a la ciutat per afavorir i millorar la situació econòmica que viu la ciutadania i, sobretot, per alleujar la seva càrrega fiscal.

Observa que fa uns instants s'ha comentat la necessitat de revisar l'IBI, i entén que no fent-ho l'actual govern perd una oportunitat. Com també perden la de buscar mesures imaginatives que haurien pogut contribuir, fins i tot, a millorar la idíl·lica exposició que ha fet el Sr. Pisarello de la situació de la hisenda local; la que confirmen que les empreses de ràting diuen que és tan sanejada, i puntualitza, que es tracta de les mateixes agències contra les que el tinent d'Alcaldia i el Sr. Asens es van querellar per falsejar dades sobre la situació de Barcelona fa temps.

Valora, doncs, que al govern li ha mancat previsió i que perd una oportunitat de millorar la situació de la fiscalitat, sobretot en un moment en què s'ha produït la fugida d'empreses i una frenada econòmica que constaten tots els sectors econòmics de la ciutat.

Posa de manifest que aquests dos punts proposen petites modificacions a ordenances en vigor, renunciant a fer-ne un instrument de reactivació econòmica i d'alleujament fiscal per a la ciutadania. Precisa que, en definitiva, aquestes modificacions pretenen la recaptació de noves activitats econòmiques sorgides a la ciutat, i entén que amb això també renuncien a una ordenació adequada dels tributs.

Quant al sistema de mobilitat urbana, està d'acord que cal imposar una taxa a qui s'aprofita de la utilització de l'espai públic i, per tant, ha de contribuir al seu manteniment. Avança, doncs, que hi votaran a favor, no sense advertir que consideren que en aquest cas també fa falta afegir al pagament de la taxa una ordenació adequada per no perjudicar la mobilitat.

Pel que fa a la taxa d'ocupació de la via pública pels negocis de lloguer de bicicletes o serveis de telecomunicacions, diu que també els sembla encertada. I en referència a la taxa d'estacionament en la zona àrea bus blava d'autobusos turístics, confirma que també els sembla suficient, malgrat que tot el sector apunta la manca de comunicació i de negociació amb l'Ajuntament, i s'han hagut d'assabentar per la premsa que s'aplicaria aquesta taxa.

El Sr. Coronas avança que votaran a favor de tots els punts; i sobretot quant a les taxes que es porten a aprovació en el punt 3, consideren que la funció extrafiscal d'ordenació dels diversos assumptes que s'hi toquen és l'element que adquireix més importància.

D'una banda, l'ordenació de la càrrega i descàrrega de mercaderies, i l'estacionament d'autobusos en certes àrees de la ciutat han de permetre impactes positius que ultrapassin l'aspecte purament de fiscalitat. I, d'altra banda, també han de permetre obtenir a l'administració una informació, en el cas de registre de vehicles de mobilitat personal, que permeti millorar les polítiques en relació a la regulació d'aquest tipus de vehicles, així com la seva convivència amb la resta d'usuaris de l'espai públic.

Confirma que també comparteixen els canvis en la taxa per la utilització de l'espai públic per a esdeveniments culturals, que ha de permetre organitzar actes d'aquesta índole sense haver d'assumir el cost de la taxa.

Pel que fa a la modificació proposada al punt 4, entén que l'efecte és estrictament fiscal, ja que segons consta a l'expedient l'impacte pressupostari previst és de quatre milions d'euros; i afirma que, en aquest sentit, cal avançar en mesures de justícia tributària que els permetin complir la màxima que qui més té, més paga, especialment els qui es beneficien de l'ús del domini públic i que actuen protegits en sectors regulats. I a banda que això provingui d'una sentència, valoren positivament que la ciutat pugui percebre aquests ingressos.

La Sra. Ballarín defineix la política fiscal del govern de molt poc ambiciosa, com en miniatura; així, empen termes molt altisonants, com ara "capgirar la fiscalitat", "política redistributiva", "ecològica", o "en contra dels poderosos i especuladors", però quan analitzen els números concrets s'adonen que la realitat té molt poc a veure amb tot això.

Precisa que, en matèria de taxes, el govern durant tot el mandat n'ha tocat tres i ha creat la taxa d'inspecció d'habitatges buits, el 2016, de la qual es deia que no tenia finalitat recaptatòria sinó dissuasiva per als propietaris d'habitatges buits, i per donar resposta a la situació d'emergència social d'habitatge. Addueix, però, que creu que els especuladors no han tremolat gaire a conseqüència d'aquesta taxa, ja que el seu efecte recaptatori ha estat zero, atès que ha estat suspesa pels tribunals perquè no estava ben feta.

Assenyala que avui els porten un paquet d'ordenances fiscals, que ja avança que votaran favorablement, en què només es proposen modificacions menors, i cap canvi substancial en la política fiscal municipal. I, sobretot, destaca que es tramiten de manera extemporània, perquè ara ja haurien d'estar debatent les ordenances fiscals del 2019.

Tanmateix, diu que encara que els canvis siguin de poca entitat, creu que les modificacions poden suposar una millora respecte a la situació actual; així, els gravàmens sobre les empreses de bicicletes, els vehicles de mobilitat personal que fan negoci emprant l'espai públic, o la taxa als autocars que estacionen a la Font Màgica de Montjuïc poden servir per millorar l'espai públic i posa més ordre en la mobilitat urbana.

Afegeix que també els sembla adequat busca noves fórmules perquè les empreses del sector de la telefonia, un dels més rendibles, contribueixin a finançar necessitats ciutadanes.

Per tot plegat, recorda que ja van votar a favor de gairebé totes les ordenances llevat d'una abstenció en l'ordenança 3.12, ja que no veien clares les modificacions que afecten a l'aparcament que, per motius laborals, han de fer determinats professionals i gremis.

Posa de manifest que una vegada han vist la resolució de les al·legacions, han pogut parlar amb alguns gremis, i havent escoltat les explicacions de l'Àrea de Mobilitat i constatat alguna ampliació horària, han decidit votar favorablement també aquesta ordenança, que els sembla molt positiu el paper que s'atorga als gremis en la gestió de la targeta de prepagament, i es reforça que els professionals s'agremiin.

I subratlla la importància d'aconseguir que Barcelona torni a ser pionera en la mobilitat i la càrrega i descàrrega.

El Sr. Mulleras observa que es troben novament amb un fet recurrent en aquesta cambra, i que és el reconeixement per part del govern municipal de la seva incapacitat per pactar unes noves ordenances fiscals, ara ja al darrer any del mandat. I li retreu que s'acontenti amb uns canvis ridículs, amb un impacte en la fiscalitat de la ciutat d'un 0,3%.

Considera, per tant, que novament el govern ha perdut l'oportunitat de millorar la fiscalitat i introduir canvis en benefici que Barcelona deixi de ser la ciutat més cara d'Espanya.

Posa de manifest que el seu grup ha presentat al·legacions perquè entén que hi ha qüestions que no han estat ben resoltes. En aquest sentit, esmenta la taxa de serveis generals, en què s'introdueix una nova tarifa per als vehicles de mobilitat personal, i destaca que no han estat capaços de consensuar un pacte de mínims amb el sector. D'altra banda, critica que s'enforteixen els monopolis municipals, atorgant a BSM l'exclusiva de l'expedició del nou codi QR que s'implantarà amb la nova tarifa, en comptes de fer un concurs per expedir aquesta codificació i que hi puguin concórrer altres empreses.

Afegeix que també s'imposen noves tarifes d'aparcament per a bicicletes, a les motocicletes d'ús compartit, als autocars i a les zones de càrrega i descàrrega, i diu que no comprenen per què han augmentat les restriccions i les tarifes d'una manera tan desmesurada, i no s'han posat d'acord per a les zones de càrrega i descàrrega amb autònoms i amb gremis.

Pel que fa a la taxa per transport d'energia, diu que tot i que hi poden estar d'acord, consideren essencial aclarir els dubtes legals sobre aquesta recaptació, ja que poden estar condemnant una altra vegada l'Ajuntament a un nou sainet jurídic, dels quals el govern, lamentablement, ja n'és expert.

Indica que el seu vot serà diferent en funció de cada taxa, i avança que l'emetran en acabar el debat.

La Sra. Reguant valora que aquestes modificacions de les ordenances fiscals són tímides i modestes, i demostren que un any més es perd l'oportunitat per abordar amb claredat unes ordenances fiscals amb tota la seva complexitat i globalitat, que responguin a la màxima "que pagui més qui més té"; tenint en compte la realitat de la ciutat que és que hi ha barris on les desigualtats han augmentat.

En conseqüència, entén que haurien de treballar perquè aquestes ordenances siguin més redistributives per pal·liar els efectes de les desigualtats provocades pel sistema.

Així doncs, tal com ja van dir l'any passat, consideren aquestes modificacions parcials i modestes; i tal com es demostra amb els posicionaments dels grups, atès que pràcticament tots votaran a favor, creu que es fa evident la seva poca ambició, és a dir, no canviaran massa res.

Això no obstant, celebren la taxa per l'estacionament d'autocars a les fonts de Montjuïc, però remarca que també en troben a faltar d'altres, algunes de les quals han plantejat al govern i que mai no arriben a fer-se realitat com a proposta concreta per debatre.

Constata, doncs, que votaran a favor de totes les modificacions, sobretot perquè el punt 4, l'ordenança 3.17, sobre el transport d'energia incideix en els grans oligopolis que,

sistemàticament, abusen de la població. Per tant, en aquest sentit, l'Ajuntament pot pal·liar de certa manera aquests abusos imposant una taxa; tot i que més enllà d'una qüestió recaptatòria, entenen que cal que les ordenances fiscals puguin actuar com a eina dissuasiva per a certes activitats o models que s'acaben instaurant.

El Sr. Ardanuy avança que votarà favorablement les iniciatives presentades, i considera especialment interessant la vinculada al transport d'energia.

Això no obstant, reclama la necessitat de debatre entorn de l'estratègia fiscal de la ciutat i, en aquest sentit, insisteix en què Barcelona ha de poder tenir una fiscalitat verda. Reconeix que, tècnicament, això no és fàcil, però creu fermament que la ciutat hauria de poder bastir una estratègia de fiscalitat verda que realment incideixi en la qualitat ambiental de la ciutat; i alerta que si no ho fan quedaran molt endarrerits, amb unes ordenances obsoletes, respecte a moltes ciutats europees.

El Sr. Puigcorbé anuncia que votarà a favor de tots les ordenances incloses en el punt 3, i expressa que està especialment a favor del punt 4, ja que significa que, finalment, la ciutadania de Barcelona obtindrà un petit retorn del cànon que paguen a les empreses distribuïdores d'energia per la conducció i la distribució dels subministraments.

El Sr. Pisarello respon a la Sra. Mejías, a qui adverteix que abans d'escampar falsedats s'hauria d'informar una mica. I puntualitza que tant el Sr. Asens com ell mateix van escriure contra les agències de ràting, però puntualitza que no van dir res sobre Barcelona, sinó sobre el paper que havien tingut en la no detecció d'actius tòxics en la crisi immobiliària i financera d'EUA, i en l'espanyola. I afegeix que també deien que no sempre aquestes agències tenien el mateix sedàs quan analitzaven governs de determinat color polític; i, precisament per això, atorguen més valor a què fins i tot aquestes agències que normalment tenen aquest biaix confirmin que Barcelona és una ciutat solvent.

Pel que fa a aspectes específicament fiscals, reconeix que aquesta administració no té competència per legislar en aquesta matèria; i precisa que allò que sempre han expressat ha estat la filosofia del "qui més té, més ha de pagar", com que qui contamina ha de pagar, i també qui especula. Afirmar que això no ho fan només per raons polítiques, sinó perquè estan obligats legalment a fer-ho, ja que es tracta d'un principi reconegut en els ordenaments jurídics avançats de la majoria de països del món.

Remarca que quan s'han pogut posar d'acord, especialment entre les forces d'esquerres, han pogut, per exemple, apujar d'un 4% l'IBI a qui té més propietats; i en altres ocasions no ha estat possible tirar endavant altres coses, però el govern mai no ha renunciat a la seva filosofia, i ha posat el focus on abans no es posava, en les grans empreses; així, han fet un pla de lluita contra el frau fiscal, i també han posat el focus en els paradisos fiscals. Reconeix que en matèria de fiscalitat verda i antiespeculativa voldrien anar molt més lluny, però posa en valor que han seguit uns criteris coherents amb la seva filosofia i, per exemple, no ha fet el que va fer el govern de CiU, que va aprofitar el "decretazo" de Rajoy per apujar l'IBI de manera lineal a tots els barcelonins i barcelonines.

Quant a les acusacions de poca valentia i ambició expressades per la regidora Ballarín, li fa notar que qui realment pot fer una actuació molt més ambiciosa és el govern central; de

manera que li recorda que el seu grup té ara la gran oportunitat. En aquest sentit, comenta que ha quedat en no-res la iniciativa del govern del Sr. Sánchez de fer pública la llista de persones moroses fiscals per import de més d'un milió d'euros; mentre que aquesta administració ha proposat d'augmentar un 15% l'impost de societats; i pregunta a la Sra. Ballarín si, com a socialista valenta i coherent, els ho recordarà.

Suggereix, també, d'augmentar un 20% la pressió a les entitats financeres i d'hidrocarburs, o d'establir un impost a la banca i a les grans fortunes, una taxa del 3% a les tecnològiques que facturin més d'un determinat topall anual.

Remarca que la que acaba d'apuntar seria una política fiscal valenta per part de l'administració que en té les competències; i que també podria deixar als ajuntaments la capacitat de fer més, i afirma que el govern de la ciutat voldria poder establir recàrrecs d'IBI a habitatges buits de manera injustificada, però no ho poden fer perquè és l'Estat qui ha de desenvolupar el reglament per fer-ho possible.

Per tant, torna a insistir a la Sra. Ballarín que és a la seva mà ajudar-los perquè la política fiscal tingui molta més incidència.

Confirma que el govern està disposat a arribar a tots els acords necessaris, i que l'experiència els diu que quan les forces d'esquerres es posen d'acord és pot establir una fiscalitat més valenta en termes socials, ambientals i en la lluita contra l'especulació. I, per tant, si la resta de grups estan disposats a discutir-ho, ho poden intentar, i assegura que el govern hi està del tot predisposat.

La Sra. Recasens pregunta al Sr. Pisarello si el codi ètic que va promoure la seva formació li permet mentir, ja que recorda que l'11 de gener del 2012 es va publicar que Barcelona aplicaria topalls de l'IBI per limitar l'augment indiscriminat del 10% del Decret de Rajoy; i el mateix Alcalde Trias va declarar que l'augment de l'IBI s'havia fet d'una manera vergonyosa.

El Sr. Mulleras precisa que el seu grup votarà en contra les ordenances fiscals 3.1, 3.10, 3.12, farà una abstenció en la 3.15 i en la 3.17.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.1 Taxes per serveis generals amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.10 Taxes per la utilització privativa del domini públic municipal i la prestació d'altres serveis amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.12 Taxes per l'estacionament regulat de vehicles a la via pública amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

S'aprova l'ordenança fiscal 3.15 Taxes per la utilització privada del funcionament de les fonts ornamentals amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

4. (03 OOFF2018) Resoldre les al·legacions presentades a l'aprovació de l'ordenança fiscal 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, aigua, i hidrocarburs, per l'exercici 2018 i

successius, aprovada provisionalment pel Plenari del Consell Municipal de 20 de juliol de 2018, en el sentit dels informes que figuren a l'expedient. Aprovar definitivament l'ordenança fiscal 3.17 Taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local de les instal·lacions de transport d'energia elèctrica, gas, aigua, i hidrocarburs, per l'exercici 2018 i successius, segons proposta d'ordenança fiscal que consta a l'expedient. Publicar aquest acord i el text íntegre de la modificació al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

5. (F-1806) Autoritzar a l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) la formalització de préstecs per un import global màxim de 20 milions d'euros amb l'Institut Català de Finances, d'acord amb les condicions annexes, i destinat a l'adquisició d'habitatges mitjançant l'exercici de dret de tanteig, amb la finalitat de destinar-ho a lloguer social.

El Sr. Muntaner precisa que aquest punt es tracta d'un acord en el marc del Consorci de l'Habitatge de Barcelona, que comparteixen amb la Generalitat, dins de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Indica que és un crèdit de l'Institut Català de Finances (ICF), creat específicament abans de l'estiu, sobretot per acabar el fenomen de la venda, a partir d'unes directives europees, dels fons d'habitatge de les entitats financeres espanyoles a fons inversors internacionals.

Assenyala que estan treballant, tal com demostra el fet que fa una setmana l'alcaldeessa i el president de la Generalitat van coincidir en un consell extraordinari del Consorci, perquè es canviï la situació dels darrers anys. En aquest sentit, fa avinent que l'Ajuntament intenta augmentar el seu parc d'habitatge, en aquest cas fent adquisicions, i ha invertit en aquests tres anys de mandat 65 milions d'euros, que suposen un total de sis-cents habitatges adquirits, entre els quals vint edificis; mentre que la Generalitat ha comprat mil habitatges a tot Catalunya, només cinc a Barcelona.

Per tant, remarca que l'Agència té la voluntat de revertir aquest estat de coses, de manera que s'acorda aquest préstec de vint milions d'euros a l'Institut Municipal d'Habitatge i Rehabilitació (IMHAB), amb molt bones condicions financeres, i ha implicat en aquest acord la Generalitat que inverteix al seu torn vint milions, fet que els permet disposar de vint milions per intervenir per tanteig i retracte en aquestes operacions.

Diu que aquest sistema no els satisfà, però entenen que és una oportunitat, començant pels fons que el BBVA està venent, per augmentar el parc públic d'habitatge i perquè les persones que viuen en aquests habitatges no passin a dependre de fons internacionals que poden intentar no complir amb els drets que tenen aquestes persones.

La Sra. Recasens diu que hauria volgut que hagués estat l'alcaldeessa qui hagués presentat aquest punt, ja que considera que hauria estat una bona ocasió d'agrair a la Generalitat el que els dona en matèria d'habitatge. Justifica aquesta observació perquè li va saber molt de greu el tuit que va fer l'alcaldeessa el mateix dia que es va celebrar la cimera a què s'ha referit el regidor Montaner, en què deia que es començava a revertir el dèficit d'habitatge de la Generalitat amb la ciutat.

Retreu al govern, doncs, que ni tan sols el dia en què arriba a un gran acord en matèria d'habitatge amb la Generalitat, que posa damunt la taula milions per exercir el dret de tanteig i retracte, no sigui capaç d'agrair-ho.

Dit això, valora que aquest acord és una bona notícia, i el mateix govern ha acabat reconeixent que es tracta d'un bon instrument.

Per tant, subratlla que gràcies a la Generalitat Barcelona ampliarà de vuit-cents habitatges el parc públic, dels quals quatre-cents procedeixen d'execucions hipotecàries, per la via del tanteig i retracte, i que malgrat que són pisos provinents de la crisi immobiliària suposen una oportunitat que no poden desaprofitar.

Aprofita per recordar que aquest mètode que estan utilitzant prové de la Llei 1/2015, que va aprovar mesures extraordinàries i urgents en mobilització d'habitatges provinents d'execucions hipotecàries aprovada durant el mandat del president Mas, i justifica aquesta observació per evidenciar que fa anys que s'està fent feina en aquest sentit i disposen de les eines legals i financeres.

El Sr. Blanco diu que és una bona notícia l'existència d'una llei i aquest conveni entre l'Agència d'Habitatge de Catalunya i l'Institut Català de Finances que permet que els municipis tinguin accés a préstecs bonificats per adquirir habitatge; per tant, no poden més que celebrar aquesta col·laboració entre administracions per ampliar el parc públic d'habitatge.

Això no obstant, afirma que no han d'agrair res a la Generalitat, sinó més aviat lamentar que el govern autonòmic hagi de delegar la compra d'habitatge en els municipis, que han de fer un esforç pressupostari i s'han d'endeutar a tal efecte, quan és la Generalitat qui té les competències en habitatge.

Afegeix que també lamenten que s'actui amb precipitació, quan aquesta despesa no consta, com és preceptiu, en la previsió d'ingressos ni d'endeutament en els pressupostos, ni tampoc no hi ha una taxació dels béns, ni informe jurídic, ni un calendari per a la disposició de crèdit.

Tanmateix, diu que valoren que aquesta és una oportunitat per adquirir dos-cents habitatges procedents d'un fons bancari; i atès que tenen un temps limitat, un mes, per exercir el dret de tanteig i retracte, avança que votaran favorablement aquest punt.

La Sra. Benedí anuncia que el seu grup votarà a favor d'aquesta autorització que ha de permetre a l'IMHAB obtenir més recursos per adquirir més habitatge per incrementar el parc públic de lloguer. Observa que aquests crèdits responen a les dues línies de préstec que va habilitar la Generalitat mitjançant l'Institut Català de Finances, que sumen 250 milions d'euros, amb la finalitat d'augmentar el parc públic de pisos de lloguer social a Catalunya.

Destaca, en aquest cas, que l'Agència Catalana de l'Habitatge complementarà els diners demanats en vint milions d'euros més procedents de l'Incasòl, i que permetran adquirir uns altres quatre-cents habitatges.

Manifesta que troben molt encertat que l'Ajuntament mantingui una col·laboració contínua amb altres administracions per acarar conjuntament el gran problema de l'habitatge.

La Sra. Andrés se suma al suport a aquesta operació perquè el dret a l'habitatge requereix la col·laboració de tothom; i, per aquest motiu, justifica que no agrairan a la Generalitat la seva participació, atès que no fa altra cosa que allò que li correspon, i que ja havia d'haver fet fa anys.

Puntualitza que l'únic que fa la Generalitat és fer de banc i atorgar un préstec, ja que l'Ajuntament ha de tornar els diners en quinze anys, i la propietat dels pisos adquirits al cap de setanta-cinc anys quedarà en mans de la Generalitat. Confirma, doncs, que la Generalitat no fa altra funció que de prestamista, ja que el gran esforç en tanteig i retracte el farà aquest ajuntament, que gestionarà el parc d'habitatge, assumint, com sempre, allò que li pertoca i el que no.

Aprofita per posar de manifest que el seu grup és una mica escèptic pel que fa a la capacitat d'exercir el tanteig i retracte que ha demostrat el govern municipal, ja que disposen d'una resposta escrita en què no diu que hagin comprat mil pisos sinó només 326, dels quals només se n'han adjudicat 35. Per tant, i atès que això no acaba d'encaixar amb les xifres que ha donat el regidor Montaner, diu que si s'ha produït algun error, que l'esmenin i els torni a respondre.

Afegeix que desconeixen la capacitat global de l'Ajuntament per exercir tanteig i retracte els propers anys, quants diners hi podrà dedicar. Malgrat tot, consideren que han de donar suport a aquesta mesura.

Finalment, pregunta al govern si durant tots els anys que porta de mandat s'ha produït alguna oferta per part d'una entitat financera per comprar pisos i l'ha desestimada.

El Sr. Villagrasa afirma que estan d'acord amb el fons d'aquest expedient, tot i que hi han detectat algunes mancances formals remarcables. Precisa que no incorpora la documentació relativa a la compravenda dels habitatges; hi manca l'informe de taxació dels béns a fi de fer l'estudi de mercat pertinent; que aquesta operació no s'emmarca en l'operació de 31 milions d'euros del nou endeutament previst per l'IMHAB per al 2018; i tampoc no hi consta l'estimació del calendari de disposicions de crèdit.

Entén que algunes d'aquestes mancances no són responsabilitat del govern, però caldria que fossin corregides de cara a la formalització de l'expedient.

Per tant, confirma que estan d'acord plenament amb què l'Ajuntament definitivament comenci a apostar per l'habitatge protegit, en aquest cas per l'habitatge públic de lloguer social, i amb aquesta premissa, avança que emetran un vot favorable.

Tanmateix, alerta que han de disposar de totes les garanties financeres, fet que vincula a la necessitat d'esmenar les mancances formals de l'expedient que ha esmentat. I pregunta el motiu pel qual aquesta inversió no es fa amb càrrec als pressupostos municipals, és a dir, amb recursos propis, tot i que reconeix que el préstec té molt bones condicions.

Per acabar, diu que no han d'agrair res ni a la Generalitat ni a aquest ajuntament i, en tot cas, ho han d'agrair a la ciutadania, i remarca que és obligació d'aquesta administració de fer habitatge públic.

La Sra. Reguant palesa l'evidència que a Barcelona hi ha manca d'habitatge públic i, altrament, hi ha molt habitatge en mans de fons bancaris i especuladors, i la necessitat de revertir la situació. Per tant, assenyala que cal posar aquests habitatges, ara en mans de la pura especulació, a disposició de l'administració pública a fi de garantir el dret bàsic a l'habitatge.

Posa de manifest que avui, quan en aquesta sessió s'aprovarà la modificació per exercir el tanteig i retracte a tota la ciutat, és important dotar econòmicament aquesta mesura a fi que es disposi de capacitat adquisitiva per exercir aquest dret.

Reconeix que tampoc no es tracta d'endeutar-se per res, i que aquest endeutament ha de tenir una finalitat concreta i servir realment per allò que necessita la ciutadania.

En conseqüència, torna a dir que tenint en compte que cada vegada hi ha més habitatge en mans de fons especuladors, que no es pot garantir el dret a l'habitatge a Barcelona, i que no hi ha un parc públic suficient, consideren que aquesta operació resol temporalment el problema i, per tant, confirma que hi votaran a favor.

El Sr. Ardanuy entén que amb aquesta operació es fa un pas endavant i, per tant, avança que hi donarà suport, ja que tot allò que suposi un instrument per incrementar el parc públic d'habitatge és positiu.

Això no obstant, diu que també voldria que en aquest Plenari es pogués votar una modificació de crèdit amb una implicació directa del pressupost municipal ja que és indispensable enfortir el parc municipal d'habitatge; i puntualitza que diu municipal perquè està convençut que és de des de la proximitat que podran donar una millor resposta al problema de la manca d'habitatge públic, ja que aquesta administració coneix molt més la problemàtica social de la ciutat.

Confia, doncs, que abans de finalitzar el mandat podran votar modificacions pressupostàries que visualitzin econòmicament aquest compromís municipal en la creació d'un parc públic d'habitatge.

El Sr. Puigcorbé expressa el vot a favor.

El Sr. Muntaner agraeix la unanimitat en el suport a aquesta operació, i valora molt positivament l'alineació de tots els grups en la defensa del dret a l'habitatge.

Dit això, aclareix algunes de les qüestions que han sorgit; en primer lloc, respon a la regidora Recasens que reconeixen el valor de la llei de tanteig i retracte 1/2015, que avui mateix faran extensiva a tota la ciutat, alhora que assegura que estan esperançats pel que fa a l'actitud del govern de la Generalitat quant a la qüestió de l'habitatge amb l'ajuntament de Barcelona, ja que és l'administració competent.

Precisa que, amb els canvis, la Generalitat, que fins ara havia posat el 16%, amb l'aportació actual se situa en el 19% segons els seus càlculs, que assegura que tenen ben argumentats, tot i que reconeix que es poden discutir; així com també han calculat que amb quaranta milions d'euros podran adquirir uns quatre-cents habitatges. I afegeix que el procés és lent i que no té un calendari tancat, però que ja s'ha està tirant endavant.

A la regidora Andrés, li respon que ja li faran arribar les xifres concretes, però reitera que han adquirit vint edificis, sis-cents habitatges habitats, i que la inversió ha estat d'uns seixanta-cinc milions d'euros; de manera que el que han fet ha estat regularitzar la situació i que passin a dependre de l'IMHAB.

Finalment, quant a l'observació del Sr. Mulleras que aquesta inversió s'hauria d'assumir amb recursos propis, li diu que a l'Ajuntament li és molt més difícil fer-ho d'aquesta manera, mentre que a l'IMHAB, pel tipus de societat que és li és més fàcil i factible assumir el deute.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

6. (DP-2018-27050) Desestimar, en els termes que resulten de l'informe de la Direcció de Serveis Jurídics de Patrimoni, que s'adjunta a efectes de motivació, les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de la incoació de l'expedient de desafectació del domini públic de la finca de propietat municipal situada a l'avinguda Diagonal núm. 686, en la qual es troben ubicats el Palau i els Jardins de Pedralbes, i declarar desafectada del domini públic l'esmentada finca, d'acord amb l'article 20 del Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.

El Sr. Asens indica que aquest expedient es remunta al 2004, en el moment en què se subscriu un protocol entre aquest ajuntament i la Generalitat relatiu al Palau de Pedralbes i el Centre de Cultura i Disseny de Barcelona, amb el qual l'Ajuntament li cedeix el Palau i, a canvi, la Generalitat fa un pagament de les dues terceres parts del cost de construcció i instal·lació del Centre de Disseny; el 2006, s'elabora un pressupost i s'arriba a un acord amb què es fixen les contribucions; un cop la Generalitat ha pagat, s'inicia un expedient de desafectació del domini públic com a pas previ a la cessió, i se sotmet a informació pública, moment en el qual el PP presenta al·legacions, que són desestimades mitjançant un informe de Serveis Jurídics el 2014.

Puntualitza que el PP considera que qui ha d'assumir el sobrecost és la Generalitat, cosa que els Serveis Jurídics diuen que no és possible, i es remeten al tenor explícit amb què es va establir l'acord del 2006, i que fa decaure l'al·legació, atès que ja es va fixar molt clarament quina havia de ser la contribució de la Generalitat. Afegeix que els Serveis Jurídics també recorden que una part important del sobrecost respon als serveis afegits addicionals al projecte inicial.

En conseqüència, consideren que és una qüestió clara, de manera que la seva proposta és desestimar les al·legacions del grup del PP, i declarar la desafectació del domini públic i, per tant, complir l'acord a què es van comprometre la Generalitat i l'Ajuntament el 2004.

La Sra. Rognoni avança que votaran a favor d'aquesta desafectació, tal com ja van anunciar en comissió.

Agraeix l'explicació del Sr. Asens de l'històric jurídic d'aquest cas, i destaca que el conveni es remunta al 2004, i que s'han complert tots els pactes establerts; i es refereix a què els Serveis Jurídics han dictaminat el que corresponia d'acord amb el cost previst.

En conseqüència, confirma que la ciutadania podrà continuar gaudint d'aquests jardins, i ratifica el posicionament favorable del seu grup.

El Sr. Blanco manifesta que, en relació a la resolució del conveni, entenen que si la Generalitat es comprometia a pagar les dues terceres parts del cost previst de l'obra no se li pot reclamar legalment la quantitat addicional pel cost real. Tanmateix, diu que són del parer que l'Ajuntament ha de justificar el sobrecost de nou milions d'euros de l'obra, atès que no hi troben la justificació en la documentació de què disposen. Així, diu que no se'ls ha explicat si aquest sobrecost és per obres essencials per completar el projecte, si es deu a un projecte inicial defectuós, o bé si ha estat per modificacions introduïdes a posteriori durant el desenvolupament de l'obra.

Afegeix que tampoc no troben una justificació que hagi de ser l'Ajuntament qui s'hagi de fer càrrec de l'import íntegre en funció del tipus d'obres que haurien de justificar el sobrecost.

En conseqüència, i atès que consideren que el sobrecost de nou milions és prou important, avança que faran una abstenció.

La Sra. Benedí corrobora que, tal com van expressar en la darrera sessió de la comissió d'Economia i Hisenda, emetran un vot favorable a la desestimació de les al·legacions a fi de permetre avançar en la realització total de l'acord establert el 2004 i que ha permès la construcció del Museu del Disseny Hub de la plaça de les Glòries, guanyant un equipament cultural important per a la ciutat, que finalitza amb la cessió del recinte del Palau de Pedralbes a la Generalitat per als usos establerts, i que garanteix l'ús públic dels jardins.

Així doncs, valoren que la culminació d'aquest acord permet guanyar tant espais municipals com per a la Generalitat d'ús públic, de manera que té un impacte positiu per a la ciutat.

La Sra. Ballarín diu que també votaran a favor del que valoren com un pas més en el compliment d'un conveni del 2004 entre Ajuntament i Generalitat, quan governaven tripartits a banda i banda de la plaça de Sant Jaume amb la veritable voluntat de treballar conjuntament en benefici de Barcelona. Per tant, assenyala que l'Ajuntament ha complert amb les seves obligacions i, com d'habitud, la Generalitat s'ha endarrerit en el seu compliment com els té acostumats darrerament, ja que havia de pagar el 2012 i ho ha fet el 2017; per tant, ara toca procedir a la desafectació de la finca per cedir-la.

Avança, doncs, que estan d'acord amb què el tràmit tiri endavant per fer possible el conveni signat fa catorze anys, moment en què considera que es va produir un "confluència astral" a escala política entre Ajuntament i Generalitat en favor de la ciutat.

El Sr. Mulleras puntualitza que estan votant les al·legacions formulades pel grup del PP, l'única formació que en va presentar en aquest cas; constata que, contràriament, aquesta cessió ja estaria feta i no existiria aquest debat.

Justifica que el seu partit va presentar al·legacions perquè, segons el conveni signat, la Generalitat havia de pagar dues terceres parts del Museu del Disseny Hub, i aquest ajuntament, mitjançant Bimsa, ha certificat, com a part del cost d'aquest edifici, un sobrecost de 9 milions d'euros. I adverteix que si no creuen que això forma part del cost, i comptablement s'ha introduït d'aquesta manera, podrien tenir un problema greu.

Per tant, manifesta que haurien d'actuar en conseqüència i reclamar dues terceres parts del sobrecost –6 milions d'euros– a la Generalitat.

La Sra. Reguant anuncia que votaran a favor.

El Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable.

El Sr. Puigcorbé es pronuncia en el mateix sentit.

El Sr. Asens tanca les intervencions per remarcar que qui actua en conseqüència són els grups que han votat a favor d'aquest expedient, atenent les raons expressades en l'informe jurídic, que diu que els acords s'han de respectar, i que en aquest punt són molt clars.

Precisa que el sobrecost respon a moltes qüestions, entre les quals el canvi legislatiu de l'IVA, que va passar del 16% al 18% entre la valoració del pressupost i la finalització de les obres.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

7. (E.07.6037.17) Resoldre, en els termes que resulten dels informes de la Direcció de Serveis Jurídics de Patrimoni i de la Gerència del Districte d'Horta-Guinardó, que s'adjunten a efectes de motivació, les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'expedient relatiu a l'adscripció de l'ús i constitució d'un dret real d'aprofitament de la finca de domini públic situada al carrer de Jorge Manrique 14-16 / Av. Cardenal Vidal i Barraquer núm. 37-43 a favor de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (abans Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona); aprovar definitivament l'adscripció d'ús i constitució del dret real d'aprofitament en els termes i condicions que resulten de l'acord del Plenari del Consell Municipal, de 26 de gener de 2018; i formalitzar-ho en document administratiu.

Es retira el dictamen precedent.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

8. Designar l'Im. Sr. Pere Casas Zarzuela representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consell Metropolità de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en substitució de la Sra. María José Lecha González.

S'aprova el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, i també del Sr. Ardanuy.

9. (114/2018 RH) Inadmetre a tràmit la sol·licitud de concessió de la medalla d'Honor al sofriment en la categoria d'argent al caporal de la Guàrdia Urbana de Barcelona amb núm. de matrícula 16956 atès que, d'acord amb els informes que figuren a l'expedient, l'acció per sol·licitar l'atorgament de la medalla d'honor al sofriment es troba prescrita, ja que els fets pels quals es pretén el reconeixement van succeir l'any 1983, tot això d'acord amb l'article 121-20 de la Llei 29/2002, de 30 de desembre, Codi Civil de Catalunya i l'article 1964 del Codi Civil.

El Sr. Pisarello indica que els fets pels quals se sol·licita la concessió d'aquesta medalla van succeir l'1 de desembre de 1983, fa trenta-cinc anys, de manera que la direcció de Guàrdia

Urbana ha procedit a desestimar la sol·licitud per prescripció del termini per presentar-la, atenent a allò establert en el Codi Civil de Catalunya i la Llei de procediment administratiu.

En conseqüència, manifesta que tot i reconeixent a tots aquells agents del cos de la policia municipal com a treballadors públics que pateixen lesions en acte de servei, i el que els ocupa és un acte clamorós, la proposta del govern és refermar la decisió de la direcció de Guàrdia Urbana i desestimar aquesta sol·licitud perquè entenen que s'ajusta a la legalitat vigent.

El Sr. Martí diu que els hauria agradat que l'acció no hagués prescrit i haver pogut donar suport a la concessió de la medalla. Això no obstant, resulta evident que per un aspecte legal de prescripció de l'acció per a la sol·licitud procedeix la inadmissió, tal com proposen justificadament els Servis Jurídics i la direcció de la Guàrdia Urbana.

El Sr. Sierra lamenta haver de votar afirmativament aquest punt, i aprofita per expressar el suport del seu grup als companys de la guàrdia urbana i felicitar el cos pel seu 175è aniversari.

El Sr. Coronas expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. Andrés diu que voten a favor d'acord amb els informes tècnics.

El Sr. Fernández Díaz considera evident que la inadmissió del recurs presentat per l'agent de la guàrdia urbana, que va patir ferides greus en acte de servei, és impecable des del punt de vista jurídic i inapel·lable el seu refús.

Dit això, recorda que fa unes setmanes es va parlar dels drets que podrien haver prescrit en l'exercici de les accions de les víctimes del terrorisme, i l'alcaldeessa va afirmar que els drets de les víctimes no podien prescriure; i afirma que la seva intenció no és establir cap paral·lelisme, però diu que ho posa com a exemple del fet que les seqüeles i l'obligació de reconeixement de la ciutat no han prescrit en el cas d'aquest agent. En conseqüència, anuncia que faran una abstenció, no per motius jurídics, sinó en considerar que amb la inadmissió del recurs s'haurien d'haver obert altres vies de reconeixement a aquest agent.

La Sra. Rovira expressa el vot a favor del seu grup.

El Sr. Ardanuy manifesta el vot favorable.

El Sr. Puigcorbé vota favorablement aquest punt.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

10. (2018/557) Atorgar la Medalla al Mèrit Cívic a Fundació PROA (Proactiva Open Arms) per la seva tasca humanitària i la seva implicació en la defensa i protecció dels Drets Humans.

El Sr. Asens diu que el seu grup sosté que aquesta entitat sense ànim de lucre es mereix aquest reconeixement per la seva tasca de salvament de vides humanes a la Mediterrània, una mar que ha esdevingut una gran fossa comuna; i més de seixanta mil persones entre 2015 i 2018 han estat salvades.

Valora que la concessió d'aquesta medalla és un reconeixement a la tasca coratjosa de Proactiva Open Arms, que té a veure amb les víctimes, també amb les que moren al mar, i que hi ha qui voldria que fossin víctimes mudes, que no molestessin; però recorda que tenen nom, rostre i vides trencades, que assenyalen l'atròfia moral d'una Europa opulenta que ignora els qui fugen de la guerra o de la fam. Constata que mentre alguns estats tanquen els ulls davant de la barbàrie d'una manera còmplice, altres com Proactiva Open Arms actuen per salvar vides humanes, en un context en què es persegueix i es criminalitza qui ho fa, i per aquest motiu entenen que té sentit aquest reconeixement; en una conjuntura en què reapareix el fantasma de la intolerància i de l'odi al vell continent, vuitanta anys després de deixar-hi una petja gelada.

Valora, doncs, que aquest és un moment adequat per recordar-se les responsabilitats i, en aquest sentit, Open Arms representa l'Europa per la que paga la pena de lluitar; l'Europa solidària de Lampedusa, de Lesbos, i de tots aquells indrets de dignitat en què la gent, de manera desinteressada, es deixa la pell per construir un món millor.

El Sr. Trias expressa el suport absolut del seu grup per l'atorgament d'aquesta medalla al Mèrit Cívic a la fundació Proactiva Open Arms. Valoren que la tasca que duu a terme per salvar vides a la mar Mediterrània és impagable; és una gran tasca que posa damunt la taula el fet que Barcelona sigui una ciutat que continuï defensant els drets de les persones refugiades, i expressi la voluntat de ser una ciutat oberta i acollidora.

Remarca, a més, que en el moment actual, en què comencen a sentir-se cada vegada més discursos perillosos, és important fer aquest reconeixement.

Constata, igualment, que aquest reconeixement també els interpel·la a tots i totes en el sentit que la gent de Proactiva Open Arms els podria recordar que a les persones refugiades se les ha d'atendre; i també els interpel·la el fet que sigui una entitat d'aquest tipus qui faci la feina que és vergonyós que no assumeixin els estats, i entén aquesta és una qüestió que han de tenir molt present de cara al futur.

La Sra. Barceló anuncia que el grup de Ciutadans votarà a favor de la concessió d'aquesta medalla, i agraeix la feina feta per aquesta entitat, així com la d'altres que treballen al mar Mediterrani per rescatar persones que busquen refugi en altres països per poder sobreviure.

Diu que la UE ha de treballar conjuntament, en primer lloc per resoldre els conflictes en els països d'origen i per acollir les persones que en fugen per poder viure i desenvolupar els seus projectes de vida.

Això no obstant, i malgrat que ja ha dit que votaran a favor d'aquest punt, vol posar de manifest el descord del seu grup amb el xou mediàtic que va fer el govern de la ciutat en l'arribada del vaixell; critica que es passés ràpidament de l'empatia a l'oportunisme polític, penjant pancartes, fent celebracions i festes, quan el cert és que Barcelona sempre ha estat ciutat d'acollida.

Dit això, referma el suport i el compromís amb aquesta entitat social que treballa per garantir els drets humans, suplint en molts casos les administracions públiques, i que treballa per garantir un dret tan important com el dret a viure.

La Sra. Benedí anuncia el vot favorable del seu grup, i posa en relleu la tasca humanitària i la implicació amb els drets humans de Proactiva Open Arms, amb el cap visible d'Òscar Camps i totes les persones voluntàries, no és només indubtable sinó mereixedora de qualsevol reconeixement, ja que posa en valor una tasca altruista fonamental per mantenir un bri d'esperança en la societat.

Com ja s'ha dit aquí, posa de manifest que la situació de la Mediterrània és extrema, i cada dia milers de persones intenten creuar-la fugint de la guerra, de la misèria, amb extrema fragilitat i vulnerabilitat; i remarca que és aquí on la tasca de la fundació es fa imprescindible per rescatar i salvaguardar les vides d'aquestes persones refugiades que intenten arribar a les costes d'Europa. Concreta en xifres que es tracta de 59.308 vides, persones amb noms i cognoms, cadascuna amb una història vital; des del setembre de 2015 ocupa més de dos-cents cinquanta voluntaris entre personal socorrista, sanitari, marineria i persones de suport en terra ferma.

Expressa un record, també, per totes les persones que han mort intentant creuar aquest mar que els és comú.

Constata que el seu grup votarà favorablement la concessió d'aquesta medalla plenament convençut dels mèrits i de la necessitat de donar suport i posar en valor la tasca inestimable de Proactiva Open Arms per construir una societat més justa, digna i acollidora. I lamenta que els estats siguin tan insensibles a la vida.

El Sr. Collboni se suma als suports expressats a aquest reconeixement al mèrit cívic a Proactiva Open Arms.

Reconeix que el que han pogut veure darrerament al país ha estat un crit d'angoixa, de solidaritat i d'empatitzar amb el patiment i la pobresa de països del nord d'Àfrica; persones que fugen de conflictes bèl·lics i de la fam, en molts casos i que persones com Òscar Camps, i voluntàries de Proactiva Open Arms, han fet visibles.

Tanmateix, creu que hi ha un bri d'esperança amb el canvi de govern a Espanya, ja que la política d'acolliment ha canviat quan el govern ha posat damunt la taula quaranta milions d'euros de fons extraordinari per a l'acolliment; i, alhora, s'ha obert un debat imprescindible en el conjunt de la UE, al qual s'han afegit França, Alemanya i Portugal, sobre la necessitat de coordinar-se a escala continental per tornar la dignitat a la construcció europea i retrobar-se en els valors fundacionals.

Això no obstant, afirma que ha sentit vergonya les darreres setmanes i mesos en comprovar com aquest país i aquesta ciutat ha tractat els menors no acompanyats; vergonya per la improvisació, sabent que n'havien arribat mil cinc-cents durant l'any passat, i que el nombre s'ha triplicat aquest agost segons fonts de la Generalitat, i havent vist escenes que esperen que no es tornin a repetir.

Denuncia, també, que Barcelona en Comú i els grups independentistes no han deixat que el seu grup presentés avui una moció amb la qual volien reclamar que cal estar preparats si volen ser ciutat d'acollida.

El Sr. Fernández Díaz expressa el vot favorable del seu grup, i el respecte i el reconeixement per la tasca que fa aquesta entitat fundada i dirigida per Òscar Camps d'ençà del 2015, que des d'aleshores i fins al juliol d'enguany ha salvat desenes de milers de persones que fugen de la guerra, la pobresa o de la persecució arran de les seves creences.

Remarca que qualsevol entitat que ajuda altres persones que fugen de la violència, el terror i la fam mereix la consideració de tothom; tanmateix, diu que han d'estar alerta perquè aquesta tasca humanitària, probablement sense voler, mai no pugui ser aprofitada per xarxes criminals de tracta de persones i d'immigració il·legal; no obstant això han de vetllar i garantir que aquesta tasca humanitària estarà coordinada i en col·laboració amb els estats de la UE.

Consideren que l'atorgament d'aquesta medalla també s'hauria de fer extensiu a totes les altres entitats i institucions de les quals també haurien d'estar molt orgullosos com Creu Roja i altres ONG, però també Salvamento Marítim, i les forces i cossos de seguretat de l'Estat, que també es juguen la vida per salvar la d'altres, i remarca l'actuació de l'armada espanyola, de la qual només la fragata Reina Sofia ha pogut salvar més de quatre mil persones amb la seva tasca humanitària, juntament amb el desplegament de la UE al Mediterrani. I diu que lamenta que el govern municipal pretengués vetar la seva presència en esdeveniments de la ciutat.

Per tant, expressa el reconeixement també a la tasca dels cossos de seguretat de l'Estat i de les seves forces armades, concretament la de l'Armada espanyola.

Per acabar, reclama la no utilització oportunista que en ocasions fa l'equip de govern en la concessió de les Medalles d'Or, en què no guarda ni les formes, ni en el temps ni en el diàleg amb la resta de grups municipals.

La Sra. Rovira, en nom del seu grup, posa en valor totes les persones anònimes que treballen per l'acollida amb dignitat de persones refugiades, de la mateixa manera que volen denunciar el conjunt de polítiques migratòries de l'estat espanyol, absolutament classistes i racistes, així com les que duu a terme la UE en el marc d'una Europa-fortalesa.

Dit això, com sempre que hi ha un punt d'aquestes característiques en l'ordre del dia, repeteix que no estan d'acord amb l'atorgament d'aquestes distincions per part de les institucions, ja que consideren que el millor reconeixement és del de companys i companyes de lluita, i per això, en coherència amb el que han fet durant tot el mandat, avança que faran una abstenció.

El Sr. Ardanuy anuncia el seu vot favorable, entenent que la feina ingent de Proactiva Open Arms lluitant per salvar vides a la Mediterrània posa la societat davant d'un mirall, en el qual actituds d'institucions i de persones en particular desmereixen la gran tasca que fa aquesta ONG, en què hi treballen persones voluntàries desinteressadament. I remarca que les persones que s'ho juguen tot travessant el mar, el primer la vida, mereixen tot el seu reconeixement, com també el mereixen absolutament les persones que els ajuden en aquest mar Mediterrània que els avergonyeix.

El Sr. Puigcorbé confirma el seu vot a favor de la concessió d'aquesta medalla a aquesta ONG exemplar, i subscriu tots els elogis que s'hi han dedicat en les intervencions anteriors, i entén que totes les lloances són poques per a aquesta entitat solidària, decidida i valenta que treballa per apaivagar l'enorme sofriment de dones, homes i nens que fugen de guerres terribles, i que han estat abandonats pels autoanomenats estats demòcrates de la UE a un mar que els engoleix.

Posa en valor aquesta ONG que, malauradament, avui és una de les poques esperances dels veïns i veïnes desesperats de l'altra riba de la Mediterrània; una ONG que té la dignitat d'enfrontar-se a governs hostils i covards.

I suggereix a la presidenta del Plenari que, si ho vol considerar, aquesta ONG es mereix no només la unanimitat d'aquesta cambra sinó també el seu aplaudiment.

La Sra. alcaldessa diu que, de cor, també aplaudiria l'aprovació de la concessió d'aquesta medalla a Proactiva Open Arms, però assenyala que si aplaudeixen aquest punt, es posarà el precedent d'aplaudir moltes altres coses. Per tant, posposa aquest merescut aplaudiment al dia en què es concedirà efectivament.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció de les Sres. Rovira i Reguant i del Sr. Casas.

11. (649/18) Aprovar les modificacions de les taules retributives municipals consistents en l'increment del 0,25% ratificat pel Consell de Ministres de 13 de juliol i d'acord amb l'article 18.Dos, segon paràgraf, de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2018, amb efectes 1 de juliol de 2018, tal i com s'annexa. Aprovar les modificacions de les taules retributives municipals com a resultat de l'aprovació per part del Plenari Municipal de l'Acord de Condicions de Treball 2017-2020, tal i com s'annexa. Aprovar les modificacions de la relació de categories professionals que conformen la plantilla del personal de l'Ajuntament de Barcelona, com a resultat de l'aprovació per part del Plenari Municipal de l'Acord de Condicions de Treball 2017-2020, tal i com s'annexa. Publicar aquest acord i els seus annexes a la Gasetta Municipal i al Web Municipal i de forma resumida al Butlletí Oficial de la Província.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

12. (18PL16549) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla General Metropolità per a la declaració d'Àrea de Tanteig i retracte a la ciutat de Barcelona i definició dels terminis d'edificació, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. alcaldessa informa que els punts 12 i 13 es tractaran conjuntament.

La Sra. Sanz manifesta que avui és un dia històric perquè es porta a aprovació definitiva al Plenari una proposta urbanística pionera en tot l'estat, i que posa Barcelona a l'alçada d'altres ciutats del món com Nova York, París o Londres.

Precisa que allò que plantegen aquestes dues propostes és la coresponsabilitat del sector privat, dels promotors immobiliaris de la ciutat en la necessitat de tenir un parc d'habitatge assequible en un moment de bombolla dels preus del lloguer. En conseqüència, confirma que a partir d'ara tota promoció d'habitatge que es faci a Barcelona haurà de destinar el 30% a habitatge assequible, i també configuren que l'ajuntament de Barcelona tingui un dret preferent d'adquisició d'aquests habitatges.

Consideren que, de ben segur, durant massa temps hi ha hagut qui ha volgut fer creure que l'urbanisme era una tècnica neutra, però no ho és, sinó que pot donar cobertura a l'especulació i a operacions que només beneficien els de sempre o, altrament, pot estar al servei de les necessitats de la gent, i de protegir i preservar el seu dret a la ciutat.

Constata que amb aquestes mesures estan demostrant que avui l'urbanisme a Barcelona es posa al servei dels seus veïns i veïnes, que protegeix el dret fonamental a l'habitatge, i que davant d'un mercat desregulat i d'uns veïns i veïnes que se senten desprotegits l'Ajuntament utilitza totes les seves competències per donar una resposta a l'altura del que demana la ciutadania cada dia.

Afirma que si avui porten aquest dos punt a aprovació del Plenari és gràcies a una ciutadania organitzada, que exigeix solucions i que sovint va per davant de l'administració; i hi són també gràcies al grup promotor, a la FAVB, a la PAH, al Desc, o al Sindicat de Llogaters, representants dels quals avui els acompanyen. Igualment, aprofita per expressar un record especial per a persones com Joan Balañach, que ja no pot celebrar amb ells aquest moment, però que tant ha contribuït moltíssim a fer possible aquesta proposta.

També expressa l'agraïment a tots els professionals de la casa dels àmbits d'urbanisme, d'habitatge i de serveis jurídics que han treballat molt per donar rigor i solvència a una proposta que és equilibrada i que està més que justificada; i com també van fer quan es van impulsar propostes com el PEUAT, protegint l'habitatge enfront de l'activitat turística; impulsant el registre de solars per activar tots aquells que avui dia estan buits de forma injustificada, i que haurien d'acollir edificis d'habitatge; o l'impuls de més de setanta solars públics per posar en marxa més de quatre mil sis-cents habitatges públics a la ciutat.

Remarca que amb les dues propostes que avui es porten a aprovació permeten un 30% d'habitatge assequible en cada promoció que es faci en tota la ciutat, i declarar-la àrea de tanteig i retracte, que els permet saber què succeeix a la ciutat pel que fa a l'habitatge i poder adquirir habitatge per poder-lo posar a disposició de la ciutadania. Confirma que són mesures urbanístiques que han vingut per quedar-se, i signifiquen un canvi de rumb històric a la ciutat i en l'urbanisme del país. Diu que és una irresponsabilitat no haver-ho fet abans, ja que l'actual legislació incorpora la possibilitat de tirar endavant aquestes propostes des de fa més de dotze anys i, per tant, ara cal que s'estengui aquesta actuació com una taca d'oli per tot el país.

Finalment, dóna les gràcies a tots els grups municipals que avui permeten que aquestes propostes tirin endavant i aquest acord de ciutat històric.

El Sr. Martí dóna la benvinguda a totes les persones i entitats del grup promotor que avui assisteixen a la sessió plenària.

Dit això, confirma, tal com van anunciar ahir en roda de premsa, que després d'intensificar el diàleg amb el govern municipal i amb les entitats del grup promotor, que el seu grup votarà a favor d'aquests dues modificacions de planejament, en coherència amb la seva prioritat d'impulsar totes les mesures possibles per a l'ampliació del parc d'habitatge públic de lloguer social, a la ciutat i també a l'àrea metropolitana.

Quant a la modificació del planejament per a la declaració de Barcelona àrea de tanteig i retracte, i amb el benentès que es tracta d'una eina més per tenir un coneixement més ampli del sector immobiliari i de l'habitatge a Barcelona, anuncia que també hi votaran a favor, malgrat que haurien preferit que la declaració hagués afectat els barris de la ciutat amb més necessitats d'habitatge assequible i on viuen més famílies sol·licitants inscrites en el registre.

Afegeix que també s'haurien estimat més que s'incorporessin partides pressupostàries concretes per fer front a l'exercici efectiu del dret de tanteig i retracte.

Pel que fa a la modificació per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública al sòl urbà consolidat, tot i lamentant que en primera instància el govern no hagués acceptat les al·legacions que va presentar el seu grup, avança que també hi voten a favor perquè es tracta d'una mesura, entre altres, que pot ajudar a accelerar l'obtenció de més habitatge de protecció, especialment de lloguer.

Adverteix, però, a banda que és possible que la mesura pugui ser impugnada, que per si sola no resoldrà el problema de l'habitatge a Barcelona i se suma a moltes altres mesures que s'estan aplicant. I reconeix que amb tres-cents i escaig habitatges a l'any no poden anar molt més lluny, però no han de perdre cap oportunitat.

Assenyala que allò que el seu grup considera més rellevant des del punt de vista polític és l'activació de tot l'arsenal legal que els ha de permetre arribar al 15% d'habitatge públic protegit, tal com estableix la llei de dret a l'habitatge de la Generalitat. I remarca que per fer-ho possible cal diàleg i acords de totes les administracions, i entre aquestes i el sector privat; establir polítiques de llarg abast, a vint o trenta anys vista, i també una perspectiva metropolitana.

Entén que ha estat sota la inspiració d'aquest mantra que han pogut arribar a un acord encara que sigui in extremis –i se'n feliciten– per dir a la ciutadania de Barcelona i de tot el país que el seu compromís amb les polítiques d'habitatge de protecció de lloguer social i assequible resta intacta, i així volen que continuï en el futur.

Recorda novament que van garantir el seu vot favorable al Pla pel Dret a l'Habitatge 2016-2025, i que el govern de la Generalitat, malgrat la migradesa dels seus recursos, continua impulsant mesures per ampliar l'oferta pública d'habitatge de lloguer assequible.

Acaba la seva intervenció manifestant que l'acord polític del seu grup amb el govern de Barcelona en Comú abasta quatre qüestions concretes: la del trasllat del 30% d'HPO en un indret del mateix barri, i confien que en un futur pugui ser en l'entorn del districte; la possibilitat d'augmentar les densitats mitjançant una nova proposta de MPM; tirar endavant un pla de xoc de contractació de personal tècnic que agiliti els tràmits de concessió de les llicències d'obres, i així evitar els colls d'ampolla com els de l'Eixample, Ciutat Vella i Sant Martí; i, finalment, el compromís del govern d'elaborar una cartografia de les parcel·les cadastrals susceptibles d'entrar en l'àmbit d'aplicació d'aquesta modificació de PGM.

Reconeix que els ha costat arribar a aquests acords però ho han aconseguit, cosa que agraeix al govern i a les entitats; i posa en valor que quan hi ha voluntat política d'arribar a acords s'assoleixen. I adverteix que han de ser coherents, i amb aquesta modificació de PGM hauran de donar pas a altres alternatives i propostes, algunes de les quals ja han fet seves; en aquest sentit, recorda que ahir mateix Neus Munté les va anunciar de cara al futur.

El Sr. Blanco puntualitza, en primer lloc, que avui no s'aprova res definitivament, sinó que estan votant una aprovació provisional, ja que l'Ajuntament no té competències per aprovar definitivament aquest punt, i que correspon fer-ho a la Comissió d'Urbanisme.

Posa en relleu que estan debatent dues mesures diferents sobre habitatge, que es van presentar per primer cop el juny d'enguany, i que tres mesos després, amb l'agost pel mig, es presenten a aprovació provisional del Plenari, és a dir, en un temps rècord sense precedents. Denúncia, doncs, que el govern actua amb precipitació, ja que no han tingut el temps suficient per estudiar una modificació tan complexa com la reserva d'un 30% per a habitatge protegit en totes les promocions d'habitatge de la ciutat. Constata que no han pogut estudiar les al·legacions, ni han deixat temps als grups per avaluar amb cert deteniment les possibles conseqüències d'aquesta mesura.

Recorda, també, que encara està en marxa una comissió d'estudi que hauria d'avaluar aquesta decisió, i destaca que en la propera sessió estan convocats experts de París i de Berlín per explicar les els resultats d'aquesta mesura a les seves ciutats; i, sobretot, titllen la mesura de precipitada perquè no ha tingut el consens necessari entre els operadors que l'haurien d'implementar. Constata que aquesta manca de consens s'ha posat de manifest en la comissió, on operadors privats, experts econòmics i urbanistes els han advertit de molts aspectes que no s'han tingut en compte, entre els quals esmenta les conseqüències que pot tenir la mesura per als petits promotors; o que es podrien paraitzar molts projectes. Afegeix que tampoc no han considerant les diferents tipologies dels edificis, algunes de les quals no són adequades per a l'habitatge protegit; ni la ubicació dels edificis en els barris, que sí que es té en compte, per exemple, a París; no han pres en consideració la necessitat de respectar una moratòria de dos anys en tots els casos; ni tampoc s'ha tingut en compte l'evolució dels preus de l'habitatge entre el 2008 i 2013.

Alerta que totes aquestes circumstàncies poden fer la mesura ineficaç o provocar resultats contraris als desitjats.

Conclou, per tant, que la precipitació del govern l'està portant a cometre errors; no existeixen estudis acurats respecte si el 30% és el percentatge adequat, i si no seria millor un 20% o un 15%; si la superfície mínima dels edificis per aplicar la mesura ha de ser de sis-cents metres

quadrats, o de vuit-cents com a París o mil a Londres. Entenen, doncs, que caldrà modificar moltes coses d'aquesta mesura, que amb tota seguretat no funcionaran.

Puntualitza, però, que estan votant dues mesures molt diferents, i avança que el seu grup votarà a favor de l'única que sí que servirà per ampliar el parc públic de l'habitatge, que és l'extensió del dret de tanteig i retracte a tota la ciutat.

Quant a la reserva del 30%, atès que no servirà per ampliar el parc públic, ja que els habitatges continuaran sent privats, i que és una mesura precipitada, anuncia que s'abstindran.

El Sr. Coronas reconeix que les dues mesures que es porten a votació són importants, però també que són dues passes petites, ja que és summament costós tirar endavant en aquest sentit, i cada petita passa s'ha de batallar amb unghes, dents i, en aquest cas, a més, cal agrair la tasca del grup promotor, amb el suport de les entitats ciutadanes que són qui ha donat l'empenta perquè es pugui actuar amb rapidesa.

En referència al dret de tanteig i retracte, recorda que es tracta d'una mesura que el seu grup va demanar ja fa dos anys en votar el Pla de l'Habitatge, i no va ser possible. No obstant això, es feliciten que avui tiri endavant, entre altres motius perquè ajudarà a recuperar habitatge, i també perquè, tal com va apuntar la Sra. Trilla en la comissió no permanent, també serà una eina que els permetrà recollir informació molt valuosa sobre l'estat de l'habitatge a la ciutat i, per tant, tindran més clares quines polítiques públiques caldrà implementar en el futur.

Observa que si es manté el ritme d'adquisicions del cent per cent de la propietat dels darrers tres anys, hi ha 1.099 parcel·les i 5.951 habitatges, i l'Ajuntament tindria el dret a adquirir entorn de tres-cents set finques anualment; per tant, calcula que si s'hagués fet cas de la proposta de fa dos anys formulada pel seu grup, destinant el 25% del PIM a habitatge, i haguessin activat la mesura amb la mateixa rapidesa que aquesta del 30% en sòl consolidat, ara ja en tindrien uns quants.

Considera, però, que avui no és dia de fer retrets i sí de celebrar l'aplicació d'aquestes dues mesures.

Concretament pel que fa a la reserva del 30% d'habitatge en sòl consolidat, entén que poden discutir si ha de ser aquest percentatge o un altre, però de tota manera cal celebrar que significa un pas endavant i necessari. I creu que, probablement, podran anar fent una avaluació d'aquesta mesura amb el pas del temps, recollint també les conclusions de la comissió no permanent, on a banda d'autèntiques bestieses també s'hi diuen coses interessants.

Afegeix que també hauran d'estudiar com evitar que succeeixi com a Toronto o Vancouver, on s'ha produït una segregació en les mateixes finques entre els veïns que resideixen en l'habitatge protegit i els que no.

Reitera que ara és moment, però, d'aprovar aquestes mesures que valora com a molt necessàries, tot i que constata que tenen al damunt l'amenaça dels contenciosos, i voldrien demanar generositat també per part del sector privat, que ha d'entendre que tindrà

problemes si no es resol el problema de l'habitatge, ja que no sempre es podrà beneficiar, i si s'entra en una nova crisi de l'habitatge la patiran tots, els privats també, ja que està clar que les regles que han regit fins ara no han funcionat. Per tant, llança el missatge de petició de generositat per no posar més traves i a buscar plegats solucions al problema de l'habitatge.

Reclama, igualment, la necessitat evident de generositat política, que en molts moments els ha costat de trobar per part del govern municipal. Insisteix que han d'avançar i parlar amb tothom, i uns dels missatges sorgits del marc de la comissió no permanent és molt clar: cal un gran pacte metropolità per l'habitatge.

El Sr. Collboni, en primer lloc, saluda als companys i companyes dels grups promotors que han portat aquesta iniciativa a l'Ajuntament, unes mesures que són necessàries des de l'inici del mandat.

Entén que és evident que amb aquestes mesures no se soluciona el problema de l'habitatge, les pujades de preu de més del 10% acumulat, la vintena de famílies que diàriament són desnonades a la província de Barcelona, i la ciutat al capdavant del rànquing, amb el rècord negatiu de 37.000 famílies que estan en llista d'espera d'un habitatge a preu assequible, i amb el rècord negatiu amb què acabaran aquest any de només set-cents habitatges de protecció oficial construïts i impulsats per aquest ajuntament.

Considera evident que aquesta mesura, tal com ha dit el regidor Coronas, forma part d'un paquet de mesures que de bon principi s'hauria d'haver posat en marxa en aquesta administració; recorda que el govern municipal va començar la legislatura amb la promesa de vuit mil habitatges protegits o de preu assequible i l'acabarà amb set-cents; mentrestant, ha esquitxat el mandat amb mesures puntuals com aquesta, que no nega que és molt important, sense que hi hagi cap planificació, i desaprofitant el consens d'aquesta cambra en polítiques d'habitatge. En aquest sentit, recorda que es va aprovar el Pla d'Habitatge amb una àmplia majoria, però han hagut de venir de fora a impulsar una mesura com la que avui aprovaran, que es podria haver impulsat des d'aquest ajuntament en temps i forma, amb garanties, amb diàleg i formant part d'allò que havia estat l'esperit inicial que la gran majoria de grups municipals havien demanat.

Reitera que el govern ha anat impulsant mesures esparses, com la compra d'edificis –més explicada que no pas amb resultats pràctics–; adquisició d'habitatges, i aprofita per recordar que dels 326 habitatges adquirits en tres anys, només 35 són fruit del tanteig i retracte.

Constata que el de l'habitatge és el principal problema de la ciutat, però també el principal fracàs del seu govern, que ha malbaratat el consens dels grups municipals pel que fa al Pla de l'Habitatge i a les mesures que s'havien de posar en marxa; sense la iniciativa que s'esperava d'un govern que n'havia de fer el seu principal cavall de batalla.

Diu que comentava amb els representants de la PAH que tenia l'estranya sensació d'haver de negociar no amb el govern sinó amb els grups promotors, ja que indefectiblement el govern els remetia a ells, cosa que ben bé es pot qualificar de desistiment de responsabilitats.

Per tant, avisa el govern que no parli de participació i d'iniciatives populars en xarxa, ja que té l'obligació, els recursos i la possibilitat de bastir les majories per impulsar les mesures,

òbviament, escoltant allò que proposa la ciutadania, i també les propostes tècniques que han vingut de fora d'aquesta casa. Tanmateix, han hagut de venir de fora per posar en marxa aquesta mesura.

Recorda que el seu grup també va criticar la precipitació, i com altres grups ha reclamat i exigint seguretat jurídica, i ha propiciat que es posés en marxa una comissió per estudiar a fons i amb tranquil·litat les repercussions que podia tenir no només aquesta mesura, sinó les que s'adoptin en el futur, i confia que tot plegat sigui a fi de bé.

El Sr. Fernández Díaz afirma que tenia raó el govern municipal quan en la defensa d'aquesta proposta deia que l'urbanisme i l'habitatge no són neutres, ja que certament té nom i cognom, Iniciativa per Catalunya, partit que forma part de la coalició Barcelona en Comú. I recorda que aquesta formació ha format part dels governs de la ciutat durant trenta-cinc anys, en què compartien responsabilitats urbanístiques i assumien directament les responsabilitats d'habitatge; i la conclusió és que només el 3% del total de l'habitatge de Barcelona és públic.

Observa que la proposta que avui presenten, sobre el paper l'haurien de compartir tots, ja que tothom està d'acord en què cal més habitatge social; tanmateix, el govern ho presenta com una cortina de fum per amagar el seu fracàs en polítiques d'habitatge, de molta publicitat i poca pedra, una política d'habitatge d'aparador, atès que només han lliurat 648 habitatges públics dels 8.000 que van prometre, d'onze promocions de les quals vuit provenien del mandat anterior. Remarca que disposen no ja de vuitanta-tres solars on es podrien construir 5.000 habitatges socials, sinó de 124 solars públics buits.

En conseqüència, entén que en comptes de reclamar més solars seria millor que comencessin a construir habitatges socials en solars que ja són públics, la majoria dels quals fa anys que són buits.

Pregunta on és la memòria econòmica que estarien obligats a presentar, i recorda que no havien d'esperar a les conclusions de la comissió d'habitatge per tirar endavant aquestes propostes. Observa, igualment, que, legítimament, pacten amb el grup Demòcrata però no figura cap modificació de la proposta atès aquest acord a què han arribat, i remarca que tot allò que no figura en l'expedient no existeix, malgrat que el govern defensi que es tracta d'acords verbals. Pregunta, en aquest sentit, si la Comissió d'Urbanisme de la Generalitat ratificarà aquesta aprovació provisional, ja que si no és així aquesta proposta no complirà amb les expectatives que avui s'han generat.

Afegeix que el govern ha presentat uns documents jurídicament febles, sense confirmació per part de la Generalitat, per garantir aquests acords, i critica que, a més, presenten la documentació d'una forma aleatòria.

Posa en relleu, també, que tots coincideixen en què la resposta a la necessitat d'habitatge públic ha de ser d'abast metropolità, i pregunta quants ajuntaments de l'àrea metropolitana estan disposats a tirar endavant aquesta mesura, que l'únic que aconseguirà serà encarir l'habitatge lliure i no garantirà l'habitatge social promès.

El Sr. Casas, en començar, expressa tot el reconeixement al grup promotor per la feina feta.

Valora aquesta mesura com, possiblement, la més important a escala urbanística de tota la legislatura, que hauria de permetre, entre altres coses, controlar o dissuadir l'actuació de fons voltor i altres "bèsties" que adquireixen massivament edificis sencers amb la finalitat d'expulsar els llogaters i llogateres per emprendre reformes integrals amb l'objectiu de generar grans plusvàlues immobiliàries.

Per tant, diu que lamenten que la mesura arribi tres anys tard; malgrat que reconeix que calen certes condicions perquè la seva aplicació tingui impacte en el mercat immobiliari. Posa de manifest que la qüestió clau és que l'eficàcia d'aquest sistema requereix una dotació pressupostària elevada. En aquest sentit, constata que, segons la fitxa, s'ha destinat a expropiacions durant els darrers anys uns seixanta milions d'euros, una xifra molt insuficient per a l'abast d'aquesta mesura, per a la qual caldria crear un fons específic, suficientment dotat i que no anés en detriment de la capacitat d'expropiació municipal.

Indica que la creació del registre de solars sense edificar ha de servir per garantir, mitjançant els mecanismes legals, l'adquisició de solars i la posterior construcció d'habitatge social de propietat municipal. Remarca que, en cas contrari, només es tracta d'una política d'aparador aplicada a supòsits teòrics i bones intencions, però que no es portarà a terme, i amb el temps pot generar moltes frustracions i falses expectatives entre la possible població beneficiària de la mesura, que no és altra que les classes populars, que només poden accedir a un habitatge en règim de lloguer assequible i social.

Precisa que parlar de preu de lloguer assequible és molt imprecís, ja que es desconeix en quins criteris es basa aquesta assequibilitat, i alerta que aquesta qualificació els pot portar novament al capdamunt de l'onada especulativa, amb un augment que pot superar el 50%.

Malgrat tot, confirma que comparteixen l'esperit i la filosofia de la mesura, tot i que el marc legal limita molt la seva eficàcia real, i així ho han expressat en les al·legacions que hi han presentat. Assenyala que el preu de l'habitatge no és competència d'aquesta modificació de PGM, que tampoc no pot regular la durada del contracte de lloguer, ni imposar que aquests habitatges siguin només de lloguer; i la determinació del destí del 30% a habitatge social implica els promotors i, en conseqüència, mediatitza la seva gestió.

Remarca que la CUP continua defensant un 60% d'habitatge de lloguer públic, com a mínim; i si el grup promotor, ERC i el PdeCat voten a favor d'aquesta mesura significa que es queden curts. Tanmateix, atès que entenen que cal arribar al parc d'habitatge social que Barcelona necessita, avança que donen suport a totes les actuacions possibles que hi vagin encaminades.

El Sr. Ardanuy fa referència a què fa uns dies que van debatre aquests dos punts en comissió i es ratifica en el seu posicionament favorable a ambdues iniciatives. I, en primer lloc, felicita i agraeix al grup promotor l'esforç que hi ha dedicat, i posa en valor la seva capacitat d'escolta, d'aprendre i, sobretot, de fer, que és la fase de culminació de qualsevol acció política; i, en aquest cas, segurament que se segueix aquest procés.

Confirma que tot allò que significa desenvolupar polítiques d'habitatge ha de canviar el posicionament d'opinió de la majoria de la ciutat, cosa que estan aconseguint. Per tant, avui

no hi ha cap mena de dubte de la necessitat imperiosa de tenir un parc potent d'habitatge públic de lloguer assequible.

Reconeix que aquests dos punts representen un pas endavant important, però també és evident que la seva implantació no estarà exempta de dificultats; per tant, considera que avui és moment de celebració, però també per agafar forces per continuar en aquesta direcció.

Expressa, doncs, la seva disponibilitat a continuar amb el diàleg i la feina de la comissió en aquesta línia, i recorda que aquests dos punts que voten avui provenen d'una moció que en tenia molts més i que, ben segur, s'hauran d'anar desenvolupant.

El Sr. Puigcorbé considera que la solució al problema de l'habitatge és molt complexa i implica un conjunt de solucions múltiples i d'abast geogràfic metropolità, o encara més ampli. Posa de manifest que, d'altra banda, les borses de sòl urbà són molt escasses, i augmentar-ne la necessitat no és la solució ideal.

Constata que el dret a l'habitatge és un dret fonamental de la ciutadania, i destaca que les paraules del Secretari General d'aquest ajuntament resumeixen de forma impecable la situació, en el sentit que les actuacions públiques en matèria d'habitatge són insuficients i, per tant, cal la col·laboració publicoprivada, que és imprescindible; i aquesta mesura s'adequa a la legislació vigent, que és un requeriment legal i una necessitat social incontestable.

Finalment, felicita el grup promotor d'aquesta mesura, valenta i innovadora a l'estat espanyol, i també al conjunt del consistori que s'ha atrevit a tirar-la endavant.

La Sra. Sanz repeteix que, tal com s'ha evidenciat, aquesta mesura és importantíssima; i malgrat que alguns continuen patint pels drets dels promotors, s'imposa el fet que aquest 30% significarà, aproximadament, uns tres-cents cinquanta habitatges a l'any repartits per tota la ciutat, als quals podrà accedir el 75% de la població i, a més, seran a preus assequibles, entorn dels cinc-cents deu euros mensuals en els casos d'habitatge de lloguer, o de cent trenta mil euros en cas de compra, situats en districtes centrals com l'Eixample, Ciutat Vella o Gràcia, a uns preus actualment inconcebibles.

Per tant, apel·la novament a la responsabilitat compartida que avui té aquest consistori i el sector, en el sentit que no busqui dreces i que comparteixi la norma; que demostrï que deu anys després de la crisi immobiliària, de l'estafa que han patit molts veïns i veïnes, han après la lliçó. Igualment, considera que la Generalitat no pot ignorar que avui 33 regidors i regidores d'aquest ajuntament han votat a favor d'aquestes mesures, i només 3 en contra.

Afirma que l'actual govern municipal va venir a fer coses com aquestes, obeint la ciutadania, i fent tot allò que les competències municipals els permeten, i com mai no s'havia fet abans.

I confirma, adreçant-se al regidor Collboni, que la ciutadania és la protagonista, malgrat no hi estigui massa acostumat, perquè aquesta manera de fer ha vingut per quedar-se i és la garantia que es compleixin els acords; i assegura que continuaran treballant en aquesta línia, com van fer amb l'aprovació del PEUAT, cercant tots els instruments a l'abast per defensar el dret a l'habitatge, i proclama que avui hi guanyen tots i totes i la ciutat.

El Sr. Blanco replica que el seu grup no pateix pels drets dels promotors, sinó per la manera com es fan les coses, que moltes vegades no es fan bé i amb precipitació. Assegura que temen que aquestes mesures no tinguin una efectivitat real, que no siguin eficaces, i que no s'assoleixin els resultats que tots desitgen, i que és que a Barcelona hi hagi més habitatge assequible i públic. Afirmar que comparteixen aquest objectiu, però reitera que, en aquest cas, el govern ha actuat amb precipitació, i estan convençuts que la mesura que avui s'aprova s'haurà de modificar.

El Sr. Casas formula un prec al grup promotor, i és que no afluixi en la comissió de seguiment i que no permeti que es rebaixin les expectatives.

La Sra. alcaldessa tanca els torns d'intervenció i expressa la felicitació a totes les persones i entitats que ho han posat tot i que no s'han rendit, que han estat exemplars i que han anat molt per davant de les institucions marcant el camí.

Reconeix que han estat anys molt durs i que resta molta feina per fer perquè això només és el principi, però remarca que les persones que van entrar al govern de la ciutat ho van fer per coses com aquesta.

Finalment, també expressa el seu agraïment als grups municipals; i afirma que haurien volgut un acord com aquest només d'arribar a l'alcaldia, però no era gens fàcil, ja que feia dècades que es demanava. Això no obstant, diu que avui no pretén fer retrets, tan sols vol expressar paraules d'agraïment per la valentia i el canvi de paradigma que ha permès que, finalment, es comencin a prendre mesures reals i no retòriques per protegir el dret a l'habitatge, que no sigui una mercaderia sinó un dret fonamental.

Per acabar, formula una petició sincera a la majoria perquè, malgrat que no ha estat gens fàcil bastir aquest acord, mantingui la seva actitud amb el compromís que aquí s'ha expressat. I adverteix que per a què aquesta mesura s'estengui a l'àrea metropolitana cal una majoria, i que es viable tal com s'ha demostrat avui; i els mateixos grups que aquí han votat a favor de la reserva del 30% també ho poden fer a l'Àrea Metropolitana, i els anima a fer-ho immediatament, i també que aquesta majoria possibiliti modificar la LAU al Congrés dels Diputats, i a acabar d'una vegada amb els lloguers abusius.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

13. (18PL16550) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla General Metropolità per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública al sòl urbà consolidat de Barcelona, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; acordar la creació de la Comissió de seguiment i avaluació de la implementació de la MPGM per a l'obtenció d'habitatge de protecció pública al sòl urbà consolidat i l'impuls de noves

mesures per ampliar l'habitatge assequible de lloguer a Barcelona i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

Districte de Ciutat Vella

14. (18PL16551) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació puntual del Pla Especial Urbanístic i de Millora Urbana d'ampliació de la piscina municipal de Sant Sebastià, a Barcelona, promogut per l'Institut Barcelona Esports (IBE).

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de l'Eixample

15. (18PL16541) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana per a l'ordenació de l'edifici d'habitatges públics situat a la plaça de les Glòries a l'illa delimitada pels carrers Gran Via, plaça de les Glòries, Castillejos i nou vial definit pels Encants, d'iniciativa municipal a proposta de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació; amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, i resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

El Sr. Muntaner indica que es tracta d'una operació d'habitatge públic a l'extrem de l'Eixample, a la plaça de Les Glòries, de 238 habitatges de gestió pública que conformen una illa d'habitatge, resultat d'un concurs internacional i d'un experiment d'innovació en què col·laboren quatre equips d'arquitectes, per adequar-se a la morfologia que va guanyar el concurs internacional del primer equip.

Precisa que els habitatges tenen dues i tres habitacions, amb ventilació natural, assolellament i terrassa, i molts espais de comunicació i de trobada col·lectius, en vint-i-set mil metres quadrats construïbles.

El Sr. Martí anuncia que el seu grup farà una abstenció en aquesta aprovació definitiva de PMU, no per desacord amb el concurs i el projecte ni amb la seva qualitat arquitectònica, que valoren positivament, sinó perquè ara fa escassos minuts que acaben d'aprovar dues modificacions de planejament que tenen l'objectiu d'ampliar el parc públic d'habitatge, sobretot social i de lloguer assequible, i en aquesta operació, amb l'excusa d'un disseny d'espais comuns i terrasses molt àmplies, el que es fa és menjar-se fins a trenta-dos habitatges. Precisa que dels 270 habitatges previstos inicialment, s'ha passat a 238, cosa que consideren incoherent amb els dos punts que acaben d'aprovar anteriorment.

El Sr. Blanco addueix que aquest és un exemple que les coses no es fan bé, atès que pel camí s'ha perdut el 12% dels habitatges que es podrien haver fet en aquests blocs de Les Glòries. I

constata que es deixen de construir 32 habitatges perquè en el conjunt dels projectes aprovats s'han incrementat els espais comunitaris, que tot i que es justifica amb la finalitat de promoure la relació entre els veïns, en realitat són espais de circulació.

Consideren que la distribució no és eficient, que es perden massa metres que es podien haver dedicat a habitatge; i remarca que en l'àmbit de l'habitatge públic la prioritat hauria de ser aconseguir una economia de l'ús de l'espai perquè l'habitatge sigui assequible, un requisit que en aquest cas no es compleix.

En conseqüència, anuncia que faran una abstenció.

El Sr. Coronas anuncia que el seu grup votarà favorablement aquest punt, però recorda que en la comissió de Drets Socials, Cultura i Esports van presentar un prec amb què demanaven que, almenys, es mantingués el percentatge inicial de destinar el 80% de la promoció al lloguer i un 20% a altres tipus de tinència, ja que els havia arribat que volien destinar el 50% a lloguer i l'altre 50% a altres modalitats. Recorda que el govern es va comprometre llavors a destinar un 70% al lloguer, i diu que voldrien que aquest percentatge es mantingués.

El Sr. Mòdol considera que aquest és un projecte important perquè materialitza la construcció d'habitatge; tanmateix, diu que es podrien haver fet dos-cents cinquanta habitatges més i lliurar les claus a data d'avui, atès que el projecte estava fet i aprovat i només hagués calgut executar-lo.

Reconeix, però, que no poden fer altra cosa que votar a favor d'aquest punt, malgrat que entenen que es tracta d'un exemple de mala gestió del govern en habitatge, que s'ha permès la frivolitat de no executar uns habitatges que hauria pogut fer, com ja ha dit, mentre que justifica que per disseny es poden millorar les condicions. Reitera que això els sembla una frivolitat.

El Sr. Villagrasa celebra la presentació d'aquest expedient perquè significa el desenvolupament d'habitatge de protecció a l'àmbit de Glòries. Tanmateix, recorda que és un projecte que arriba amb retard, i que suposa la pèrdua d'habitatge protegit en aquest àmbit. I observa que no en treuen res d'anar aprovant expedients d'expropiació de solars d'iniciativa privada si no compleixen amb les seves obligacions.

El Sr. Casas anuncia que votaran a favor d'aquest punt, però matisa que cal tenir en compte les al·legacions de l'Associació de veïns en el sentit que el percentatge de protecció oficial sigui del cent per cent, i que es mantingui el nombre d'habitatges del concurs.

El Sr. Ardanuy avança el seu vot favorable, i remarca que és imprescindible que en aquest entorn, i en altres on hi ha projectes pendents, es posi fil a l'agulla, i també que és evident que els habitatges han de tenir la màxima qualitat possible, com també que la prioritat hauria de ser el lloguer.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable.

El Sr. Muntaner agraeix els vots favorables a aquest punt i lamenta les abstencions.

Remarca que es tracta d'un procés que ve de lluny i que s'ha intentat fer el millor possible amb aquest concurs internacional, participant-hi les associacions de veïns que formen part del Compromís per Glòries, que estan d'acord amb el projecte.

Demana al grup del PSC que no falti a la veritat, ja que han lliurat ja 834 habitatges i no pas menys; i confirma que el compromís és que el màxim nombre possible d'habitatges siguin de lloguer, això no obstant, remarca que com a promotors públics la seva responsabilitat és innovar la qualitat arquitectònica, la vida comunitària, l'estalvi energètic i l'arquitectura sana, aspectes que aquest projecte compleix amb escreix i serà un projecte emblemàtic de la ciutat; i nega rotundament que actuïn com a especuladors.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

Districte de Sarrià-Sant Gervasi

16. (17PL16503) Suspendre l'aprovació definitiva, de conformitat amb l'article 92.1.b del Text Refós de la Llei d'Urbanisme (Decret Legislatiu 1/2010 de 3 d'agost), del Pla Especial Urbanístic de modificació d'ús de l'equipament privat situat al carrer Escolles Pies 51, promogut per Mediker Spain S.L., atesa la petició formulada pel promotor a fi d'introduir esmenes en el document, i tot això d'acord amb l'informe de la Direcció d'Actuació Urbanística que consta a l'expedient i es dona per reproduït a efectes de motivació; advertir als promotors del Pla, de conformitat amb l'article 95 de la Llei 39/2915, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que disposen d'un termini de tres mesos, a comptar des del dia següent al de la notificació d'aquest acord, per a realitzar les activitats necessàries per a continuar la tramitació; en cas que no ho facin, es declararà la caducitat del procediment i es procedirà a l'arxiu de les actuacions; i notificar el present acord als promotors del Pla.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Gràcia

17. (18PL16547) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació puntual del PGM en sòls de la UA-5 i part de la UA-3 de l'MPGM en l'àmbit de l'avinguda de l'Hospital Militar-Farigola, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord, i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

El Sr. Pisarello anuncia que el punts 17, 18, 19 i 20 es tractaran conjuntament.

La Sra. Sanz indica que com ja van explicar en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat el projecte de transformació de Vallcarca és l'exemple d'una manera diferent de fer urbanisme.

Recorda, d'entrada, que es partia d'un planejament vigent que ha arrasat el barri de Vallcarca, deixant-lo ple de solars, on es proposava construir un seguit de blocs aïllats sense cap continuïtat amb l'entorn, que ha generat un gran conflicte social en l'entorn.

Fa avinent, igualment, que durant el mandat de l'alcalde Trias es va iniciar un procés per repensar el barri i buscar la pau social, i que l'actual govern ha continuat fins arribar on són ara. Consta que ha estat un procés llarg, de participació amb la taula d'urbanisme de Vallcarca, i el concurs que han desenvolupat amb un jurat format per representants veïnals, un document d'autoria veïnal, juntament amb un gran nombre d'accions que han donat com a resultat una proposta equilibrada, de consens amb les entitats, els promotors i una majoria de grups municipals, amb la responsabilitat compartida. Per tant, el resultat és un barri participatiu, a partir del treball col·lectiu en el procés desenvolupat. Remarca, doncs, que és un exemple que els barris no es poden dibuixar des dels despatxos, sinó que s'han de construir comptant amb la gent.

Posa en valor, doncs, que aquesta és una nova forma de fer que pretenen que impregni totes les accions urbanístiques en altres espais.

Destaca que el resultat és una proposta de model de barri original, amb edificacions de dimensions petites, que opta per mantenir els edificis, i que planteja no enderrocar més; i, a més, reforça la identitat del barri generant nous espais verds i equipaments de proximitat.

Aprofita, per tant, per agrair a tothom la voluntat de consens entre veïns, tècnics municipals, promotors i grups municipals que han fet possible aquesta proposta que ha permès desbloquejar la situació actual, reactivant el barri de Vallcarca des d'una perspectiva urbanística, social i veïnal.

El Sr. Martí dóna la benvinguda als representants de l'associació de veïns de Vallcarca, als quals agraeix la seva contribució.

A efectes de posicionament del vot, avança que votaran en contra del punt 17, atès que discrepen amb el plantejament que fa d'urbanisme de gènere que consideren que no està ben resolt. Quant al punt 18, que fa referència a l'equipament docent, es posicionen favorablement, perquè consideren que ja era hora que arribés l'aprovació definitiva que permetrà disposar del sostre edificable necessari per a la construcció de l'institut llargament reivindicat pel barri. Igualment, diu que votaran a favor del punt 19, ja que valoren que fa una ordenació respectuosa i sensible amb l'entorn existent, tot i que tenen alguns dubtes respecte al manteniment de l'espai verd.

Finalment, en referència al punt 20, que afecta la modificació del PGM, avança que hi voten a favor per responsabilitat amb el barri, conscients que on es pot fer habitatge públic a Gràcia és al barri de Vallcarca, encara que també es podria haver fet en la peça de l'Hospital Quirón, però el govern ha desistit.

Recorda que en l'anterior mandat també es va endegar un procés participatiu, i confirma que volen acarar el projecte entre tots i no entre uns quants, que és la sensació que tenen de vegades. Agraeix que hi hagi predisposició perquè es traslladi el poliesportiu pel qual tant han treballat, malgrat que sigui fora de l'àmbit. I afegeix que aproven la modificació de PGM

malgrat la covardia del govern a l'hora d'enfocar el tractament i la solució de l'edifici del triangle, i li retreu que no prengui decisions i que passi la pilota al futur govern de la ciutat.

El Sr. Blanco saluda als veïns i els representants de les entitats de Vallcarca que avui són en aquesta sessió.

Reconeix que el pla és fruit d'un acord que ha costat molt d'aconseguir, i que ha estat molts anys aturat i ha impedit la regeneració urbanística d'aquesta zona de la ciutat.

Entén que el pla potser és millorable, però valora que permetrà iniciar els projectes d'urbanització i d'edificació necessaris per al barri. Recorda, també, que el seu grup va presentar-hi diverses al·legacions, una de les quals es referia al tractament del viaducte de Vallcarca, amb què demanaven major separació entre els edificis i que es millorés la visió del viaducte i la qualitat de l'espai entre els edificis. Atès que s'ha introduït aquest canvi, consideren que ara l'espai és més segur i tindrà més qualitat.

Afegeix que una altra al·legació remarcable que van presentar és respecte a la situació del triangle de la discòrdia, un edifici que està sent objecte de diverses ocupacions, ruïnós i sense una gran qualitat arquitectònica i que, sobretot, no respecta les alienacions de l'avinguda de Vallcarca i impedeix la seva transformació i la consegüent millora de la mobilitat. Per tant, són del parer que cal modificar aquest edifici com a part del pla. En aquest sentit, comenta que el govern els ha ofert una solució de compromís, que proposa crear un àmbit separat del conjunt del pla que no impedeixi la transformació de la resta del barri, i que el seu grup ha acceptat.

El Sr. Coronas també saluda als representants veïnals del barri de Vallcarca, i anuncia que votaran a favor de tots els punts, ja que és evident que aquest planejament és molt millor que l'anterior perquè, aquest, és realitzable.

Assenyala que el seu grup va presentar dues al·legacions, una que feia referència a l'edifici a tocar el viaducte, que hi està massa enganxat i, per tant, genera un problema no només paisatgístic sinó també de qualitat per als habitatges que hi són a tocar, i que ha quedat tan ben resolt com ha estat possible, tenint en compte l'orografia de grans pendents de la zona.

Quant a la segona al·legació, indica que fa referència al triangle de la discòrdia, que si bé no queda solucionat, no impedeix que es faci l'actuació a la resta del barri, i queda per al proper mandat veure com poden abordar la solució en aquest cas. Precisa que hi ha elements d'aquest triangle que s'han de tenir en compte, com és l'afectació de vial, la qualitat de l'edifici –que no té cap protecció ni la tindrà–, i remarca que hi ha hagut antics inquilins de l'edifici que ja han estat real·lotjats, de manera que s'ha posat un precedent atès que s'ha executat l'expropiació.

En conseqüència, anuncia el vot favorable a tots els punts amb la voluntat tiri endavant l'actuació al barri, alhora que posa en valor la feina de les entitats durant el procés participatiu.

La Sra. Andrés, en començar, també saluda als veïns i veïnes de Vallcarca que els acompanyen.

Tot seguit, puntualitza la intervenció de la Sra. Sanz, i valora que lluny d'haver establert un procés de diàleg per generar consens, ha aconseguit fer més profundes les divisions, ja que el govern no ha escoltat tothom amb la igualtat que hauria estat de desitjar, en detriment dels veïns i veïnes que van treballar pel projecte anterior.

Lamenta que ja podrien estar construïts i lliurats centenars d'habitatges si no s'hagués aturat l'anterior projecte de planejament de la zona; i precisa que faran una abstenció en el punt 17, ja que no recull algunes de les propostes que feia el veïnat pel que fa a les altures dels edificis; i avança que votaran a favor del 18, que es refereix a la construcció a l'IES Vallcarca, llargament reivindicat; també votaran a favor del punt 19, perquè els sembla correcta la solució per als entorns de Can Carol, tot i que tenen alguns dubtes; i, finalment, avança també s'abstindran en el punt 20 perquè discrepen amb la solució proposada per al triangle i consideren que s'ha de demolir l'edifici, que no té cap valor patrimonial i posa traves a una solució millor per a l'entorn.

El Sr. Villagrasa anuncia que el seu grup farà una abstenció en els punts 17 i 20, i votarà a favor el 18 i el 19. Ho justifica perquè estan d'acord a guanyar un equipament educatiu per al barri per donar resposta a les necessitats d'escolarització secundària; i aprofita per denunciar que Barcelona encara té onze centres ubicats en barracons.

Assenyala que les abstencions responen a la consideració que les alineacions que es proposen no són les adequades, i retreu al govern que només hagi arribat a un acord amb una entitat concreta, però no hagi assolit un consens ampli i escoltar la majoria de veïns i entitats del barri de Vallcarca.

Diu que no entenen quin interès hi ha a conservar l'edificació de l'avinguda de Vallcarca amb Farigola, que impedeix una donar major amplitud de l'avinguda, i genera una alineació forçada que provoca la pèrdua d'espai públic.

Afegeix la consideració que l'expedient és un exemple d'allò que s'ha aprovat anteriorment, i del que pot succeir amb futurs projectes de la ciutat si la Comissió d'Urbanisme aprova o ratifica el que ha aprovat aquest ajuntament; i remarca que aquests expedients que s'aproven es poden veure afectats amb la reserva del 30%, i alerta de la inseguretat jurídica que es pot causar.

El Sr. Casas anuncia el vot favorable als quatre punts, però vol deixar palès que el model d'habitatge i usos hauria de consolidar un parc d'habitatge públic de lloguer sense dret a compra per evitar l'expulsió sistemàtica dels veïnats.

El Sr. Ardanuy avança el seu posicionament favorable als quatre punts, i valora que s'ha fet una bona feina des del punt de vista urbanístic; alhora que remarca que les negociacions amb entitats veïnals i privats.

Considera que construir un barri de bell nou és un repte per a una ciutat i també una manera d'entendre l'urbanisme. I subratlla que està plenament a favor de la cessió del solar per a la construcció d'un centre de secundària.

Tanmateix, recorda que hi ha aspectes significatius que cal debatre quant a la construcció d'aquesta nova realitat en l'entorn de Vallcarca, ja que hi resta molta més feina que la que avui aproven.

El Sr. Puigcorbó expressa el seu vot favorable als quatre punts.

El Sr. Badia agraeix els suports als quatre expedients, així com les aportacions que s'han fet en el procés d'esmenes.

Posa en valor el fet que va ser durant el mandat anterior que es va iniciar el canvi de rumb amb les jornades "El barri que volem", de manera que el document actual és, en part, continuador d'aquelles jornades.

I expressa l'agraïment als veïns i veïnes de Vallcarca que han estat els veritables protagonistes, ja que és amb ells amb qui han escrit aquest document, que en moltes ocasions anomenen d'autoria veïnal i amb ells han après la manera com s'han de construir els barris.

Posa en relleu, doncs, que és un gran acord no només entre l'Ajuntament i el veïnat sinó també amb el sector privat, que recull motes sensibilitats, i entén que se n'han de felicitar. I destaca la manera de fer per a l'elaboració del document, i malgrat que reconeix que haurien pogut anar més ràpid, no per això haurien arribat més lluny.

Finalment, es felicita igualment per la consecució de l'institut, una reivindicació històrica a Vallcarca, i demana que al més aviat possible la Generalitat el doti de pressupost.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i l'abstenció dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

18. (18PL16555) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla Especial Urbanístic per a l'ordenació de l'equipament docent situat a l'avinguda Vallcarca 200-222, al Districte de Gràcia, d'iniciativa municipal a proposta del Consorci d'Educació de Barcelona.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

19. (18PL16559) Aprovar definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta Municipal de Barcelona, el Pla de Millora Urbana a l'àmbit situat al carrer Farigola núm. 21-25 i núm. 34-40, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient, i resoldre l'al·legació presentada en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes, tots dos, que consten a l'expedient i a efectes de motivació s'incorporen a aquest acord.

S'aprova per unanimitat el dictamen en debat.

20. (17PL16470) Aprovar provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta Municipal de Barcelona, la Modificació del Pla General Metropolità al barri de Vallcarca en

l'àmbit situat a l'entorn de l'avinguda i el Viaducte de Vallcarca, i els carrers de Gustavo A. Bécquer i Farigola, d'iniciativa municipal; amb les modificacions a que fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord; resoldre les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la citada Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, que consta a l'expedient i a efectes de motivació s'incorpora a aquest acord i trametre l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

S'aprova el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa.

Districte de Sant Martí

21. (98g41) Desestimar la sol·licitud formulada el 23 d'abril de 2018 pel Sr. Rafael de Gispert i Boix, en nom i representació de la societat mercantil Espais Catalunya Inversions Immobiliàries SLU "en liquidació", de substitució de la garantia complementària d'1.000.000,00 euros que Espais Catalunya Inversions Immobiliàries SL va constituir el 21 de març de 2013, per una caució equivalent a l'import de 201.537,26 euros; pel motiu de garantir el compliment de les obligacions de l'article 16 del Plec de clàusules econòmic administratives particulars del contracte de 14 de maig de 2001 de concessió de l'Ajuntament de Barcelona per al desenvolupament de la UA13 del PERI "Diagonal-Poblenou", que va ser adjudicat a Espais Catalunya Inversions Immobiliàries SL, d'acord i pels motius que figuren als informes de 30 de maig de 2018 de la Direcció dels Serveis Jurídics de l'Ajuntament, de 23 de juliol de 2018 de la Direcció de Serveis de Gestió Urbanística i de 23 de juliol de 2018 de la Direcció de Serveis Jurídics de l'Institut Municipal d'Urbanisme, i que a efectes de motivació s'incorporen a l'expedient.

S'aprova per unanimitat el dictamen precedent.

c) Proposicions

Del Grup Municipal Demòcrata:

Única. (M1519/9782) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: La creació d'una Comissió no permanent d'estudi, que es faci efectiva en el proper plenari del mes d'octubre, que analitzi exhaustivament els usos de la Zona Fòrum i proposi mesures extraordinàries de suport a aquest espai de la ciutat per sanejar la zona i reduir l'activitat festiva del recinte del Fòrum. La Comissió haurà de permetre la compareixença i diàleg dels diferents agents implicats. Objecte de la Comissió: - Estudiar i avaluar l'impacte derivat de l'alta concentració d'infraestructures (TERSA, Depuradora, ronda Litoral) en la qualitat de l'aire i la salut de les persones que conviuen en l'entorn de la Zona Fòrum. - Estudiar i avaluar la situació derivada de l'alta concentració d'esdeveniments amb horaris extensius i alta afluència de públic al recinte del Fòrum i el seu impacte en la convivència en l'espai públic i la qualitat de vida del veïnat. - Estudiar i avaluar la situació de planejament urbanístic i desenvolupament econòmic i social de l'entorn. Composició de la Comissió: - La Comissió d'estudi serà presidida per un regidor/a de l'Ajuntament escollit pel Plenari del Consell Municipal a proposta de l'alcaldeessa (article 39 ROM) i estarà integrada per dos regidors/es de

cada un dels grups municipals del consistori, així com els regidors no adscrits. – Règim de funcionament: La periodicitat de les reunions s'establirà en el marc de la mateixa Comissió. La Comissió prendrà els acords per majoria ponderada, les seves sessions tindran caràcter públic i podrà requerir la presència de les persones que consideri adients per complir la seva comesa, d'acord amb criteris anàlegs als establerts a l'article 39 ter del ROM. – La Comissió no permanent d'estudi s'extingirà en el moment que s'hagi acomplert el calendari de treball i que es presenti un informe de conclusions, sempre dins del present mandat municipal.

El Sr. Blasi saluda, en començar la seva intervenció, als veïns i a les veïnes, els de tota la vida i els nous, de la zona del Fòrum, front marítim, del Besòs i Maresme, també als representants d'entitats i associacions de veïns i a la plataforma Aire Net, moltes de les quals van sortir el 15 de setembre a denunciar que no se senten escoltats ni atesos pel govern de la ciutat.

Dit això, observa que les comissions d'estudi s'han revelat com l'instrument estrella d'aquest mandat a fi de garantir la transparència, la participació i el debat dels grups municipals, agents i persones implicades, i poder fer públiques les preocupacions i inquietuds de col·lectius ciutadans.

Comenta que la zona del Fòrum, en desenvolupament, havia d'esdevenir un punt de trobada de ciutat amb el mar i amb el Barcelonès nord, amb Sant Adrià, Santa Coloma i Badalona; i valora que la idea era bona, però, malauradament, no es va acabar de resoldre bé. Indica que, en bona part, això es va produir per la circumstància de la ubicació d'un conjunt d'infraestructures, la necessitat de dotar de certa activitat l'entorn i el desenvolupament urbanístic i econòmic de la zona, que implicava un seguit d'accions, algunes de les quals s'han fet bé i altres no; i, a tot això, s'afegeix el fet d'haver girat l'esquena al veïnat.

Posa de manifest que aquesta no és la primera iniciativa que presenta el seu grup en relació a aquest entorn, com demostra que el gener d'enguany van presentar un prec a la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, i el juny, i en la mateixa comissió, van portar una altra iniciativa, aprovada per l'acord de tots els grups municipals, que demanava el mateix que formulen amb aquesta proposició, que confien que avui trobi consens en aquesta cambra.

Indica que l'objectiu bàsic que pretenen és que la zona estigui sanejada i la reducció de l'activitat festiva en l'entorn, així com debatre i treballar sobre les infraestructures, la qualitat de l'aire, i sobre l'impacte en la convivència que la mixtura d'usos que conviuen a la zona Fòrum, que han de fer-se compatibles amb la convivència veïnal i un ús cívic de l'entorn; igualment, posa de manifest que volen estudiar i treballar el planejament urbanístic i el desenvolupament econòmic i social de l'entorn.

Aprofita per agrair la perseverança dels veïns i veïnes de la zona Fòrum, que de forma continuada han apel·lat al govern i als grups municipals –amb més sort en uns que en altres– a fi d'abordar i treballar aspectes complexos que els afecten.

La Sra. Barceló afirma que la zona Fòrum és un exemple més de la gestió ineficaç del govern municipal, on els veïns han de fer la feina que l'administració municipal no fa. Destaca que aquests veïnats pateixen problemes de civisme, de seguretat i de neteja als seus barris; i, de

manera voluntària i altruista, han proporcionat mesures i eines a un govern municipal que ni els escolta ni fa res.

Recorda que el juny el seu grup va demanar la constitució d'una comissió de seguiment mediambiental, que incloïa la zona de Diagonal Mar, on els veïns han de conviure amb una planta incineradora i una central tèrmica; i remarca que malgrat que es va aprovar la seva demanda, després no s'ha concretat en res.

Avança que el seu grup donarà suport a la proposició del grup Demòcrata, però diu que voldria que la comissió tingués algun sentit i que no es quedés en res com sol passar.

Posa de manifest que la plataforma Aire Net ha presentat una denúncia a la fiscalia arran dels problemes de contaminació i de qualitat de l'aire de la zona, i per com això pot ser perjudicial per a la salut de les persones. Afegeix que l'Agència de Salut Pública no ha presentat encara el seu informe sobre dioxines, ni tampoc s'ha iniciat l'auditoria de la comissió d'experts a Tera, que el juny es va dir que estava a punt de començar.

Quant als dos punts de què consta la proposició, subratlla el que té a veure amb els esdeveniments d'oci i cultura que es fan a la zona Fòrum. En aquest sentit, afirma que el seu grup està d'acord amb què s'hi facin esdeveniments, però sempre que es garanteixi el descans veïnal i que funcionin els equips de neteja. Tanmateix, confirma que són els veïns que han de fer aquesta feina, ja que han presentat mesures al govern municipal a fi d'acabar amb els problemes que genera aquesta activitat, entre les quals traslladar esdeveniments, fer control de decibels, control efectiu del flux de persones i l'increment dels serveis de neteja.

Es pregunta si el govern municipal no és capaç de dur a terme aquestes mesures que proposen el veïns que, en definitiva, no reclamen altra cosa que el compliment de les ordenances de civisme, que lamentablement s'ha constatat que és una missió impossible per a aquest govern municipal.

La Sra. Capdevila saluda, en nom del seu grup, als veïns i les veïnes i als representants de les entitats que avui els acompanyen.

Seguidament, anuncia que votaran favorablement aquesta proposició de creació d'una comissió no permanent per analitzar exhaustivament els usos de la zona Fòrum.

Apunta que, en la seva condició de regidora adscrita al Districte de Sant Martí, ha pogut comprovar, tant en visites a les entitats veïnals de la zona, com en els Consells de Barri o Audiències públiques, i molt especialment en els Plenaris de Districte, les queixes constants dels veïns i les veïnes afectats. Indica que els associacions de veïns dels barris del Maresme, Besòs, Fòrum, el moviment i l'Associació de veïns Diagonal Mar i la del Front Marítim, han manifestat reiteradament les seves queixes per l'ús excessiu de la zona Fòrum per a la celebració d'esdeveniments festius els caps de setmana, que en molts casos comencen ja la nit de dijous; i precisa que només en comptades ocasions, durant els caps de setmana dels mesos de gener i febrer, a la zona Fòrum cessa l'activitat festiva.

Precisa que les queixes, a més de pel soroll fins a altes hores de la matinada els caps de setmana, se centren també en el deteriorament dels barris, amb brutícia, incivisme i, en alguns casos, venda de drogues. Afegeix que els veïns i les veïnes de la zona Fòrum també fa

temps que protesten per les pudors, i manifesten la seva preocupació per la qualitat de l'aire, i els efectes que pot tenir sobre la població resident el fet de la concentració d'infraestructures a la zona; així, confirma que hi coincideixen estructures viàries, energètiques, la incineradora de Tersa, la depuradora i la planta de tractament Metrofang, que dificulten cada vegada més l'encaix entre l'antiga activitat industrial amb el progressiu ús residencial dels nous barris que han anat sorgint a la zona Fòrum.

Subratlla que aquesta situació ha provocat molta inquietud, i una creixent mobilització veïnal, i onze entitats s'han unit formant la coordinadora Aire Net per reclamar mesures per reduir olors i evitar emissions.

Denuncia que és francament lamentable que, després de gairebé tres anys i mig de mandat, els veïns no hagin estat escoltats, ni s'hagi posat de manifest la voluntat d'intentar resoldre la problemàtica complexa de la zona; i entén que és preocupant que quan les coses estan encallades en allò que pertoca al govern de la ciutat, l'oposició hagi de plantejar la creació de comissions per intentar resoldre els problemes de la ciutadania, i remarca que ja comença a ser massa freqüent.

La Sra. Ballarín dóna la benvinguda als veïns i veïnes de la zona Fòrum que avui els acompanyen, i anuncia que el seu grup votarà a favor de la creació d'aquesta comissió amb la voluntat d'aportar la màxima informació i transparència sobre el que succeeix en aquesta part de la ciutat i, també, per buscar solució a la greu situació que pateixen els veïnats de l'entorn del Fòrum.

Diu que tenen coneixement que el govern ha intentat fer arribar als veïns i veïnes informació pel que fa a les emissions i les dioxines, però ha fracassat estrepitosament; així, encara estan a l'espera de resultats dels estudis efectuats, sense que s'hagi pres cap mesura extraordinària transitòriament per solucionar el problema. En conseqüència, afirma que valoren aquesta comissió com una oportunitat per esbrinar què succeeix a la zona Fòrum i aportar-hi solucions.

Considera que els problemes són prou coneguts, i assenyala que el seu grup n'ha fet el seguiment corresponent per responsabilitat i compromís amb els veïnats, però també amb la ciutat, per la qual cosa diu que voldrien que aquesta comissió sigui el més constructiva possible.

Assenyala que el seu grup ha mostrat una posició clara sobre algunes de les situacions que es produeixen a la zona Fòrum, i quant a la contaminació i les emissions de dioxines reclama que s'aclareixi d'una vegada què passa amb Tersa, si s'ha plantejat la millora del procés d'incineració de residus, i si això afecta la incidència en la mortalitat a la zona; que cal esbrinar si la procedència de les dioxines prové de la incineradora o de la ronda Litoral, o d'ambdues.

Confia, doncs, que la comissió d'estudi ajudi a resoldre aquestes qüestions. I afegeix, quant als esdeveniments festius que tenen lloc al Fòrum, que al seu grup li consta que BSM actua amb rigor, malgrat que sembla que no s'està gestionant correctament la neteja posterior de la zona, la limitació de sorolls i la transparència de les dades sonomètriques; igualment, afirma que no es fa correctament el control de l'incivisme de l'entorn.

En definitiva, conclou que hi ha molt mala gestió pública de tots aquests aspectes, cosa que fa perdre credibilitat a l'alternativa cultural que el PSC sempre ha defensat que hi ha d'haver al Fòrum.

Diu que també cal analitzar, i entenen que la comissió serà el marc idoni per fer-ho, com les transformacions urbanes de la zona –des del passeig Marítim fins a Bac de Roda– poden ajudar a resoldre part dels problemes existents; així com també la qualitat de l'aigua per al bany i la platja per a gossos.

El Sr. Villagrasa, que també saluda i dóna la benvinguda al Plenari als veïns del Fòrum, recorda que l'invent del Fòrum de les Cultures per part d'un govern socialista, que va suposar un gran cost per a la ciutat, i va ser un fracàs a escala internacional. I remarca que, de tot allò, a la ciutat n'ha quedat un gran espai que ningú no sap ben bé què n'ha de fer; així, s'utilitza per fer-hi concerts, com a zona per a usuaris de monopati, o esdeveniments puntuals durant l'estiu.

Confirma, doncs, que el aquest gran espai que havia de ser un punt d'encontre i de gaudi ciutadà, a l'actualitat és un gran solar de ciment al qual l'Ajuntament insisteix a donar-li usos puntuals, però cap amb continuïtat ni èxit entre la ciutadania. I afegeix que, a més, molts d'aquests usos han acabat provocant greus problemes per al descans veïnal i de convivència.

Reconeix que el fenomen no és nou d'aquest mandat, sinó que la mateixa situació també s'ha donat amb governs anteriors; ja que per justificar l'existència del Fòrum l'única solució que troben és improvisar tota mena d'activitats, especialment concerts, però sense cap objectiu definit.

Afegeix que a tot això s'hi sumen les infraestructures que concorren a la zona, entre les quals la depuradora de la ronda Litoral que, si bé són necessàries, provoquen greus molèsties d'olors i sorolls als veïns que hi estan més a prop, i que totes les solucions que s'han posat damunt la taula no han resolt res.

Entén que la proposta ara de crear una comissió d'estudi amb l'objectiu de definir solucions als problemes que afecten la zona, discutir els usos definitius d'oci, esportius i ciutadans, és posar damunt la taula i fer palès el problema que tenen; i, alhora, posa de manifest el fracàs definitiu del projecte inicial del Fòrum.

Adverteix, doncs, que cal corregir el que anomena "anomalia milionària", i que cal donar al Fòrum una utilitat real i tangible, beneficiosa tant per als veïns del Fòrum, com per als de tota la ciutat.

La Sra. Reguant saluda als veïns i les veïnes que assisteixen a aquesta sessió plenària, i posa de manifest que es troben davant d'un conflicte que existeix des de fa anys, que té a veure amb la necessitat que l'ús de la zona lliure del Fòrum, on es fan esdeveniments que acaben generant problemes de soroll i causant molèsties als veïnats, es dirimeixi amb les associacions i els moviments veïnals i juvenils, que demanen poder fer actes al carrer, com a espai de socialització als barris, i que sempre reben una negativa per resposta esgrimint l'ordenança del civisme com a justificació. Així doncs, es confirma que els grans

esdeveniments sempre surten afavorits, i el moviment associatiu i veïnal sempre hi surt perdent en aplicació de les ordenances municipals.

Subratlla que aquesta diferència es palesa i es fa molt evident al Fòrum, que és la mostra del fracàs d'unes polítiques concretes de grans esdeveniments a la ciutat. Afegeix que, a més, a la zona s'hi sumen les grans infraestructures que ja s'han esmentat, i que produeixen conseqüències greus en el dia a dia dels barris veïns. Així doncs, posa en relleu que si se suma l'acumulació de grans infraestructures en una zona determinada a un espai per a esdeveniments multitudinaris, dóna com a resultat la realitat de l'aplicació del model i la marca Barcelona que durant anys s'ha anat afermant.

Confirma que el seu grup està d'acord amb la creació d'una comissió per poder debatre i analitzar les causes i quines les possibles solucions; això no obstant, alerta que s'està posant de moda crear comissions d'estudi no permanents que després s'ha de veure si realment tenen un impacte en la vida dels veïns i les veïnes, als quals se'ls generen unes expectatives, quan en realitat es tracta d'una mera utilització electoralista.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà favorablement la proposició, que afecta un entorn de la ciutat que acumula un gran nombre d'infraestructures i que s'ha desenvolupat d'una manera determinada; en aquest sentit, diu que entén que s'hagi arribat al conflicte existent entre veïnats i els qui acudeixen als esdeveniments del Fòrum.

En conseqüència, està d'acord amb què cal un projecte per als usos d'aquest entorn, que posi en relació les necessitats veïnals, el funcionament de les infraestructures imprescindibles per a la ciutat i els usos puntuals del Fòrum, motiu pel qual troba molt encertada la creació de la comissió a fi que orienti l'acció del govern en l'entorn.

El Sr. Puigcorbé també saluda els veïns assistents al Ple, expressa que la primera obligació d'aquest ajuntament és atendre les demandes dels veïns i les veïnes de la ciutat i estudiar solucions per garantir el seu descans, la seva salut i el civisme, tots drets bàsics de les persones.

Agraeix al Sr. Blasi la presentació de la proposta de crear aquesta comissió d'estudi, atès que posa de manifest que es busquen solucions de consens, cosa que considera molt favorable.

La Sra. Sanz se suma a la salutació als veïns i veïnes que han fet la resta de grups.

Afirma que el govern comparteix la necessitat de fer un debat sobre aquesta zona de la ciutat, fruit d'un model de desenvolupament que han verificat que genera moltes problemàtiques arran de la concentració excessiva de determinats usos.

Observa que aquesta és una reflexió que ultrapassa el Fòrum, i ha d'esdevenir una reflexió de ciutat, preguntar-se què passa amb les infraestructures necessàries per a la ciutat a fi d'assumir les externalitats que generen; si s'han de situar a l'àrea metropolitana o, si s'ubiquen dins de la ciutat, i quines característiques han de tenir. Així, apunta que dins d'aquest debat també s'hi ha d'incloure, per exemple, la relació històrica de Barcelona amb Montcada, o les diverses externalitzacions en altres municipis.

Suggereix al grup proponent de poder estendre el debat que se suscitarà en el marc de la comissió a escala metropolitana, atès que hi ha infraestructures al Fòrum que donen serveis d'abast metropolità i, per tant, hi han de tenir cabuda el Consorci del Besòs i l'ajuntament de Sant Adrià; i fins tot, apunta que també la Generalitat hi ha de participar i implicar-se en el debat, i contribuir a buscar solucions, per exemple, per a les tres xemeneies de la tèrmica.

Puntualitza que quan tracten l'aspecte urbanístic cal incloure-hi tot l'espai del Fòrum i els entorns, que inclou el campus Besòs; igualment, apunta la participació de l'ACA pel que fa a la millora del tractament de l'aigua. I aprofita per puntualitzar que la qualitat de l'aire és una competència autonòmica.

Valora en nom del seu grup que aquesta comissió els permetrà fer un debat pausat i estratègic, amb una perspectiva global sobre tota la zona Fòrum, però també significarà assumir compromisos, establir fórmules de treball, sent conscients que són a mitjà i llarg termini. En aquest sentit, subscriu l'observació de la regidora Reguant en el sentit que les fórmules màgiques no existeixen i, per tant, no es poden comprometre a transformar aquest espai sols, atesa la gran complexitat que comporta.

Finalment, confirma que voten a favor de la constitució de la comissió d'estudi.

El Sr. Blasi agraeix els posicionaments favorables dels grups.

Reitera que ha calgut posar de moda la creació de comissions d'estudi en benefici de la transparència, el diàleg i el debat i poder escoltar els veïns i les veïnes i les persones expertes.

Observa que si s'hagués constituït el grup de treball que demanaven des del gener, ara no hauria calgut crear aquesta comissió.

I tot i que agraeix el vot favorable del grup de govern, fa notar que la Tinenta d'Alcaldia s'espolsava responsabilitats; i aprofita per recordar que des del primer moment que van plantejar el grup de treball van manifestar que estaven a favor de la participació d'altres municipis i, si escau, altres administracions, però apel·laven a la capitalitat de Barcelona i a la seva responsabilitat en l'àrea metropolitana.

Reconeix que es tracta d'un assumpte complex, però afirma que no tenen por de debatre ni d'escoltar en benefici de la millora de la qualitat de vida en l'entorn del Fòrum. Confia, doncs, de poder comptar en la comissió amb totes les parts implicades a fi d'analitzar les causes i poder consensuar les solucions possibles.

La Sra. Barceló confirma que els veïns fa més d'un any que estan preocupats, per la qual cosa demana al "govern de les ocurrències" que hi parli, i que busqui menys excuses.

Qualifica de lamentable que el govern municipal no pari de fer promeses i, després, no es tradueixin en res.

El Sr. Villagrasa fa referència a què el novembre de 2017, el PP va sol·licitar a l'Àrea Metropolitana un seguit d'estudis i auditories per esbrinar les molèsties que causava TERSA als

veïns del Fòrum; per tant, considera interessant que una vegada aquests informes i auditories ja s'hagin resolt s'incloguin en la comissió d'estudi a l'abast de tothom.

El Sr. Blasi insisteix en la voluntat de treball i de consens que ha de presidir la comissió.

S'aprova per unanimitat la Proposició en debat.

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal de Cs:

1. (M1519/9762) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el govern presenti de forma immediata el llistat d'inversions de l'Ajuntament de Barcelona, que inclogui: - Les inversions en curs. - Les inversions que el govern té previstes iniciar en la present legislatura. - Les inversions compromeses per a la següent legislatura. Que la informació sigui per escrit i inclogui tant l'import total de la inversió com les anualitats inicialment planificades. Que en aquesta planificació d'inversions, consti específicament les actuacions relacionades amb l'ampliació del parc d'habitatge social. Que consti específicament la forma de finançament de les diferents inversions assenyalant si seran amb fons propis, amb crèdits específics del Banco Europeo de Inversiones o amb possibles col·laboracions públic privades.

El Sr. Alonso comença la seva intervenció remarcant que, arribats a final de mandat, no coneixen quin és el pla d'inversions del govern, i qualifica la situació d'insòlita. Així, diu que no saben quines obres es faran i quines no.

Afirma que Barcelona ha de tenir un Pla d'inversions que doni resposta a les necessitats de la ciutadania, que sigui econòmicament sostenible, i que doni resposta a la manca d'habitatge social, als problemes de mobilitat i als problemes educatius.

En conseqüència, assenjala que amb aquesta proposició demanen al govern que faci públic el pla d'inversions per als propers anys. Confirma que ja ho els han demanat als Districtes, en comissió i al Plenari, però el govern es nega a donar-los aquesta informació, cosa que el fa témer que no vol explicar el pla perquè no en té cap, i es limita a anar improvisant.

Comenta que fa un parell de setmanes es va publicar en la premsa que el govern afirmava que tancaria el 2018 amb 506 milions d'euros d'inversió, seguint la seva estratègia habitual dels titulars de premsa, però sense informar de res als grups polítics. Tanmateix, confirma que, posteriorment, el govern no ha donat cap informació concreta que els permeti de quantificar aquestes xifres.

Retreu al govern que, altrament, els demani fe cega en les xifres que els donen, i adverteix que els grups no han de fer actes de fe, sinó que la tasca de l'oposició és controlar i fiscalitzar els governs.

Precisa que el pressupost inicial d'inversions era de 482 milions d'euros, mentre que ara els diuen que invertiran més de cinc-cents, que tindran superàvit, i tot plegat en un escenari econòmic de davallada dels ingressos. Alerta, doncs, que aquestes xifres no quadren.

Afegeix que el govern també avança xifres de l'any vinent, any electoral, i apunta que invertiran 502 milions d'euros; i denuncia que això suposa que s'està compromentent el futur govern de la ciutat amb obligacions per més de mig miler d'euros, sense concretar, però, quines en quines inversions s'esmerçaran i, per tant, quins compromisos estan deixant en herència al govern que sorgeixi de les eleccions.

Al·lega que amb aquesta proposició donen al govern una nova oportunitat per rectificar, perquè practiqui la transparència i els expliqui quines són les actuacions previstes en el pressupost d'inversions i, per això, li demanen la publicació del pla d'inversions amb detall; que expliquin les actuacions concretes i els seus imports, les anualitats i el finançament previst. Remarca que cinc-cents milions d'euros signifiquen 300 euros per habitant, i avisa que la ciutadania té dret a saber en què es gastaran els seus diners.

La Sra. Recasens es refereix a què fa una estona el Sr. Pisarello s'ha compromès a retre comptes periòdicament referents al que el govern anomena "reprogramacions", i el seu grup retallades.

Reconeix que fa mesos que debaten aquest assumpte sense que en puguin treure l'aigua clara; en aquest sentit, recorda que el seu grup va portar a comissió peticions d'informació que s'han respost amb transparència mínima.

Addueix que, amb tota probabilitat, el Sr. Pisarello respondrà aquesta proposició remetent-los a l'informe de l'interventor. I fa notar que una lectura detinguda d'aquest informe permet saber, per exemple, que les inversions que s'han liquidat enguany només han estat del 19%, quan l'exercici anterior va ser del 27%, i alerta que ja ha passat més de la meitat de l'exercici per a l'execució del pressupost. Afegeix que, dels ingressos per plusvàlua, en el que porten d'any han reconegut que signifiquen un 38%, mentre que en el mateix temps l'any passat el percentatge ja era d'un 67%.

Diu que desconeix la dimensió del problema, però sí que és evident que en tenen un; i continua posant exemples que queden reflectits en l'informe esmentat, com ara que hi ha 17 milions d'euros del conveni de condicions de treball que, atès que no estaven pressupostats, han sortit d'altres partides, i diu que voldrien saber de quines.

Afegeix que l'interventor planteja dos escenaris de tancament, en un dels quals es dóna un superàvit de 299 milions d'euros, metre que en l'altre és de 4,6 milions, un escenari, aquest darrer, en què s'incompliria la regla de despesa.

Fa referència a la demanda que fa el grup proponent d'un llistat de les despeses compromeses, fa avinent que els seus consellers els han explicat que el govern està fent en tots els Districtes uns processos de participació del Pla d'equipaments, fet que assegura que els sorprèn a vuit mesos vista d'unes eleccions municipals. Diu que espera que les propostes no formin part del programa electoral de l'actual govern.

Finalment, es refereix a les inversions en habitatge social, i esmenta que el govern va planificar per al mandat quatre mil habitatges, i a vuit mesos de finalitzar-lo n'hi ha 720; un 18% de compliment dels compromisos.

Valora que aquesta proposició pretén posar llum i eliminar ombres de dubte que planen quan a la gestió de govern que no fa altra cosa que incrementar la desafectació ciutadana.

La Sra. Capdevila posa en relleu que des del juny que estan parlant de com s'executarà el pressupost de 2018 i quins canvis es produiran en allò que es va pressupostar i, per tant, que es va prometre a la ciutadania.

Es refereix a què en ple del juny van demanar al tinent d'Alcaldia Pisarello quins incompliments del pressupost es produirien fins a final d'any, i la resposta va ser que hi hauria reprogramació d'inversions; tanmateix, explica que en la sessió del juliol de la comissió d'Economia i Hisenda, i com a resposta a la mateixa qüestió, el gerent d'Economia, el Sr. Ayala, els va dir que l'informe que sol·licitaven hauria de ser un full en blanc i, en conseqüència, que no en farien cap. Això no obstant, posa de manifest que en el Plenari extraordinari de Districte per parlar de l'assumpte s'informa, per exemple, que a Gràcia no s'executaran 3 milions d'euros, 4 a l'Eixample i 6 a Ciutat Vella.

Confirma, per tant, que la conclusió que extrauen de tot plegat és que els han d'explicar la veritat o que, com a mínim, el govern no es contradigui en cada fòrum en què els demanen informació.

Tanmateix, assenyala que ara disposen d'una informació clara amb l'informe d'Intervenció que se'ls ha fet arribar fa menys de vint-i-quatre hores, i que només han pogut mirar-se per sobre; però entenen que pressuposa uns escenaris prou òptims d'aquí al tancament de l'exercici; tot i que es pregunten, més enllà de les projeccions, quina és la realitat en funció de les dades a 31 de juliol de què disposen. Precisa que el cert és que en aquesta data s'havien recaptat 36 milions d'euros menys en concepte d'impost de plusvàlua que en l'any anterior, mentre que el govern havia fet un càlcul d'ingrés per aquest impost de 60 milions d'euros més que el 2017.

És a dir, constata que a 31 de juliol ja hi hauria una diferència de gairebé cent milions d'euros per aquest concepte, si sumen el diferencial pressupostat i el liquidat; i, en aquest sentit, indica que la diferència entre ingressos i despeses no financeres a 31 de juliol de 2017 era de 263 milions d'euros, mentre que enguany se situa en 203 milions. Recorda que el 2017 el pressupost es va tancar amb un resultat d'1,3 milions d'euros. Pregunten al govern municipal, en conseqüència, si li preocupa aquesta dada a l'hora de preveure si tancarà l'any amb dèficit.

Afegeix que una altra realitat és que els ingressos que més augmenten són les transferències de la Generalitat, a 31 de juliol 22 milions d'euros més respecte a la mateixa data de l'any anterior.

Per tot plegat, afirma que cal exigir al govern municipal que se centri en la gestió en comptes de centrifugar permanentment responsabilitats, i que expliqui realment quina diferència preveu entre el que va pressupostar i allò que recaptarà, i quins projectes es veuran afectats.

La Sra. Ballarín puntualitza la intervenció de la Sra. Capdevila dient que respecte al 2017 els únics ingressos que augmenten són els ingressos per multes, segons consta en l'informe d'execució.

Fet aquest aclariment, avança el suport del seu grup a la proposició, ja que comparteixen la demanda d'una informació detallada, actualitzada i per escrit de la planificació d'inversions per al 2018, i les compromeses mitjançant contractació i licitació per al 2019 i el 2020.

Diu que els sorprèn que el govern no hagi proporcionat als grups aquesta informació, que hauria estat la millor resposta al document de retallades que es va filtrar als mitjans el juliol, i que el govern ha reconegut que havia estat elaborat per aquest ajuntament, i que preveia la baixa de projectes per valor de 107 milions d'euros. Així, entenen que hauria estat molt positiu haver fet pública la informació actualitzada de la planificació d'inversions en un format que permeti analitzar els canvis que s'han produït, o les anomenades "reperiodificacions".

Considera que aquesta és la millor manera de promoure una participació real i efectiva, comunicant els projectes que es duren a terme, amb calendari i periodificació, i quins es poden deixar de fer. Lamenta, però, que d'ençà del juliol el govern no ho hagi fet en els diversos Plenaris extraordinaris de Districte que s'han celebrat.

El Sr. Mulleras afirma que el govern municipal ha ocultat el Pla d'inversions, i que amaga la realitat financera. En conseqüència, recorda que el 20 de juliol passat es va fer un ple extraordinari en aquesta sala en què es va aprovar la creació d'una comissió de fiscalització dels comptes municipals, que dos mesos després encara no s'ha convocat.

Afegeix que, a proposta del seu grup, també es va aprovar la presentació d'un informe amb els canvis introduïts en les inversions del 2018, així com la previsió per al 2019 i, transcorreguts dos mesos, el govern ha aportat un informe que no explica quines inversions es retallaran abans del 31 de desembre de 2018 i, també, en l'exercici següent.

Indica, també, que en la darrera sessió de la comissió d'Economia es va aprovar una proposta del grup del PP amb què reclamava l'informe, i constata que a dia d'avui encara no l'han rebut.

Remarca que, altrament, la resposta del govern ha estat presentar un informe que planteja uns escenaris diferents per al tancament del present exercici, que poden variar entre quatre milions i tres-cents milions d'euros; i manifesta la seva perplexitat davant d'aquesta mena de previsió amb una forquilla semblant.

Posa de manifest, tanmateix, que aquest informe que els han presentat s'assumeix la retallada de les inversions d'enguany, i la davallada en la recaptació de l'impost de plusvàlua, que es compensa amb una pujada de l'IBI, de les taxes de terrasses i de les dels autònoms. Assenyala que assumeixen les retallades ja fetes en inversió aquest any, que oficialment s'han quantificat en 25 milions d'euros, que afecten l'edifici del Borsí, el Teatre Arnau, els equipaments de la plaça de Sarrià, el parc de les casernes de Sant Andreu o la reforma de l'institut de la rambla Prim.

Constata que tot això ja són retallades reals, que ja no apareixen en les inversions del 2018. I afegeix que en la liquidació de 31 de juliol, la recaptació de plusvàlues era de 111 milions d'euros, quan a la mateixa data el 2017 pujava 134 milions, és a dir, s'ha produït una caiguda del 17%.

Reitera en nom del seu grup la petició de transparència, millor gestió i reclama que deixin d'enganyar la ciutadania, i per tot això avança que votaran a favor d'aquesta proposició.

La Sra. Reguant observa que fa molts mesos que parlen directament o indirecta d'aquest assumpte, que ha estat recurrent en el Ple del juny, en les comissions del juliol, en el Plenari extraordinari del juliol i els Plenaris extraordinaris dels Districtes. Constata, però, que tot i que es pot haver aclarit alguna cosa, moltes continuen sense fer-ho; per tant, afirma que cal transparència, que és necessària i serveix per a tothom.

Així doncs, diu que tot i que no comparteixen algunes de les afirmacions més alarmistes que s'han posat damunt la taula, el seu grup votarà a favor de la proposició, entenent que facilitar informació d'una manera clara, adequada i ordenada ajuda tothom a fer la feina; i, alhora, creu que al govern municipal hauria de servir-li per treure's de sobre, com a mínim davant de l'opinió pública, les acusacions que se li fan.

El Sr. Ardanuy anuncia que votarà a favor d'aquesta proposició, ja que més enllà de subscriure els arguments de les intervencions que l'han precedit, considera inexcusable per al debat disposar de la informació i poder-la contrastar.

El Sr. Puigcorbé també avança el seu vot a favor de la proposició amb el convenciment que l'obligació de l'oposició és fiscalitzar l'acció de govern, i la del govern és la de ser transparent i proporcionar tota la informació possible, cosa que entén que l'afavoreix en un ambient enrarit.

El Sr. Pisarello precisa que el pla d'inversions plurianual és el PIM, i molts dels grups presents en aquesta cambra no el van aprovar; i puntualitza que la previsió d'inversions es presenta juntament amb el pressupost anualment.

Així doncs, quant a l'estat de les inversions en curs, que és pel que se'ls pregunta, recorda que les aprova setmanalment la Comissió de Govern i es poden consultar al web municipal. Assenyala a tall d'exemple que s'hi pot comprovar que el 6 de setembre aquest òrgan de govern va comprometre fins a 96 milions d'euros en nombroses inversions fins al 2020.

Concreta que d'ençà del 2016 que es publica un informe de tancament anual amb informació exhaustiva sobre les inversions fetes.

I apunta que allò que han dit públicament, i que ara ratifica, és que no s'ha produït cap canvi substantiu respecte del que s'havia previst al pressupost del 2018 ni en inversions ni en despesa corrent, cosa que també han corroborat les agències i l'informe de l'interventor.

Pel que fa a la inversió del 2019, precisa que ha de disposar d'un pressupost, que ara com ara s'està negociant amb la Generalitat i el govern de l'Estat; per tant, confirma que hi ha inversions que ja estan en curs i que es tiraran endavant, mentre que altres dependran de les negociacions esmentades. Assenyala que quan tinguin tota aquesta informació a l'abast faran una proposta, i donaran a conèixer punt per punt les inversions.

Puntualitza que han dit que si es produïa una davallada substantiva de l'impost de plusvàlues es compensarà amb l'augment d'altres impostos, com ara que s'ha incrementat de quatre milions d'euros la recaptació de l'IBI, quinze milions d'euros provinents de la lluita contra el

frau fiscal, deu milions de transferències de la PIE. I avança que quan disposin del pressupost del 2019 podran abordar la previsió d'inversions.

Confirma, per tant, que la transparència existeix, i que es poden consultar els acords de la Comissió de Govern a la web a fi de saber quines són les inversions en curs.

El Sr. Alonso entén que resulta prou clar, quan el Sr. Pisarello diu que cada setmana es publiquen les reprogramacions de les inversions, que el govern improvisa, que cada setmana canvia el pla d'inversions.

I remarca que, tret de donar algunes xifres, el govern desconeix quines inversions es tiraran endavant properament.

Diu, per tant, que el cert és que el govern està esgotat i ha fracassat en el seu mandat, i que actualment es dedica a improvisar i a llançar pilotes fora; parla d'unes xifres que ningú no es creu, i en cas que siguin certes, adverteix que les hauran d'explicar, dir-los com han gastat els diners.

A tall de resum del mandat, recorda que van prometre quatre mil habitatges socials i no en faran més de vuit-cents; van anunciar la construcció de trenta escoles bressol i n'han obert només tres; destaca la incapacitat del govern per gestionar obres com les de Glòries, que ha tingut uns sobrecostos milionaris i anys de retard; i hi continua havent escoles en barracons. I constata, que amb tot això al damunt, comprometen inversions per a la legislatura següent, sense explicar quines.

Insisteix a dir que el projecte del govern està fracassat i esgotat, fins al punt que ni tan sols no és capaç de donar-los un llistat amb les actuacions d'inversió dels propers mesos. I lamenta que avui hagin perdut l'oportunitat d'explicar-se.

La Sra. Recasens fa notar al Sr. Pisarello que la caiguda de les plusvàlues no és hipotètica sinó una realitat.

La Sra. Ballarín diu que es temen que si el pressupost s'arriba a tancar amb equilibri pressupostari serà gràcies a les retallades, sobretot en inversió i, segurament, també en la despesa corrent.

Assenyala que si el tinent d'Alcaldia afirma que això no és així, només li cal explicar-ho d'una manera entenedora per a tothom. I constata que en els plenaries extraordinaris dels Districtes no s'ha aclarit res, tret de repartir un llistat d'obres sense cap dada addicional quant a terminis d'inici i finalització o d'adjudicació.

Així, confirma que no han aconseguit aclarir en el cas de l'Eixample, per exemple, què ha passat amb el concurs del projecte de la ronda de Sant Antoni.

El Sr. Pisarello puntualitza que estan explicant en tots els Districtes les reprogramacions, que no són a causa de les retallades; així, el fet que no s'hagin iniciat les obres de la Casa Golferichs respon a què encara no han trobat el local per a la Fundació Pi i Sunyer; quant a la ronda de Sant Antoni, explica que el milió i mig previst al PIM és la quantitat que s'hi invertirà; confirma que es compleixen totes les obres previstes a Sants; i es reprograma el

servei d'anelles de Gràcia perquè manca el planejament, però en comptes d'això s'hi ha fet la plaça per a infants a la plaça de la Revolució.

El Sr. Alonso repeteix que és molt evident que estan al final del cicle de govern de l'alcaldeessa Colau; d'un govern que s'ha gastat els diners de la ciutadania però que no ha complert les seves promeses; que ha disposat de centenars de milions de superàvit, però que no ha estat capaç d'utilitzar-los per donar resposta als principals problemes de la ciutat.

Acaba dient que el govern no té ni rumb ni projecte, i que, aquesta, ha estat una legislatura perduda per a Barcelona.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb onze abstencions – emeses pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal--, i trenta vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal d'ERC:

2. (M1519/9765) El Plenari del Consell Municipal acorda: Que el govern municipal doni resposta als veïns i les veïnes dels diferents barris de la ciutat de Barcelona que el passat 15 de setembre es van manifestar, presentant un pla amb mesures concretes -tant preventives com pal·liatives- en els àmbits de la convivència, la neteja i la seguretat, amb l'objectiu d'aturar el procés de degradació que estan patint els barris i millorar la qualitat de vida de les veïnes i els veïns.

El Sr. Coronas fa referència al fet lamentable ocorregut aquest matí al carrer de les Carretes, en què un home ha estat agredit per un altre amb una arma blanca de grans dimensions.

Entén que aquest inici pot semblar sensacionalista, però no és altra cosa que la realitat; igualment, considera que allò que expliquen gairebé tots els diaris es podria qualificar de pressió mediàtica o sensacionalisme però és la realitat del que succeeix en carrers de la ciutat. Assenyala que es tracta d'una realitat confirmada per les dades, que posen de manifest que el primer semestre de 2017 es va produir un increment del 20,5% dels delictes a la ciutat, cosa que suposa una mitjana de 21 delictes a l'hora; que els robatoris amb força en domicilis s'han incrementat d'un 31,1%; i que s'ha denunciat més d'una violació al dia. Afegeix que el 56,5% de les infraccions penals registrades a Barcelona són furts.

Subratlla que a la manifestació del 15 de setembre a Barcelona van acudir entitats i associacions veïnal del Poble-sec, del Raval, del Gòtic, del Casc Antic, de la Barceloneta, de la Vila Olímpica, del Poblenou, del Front Marítim i Fòrum, de Nou Barris, que denunciaven que Barcelona és avui dia una ciutat més insegura que fa un any.

Addueix que de tot plegat conclouen que els anuncis de plans de xoc no serveixen per a res, tot i que coincideixen amb gran part del diagnòstic que fa a el govern en el sentit que és evident que les altres administracions han de complir amb la part que els toca quant a recursos per trobar solucions a aquesta situació; així, cal incrementar el nombre de mossos; o que la fiscalia sigui més àgil i col·labori més efectivament. Tanmateix, creu que també poden estar d'acord amb la necessitat que aquest ajuntament faci més en molts àmbits, entre els quals i en primer lloc en el de la seguretat pública, ja que la guàrdia urbana està desbordada. Insisteix, per tant, que calen més recursos humans i materials en seguretat,

però també en planificació, en polítiques d'urbanisme social i d'habitatge que siguin efectives, més i millors equipaments i més oportunitats; i també entenen que cal incrementar esforços en el reforç de les mesures socials, que malgrat que els consta que s'han fet encara són insuficients.

Constata que la situació és d'emergència, i a més de les mesures que ha esmentat cal determinació, constància i acció; i alerta que el paper ho aguanta tot, però que una altra cosa és la realitat del carrer, que ja no aguanta més.

Entén que resulta evident que s'ha abaixat la guàrdia i que trigaran anys a revertir la situació, però si no actuen ara avisa que l'any vinent la situació serà encara molt pitjor. Així doncs, reclamen que més enllà de les bones paraules i les fotografies, dels plans de xoc, calen mesures efectives. En aquest sentit, posa en valor que el seu grup sempre ha estès la mà a parlar-ne i a arribar a acords, no per sortir a la foto abans de resoldre les coses i, en tot cas, potser hi voldran sortir al final, quan les mesures demostrin la seva efectivitat.

Per tot plegat, assenyala que amb aquesta proposició demanen que el govern respongui la petició veïnal, que va quedar ben clara amb el manifest del tsunami veïnal del 15 de setembre, d'una ciutat més segura, més cívica, i més neta, i reclamen que l'Ajuntament actuï, com també esperen que facin els grups municipals.

El Sr. Ciurana entén que el que és greu de la manifestació del 15 de setembre és que l'única cosa que demanaven els veïns i les veïnes era que la situació no empitjorés. En aquest sentit, diu que, com a ajuntament, estan acostumats que la ciutadania, legítimament, demani millores als seus barris; tanmateix, el grau de crisi a què ha arribat aquesta ciutat ha comportat que els veïnats demanin que les coses no empitjorin més, que no continuï la degradació que pateixen els seus barris i millorar la seva qualitat de vida incidint els àmbits que ha esmentat el regidor Coronas, entre els quals la convivència, la neteja i la seguretat.

Confirma que Barcelona no funciona, cosa cada vegada més evident; i remarca que els grups de l'oposició fa temps que ho denunciïn, que si bé és la seva feina, la situació s'estén i s'evidencia a ulls de tothom.

Retreu al govern que s'hagi negat una vegada i una altra a atendre les raons de les propostes que els diversos grups municipals han anat fent al llarg del mandat, i concretament les del grup Demòcrata, per reconduir la situació, que ha arribat a un punt en què és ben difícil fer-ho.

Remarca que Barcelona no funciona no ho diuen només els grups de l'oposició i l'opinió pública, sinó que també ho diuen cada vegada més les associacions de veïns, que aixequen la veu en els Consells de Barri, en les Audiències Públiques, en els plenaries de Districte; i destaca que d'allò que més es queixen és que tenen la sensació que ningú no els escolta.

Reclama al govern empenta i empatia, la virtut de posar-se al lloc dels altres i intentar entendre les seves raons; i demana una vegada més a l'alcaldeessa que faci gala d'aquestes virtuts.

El Sr. Sierra puntualitza que l'arma blanca a què s'ha referit el Sr. Coronas utilitzada en l'atac d'avui al carrer de les Carretes era un matxet de grans dimensions, de jungla, que és en el

que s'ha convertit Ciutat Vella amb el govern de l'alcaldeessa Colau, alhora màxima responsable de seguretat de la ciutat; i li demana que no aprofiti per abandonar la sessió en aquest moment.

Continua la seva intervenció adreçant-se, en absència de l'alcaldeessa, al primer tinent d'Alcaldia, que és qui intervindrà en aquest punt.

Assenyala que no té intenció d'entretener-se donant dades concretes, de les quals ja disposen, i només destaca que Barcelona és la ciutat més insegura d'Espanya, tal com es confirma en les estadístiques del ministeri d'Interior. Per tant, pregunta, retòricament, per quin motiu el govern no ha publicat l'enquesta de victimització enguany, i conclou que no ha fet perquè és un desastre absolut la seguretat a la ciutat.

Insisteix a reclamar, doncs, atès que disposen de les dades de l'enquesta, que les publiquin, ja que confirmen que determinats barris de la ciutat són un autèntic infern.

Addueix que, abans, s'ha cregut les llàgrimes de l'alcaldeessa, com també es creu les que veu cada dia al seu districte, Ciutat Vella, que vessen persones que són víctimes de robatoris, de baralles violentes amb els seus fills de testimonis, i que pateixen una degradació de la convivència sense precedents; creu a les persones que ploren tota la nit perquè no poden dormir pel soroll, per l'incivisme i l'increment de la delinqüència, malgrat que l'alcaldeessa i el comissionat de Seguretat puntualitzin que allò que s'incrementa són els furtus i els robatoris amb força, com si això no tingués massa importància.

Demana a l'alcaldeessa, que valentament va assumir la direcció de la guàrdia urbana i de la seguretat de la ciutat, però que ha fet desistiment de funcions, que dimiteixi d'aquesta responsabilitat, atès que no té temps material per dedicar-lo a la seguretat de la ciutat. Per tant, la convida a nomenar un regidor de Seguretat, cosa que moltes vegades li han proposat molts grups de l'oposició perquè es necessita una persona que tingui una dedicació exclusiva per pal·liar aquesta situació.

La Sra. Andrés confirma que comparteixen el sentit de la proposició, i que com la majoria dels regidors i regidores presents consideren que ja han arribat al límit per dir prou, com els mateixos veïns i veïnes proclamen que no volen una ciutat que visqui al límit de la paciència, d'esperar i de patir delictes que van incrementant-se cada dia que passa, tal com confirmen les dades. Constata que els veïnats reclamen recuperar la dignitat als seus barris, i que els veïns i les veïnes no són, ni han de ser, herois, ni se'ls pot demanar que visquin en les condicions que tenen avui dia molts barris.

Remarca que l'estiu ha estat un malson en moltes zones de la ciutat, especialment a Ciutat Vella, sense que el govern hagi donat mostres d'estar-ne assabentat, ja que no n'ha fet pràcticament cap valoració, i no acompanya els veïns i les veïnes.

Recorda que el grup de Barcelona en Comú va arribar a l'alcaldia afirmant que era el govern de la gent, que cada vegada que pot treu pit del seu activisme social, però no dona cap mostra d'emoció davant de la petició de veïns i veïnes de molts barris de la ciutat, i ni tan sols no es digna preguntar-los què els passa. Es pregunta si aquest govern està format per la mateixa gent que es va presentar a les eleccions municipals, que encapçalava les

manifestacions o, altrament, estan davant d'un govern sord, que renuncia fins i tot al seu origen activista, i no només no resol les problemàtiques gravíssimes que pateix la ciutat quant a delinqüència, sinó que tampoc no escolta la gent quan alerta de la situació; i els retreu que no ho facin perquè no volen sentir que estan vivint al límit en els seus barris.

El Sr. Villagrasa comença la seva intervenció referint-se, també, a la manifestació del 15 de setembre, en què veïns de molts barris de la ciutat van sortir al carrer per exigir a l'Ajuntament més civisme, millor servei de neteja i seguretat, tres conceptes molt concrets i fàcils d'entendre.

Fa notar que, quan l'actual equip de govern es dedicava a l'activisme, va compartir alguna manifestació dels veïnats d'aquests barris que el dia 15 de setembre van sortir al carrer contra la gestió del govern en matèria de seguretat i convivència. Recorda, també, que quan eren activistes i en campanya electoral prometien la lluna a totes aquestes persones, mentre que ara les han decebut, ja que les fórmules màgiques que els prometien han fracassat perquè no eren realistes, i perquè les seves propostes de participació ciutadana no són altra cosa que cortines de fum per rentar la cara dels seus fracassos.

Afirma que aquest estat de coses el porta a concloure que el govern municipal no té pla de seguretat per a Barcelona, que ha fracassat en la intenció de pacificar l'espai públic, que no té model de ciutat ni policial, tampoc de seguretat i de prevenció; i confirma que el govern mai no ha cregut en la policia, sigui quina sigui, començant per la guàrdia urbana, a la qual menysprea absolutament.

I retreu al govern municipal que no sigui capaç d'acarar els problemes de seguretat i civisme a la ciutat pels complexos que arrossegueu els seus membres pel seu passat activista, antisistema i ocupa. Diu que el seu fals bonisme ha portat a deixar els carrers de la ciutat com un espai on es pot delinquir, una ganga per als delinqüents –Ciutat Vella, Sant Martí, l'Eixample o el Poble-sec especialment–; igualment, han deixat de banda el comerç de la ciutat amb les seves fotos amb el col·lectiu de maners, que actua com i on vol. Retreu al govern que hagi aconseguit que Barcelona sigui la ciutat més insegura d'Espanya, i una de les més insegures d'Europa, amb un increment de la criminalitat del 20% respecte a l'any anterior, molt per sobre de ciutats com Madrid o València, que estan sobre el 2%.

Afirma que ara entenen per què el govern amaga l'enquesta de victimització; i malgrat que presumia de ser el govern més transparent, la realitat és que és el més opac de la democràcia en aquest ajuntament.

Conclou que el llegat que deixarà el mandat és una ciutat amb uns índexs de criminalitat i d'inseguretat en augment; i la herència de l'alcaldeessa Colau serà una ciutat amb més incivisme i més insegura.

Per tot plegat, anuncia el vot favorable a la proposició.

La Sra. Rovira posa de manifest que el seu grup fa mesos que porta aquest debat a la comissió de Presidència, i considera que la resposta del govern i de tots els grups municipals als barris de la ciutat, especialment a Ciutat Vella, ha de ser coherent i que realment suposi un canvi en les polítiques públiques i, per tant, que es canviï el paradigma que s'utilitza i que,

una vegada més, el debat no es mogui en una lògica de la seguretat. Manifesta que no poden reforçar i legitimar solucions policials en conflictes que són socials, fruit d'un model social i polític.

En conseqüència, expressa que, d'una banda, cal generar recursos i places per a l'acompanyament social, psicològic, administratiu i legal de veïns i veïnes, sense que la seva condició administrativa i econòmica els exclogui dels diferents recursos de la ciutat. Per tant, consideren que, de manera urgent, cal que s'obrin espais públics comunitaris de treball amb ells a fi que puguin debatre i organitzar-se en la solidaritat i combatre les derives racistes, classistes i masclistes que es deriven de les diferents polítiques, i del debat que es duu a terme en l'àmbit municipal.

Afegeix que també cal aplicar mesures contundents contra la massificació turística, que hi hagi una aposta clara pel decreixement turístic; i que cal acarar amb urgència, conjuntament amb els moviments organitzats en contra de l'especulació immobiliària, i fer un pas endavant contra l'expulsió diària de veïns i veïnes de les seves cases i dels seus barris; i alerta que no poden assistir aquestes persones amb pedaços, i amb uns serveis socials amb un col·lapse latent.

Manifesta que ja és hora de deixar de contribuir a la construcció de l'escenari del caos i de l'apocalipsi que els mitjans i els partits polítics al servei del mercat estan bastint als carrers, i que només contribueix a estigmatitzar districtes com Ciutat Vella i als seus habitants. Entenen que aquesta no és la manera d'actuar, que no és mitjançant recursos policials que es resoldrà res, sinó que calen recursos socials i veïnals; i no només per part de l'administració municipal, que ha fet un esforç d'inversió social que, lamentablement, no ha resolt el problema. En conseqüència, entenen que això no només evidencia que cal tocar pilars estructurals sinó també de la resta d'administracions que a dia d'avui es queixen de la situació.

Conclou, doncs, que calen més recursos públics, més acompanyament als veïnats, més solidaritat i menys policia; i avança que el seu grup s'abstindrà.

El Sr. Ardanuy fa notar que estan davant de l'enèsim debat suscitat per grups de l'oposició referent a la situació de la convivència, el civisme i la seguretat a Barcelona; entén, doncs, que si aquests debats són recurrents és perquè l'estratègia del govern respecte a aquestes matèries no ha reeixit.

Reitera que tot plegat passa perquè el govern recuperi la confiança dels veïns i les veïnes, la dels de les zones on hi ha més problemes de seguretat i de convivència que no se senten acompanyats per aquest ajuntament. Així, diu que considera una crítica constructiva alertar al govern que si una estratègia no funciona s'ha de canviar. I remarca que li convindria escoltar més als grups municipals, que amb tota probabilitat plantegen idees que es poden implementar, com en el cas d'aquesta iniciativa, que ja avança que votarà favorablement.

En aquest sentit, insta el govern a desenvolupar una cimera de grups polítics, en la qual cadascú plantegi propostes a fi d'actuar junts per recuperar la confiança de la ciutadania.

El Sr. Puigcorbé diu que l'obligació primera dels membres del consistori és atendre les demandes de veïns i veïnes i estudiar solucions als seus problemes; remarca que en el cas de Ciutat Vella els veïns acumulen problemes de tota mena i en tots els fronts, entre els quals massificació, sorolls, salut, higiene, civisme, seguretat, problemes econòmics, socials i pressupostaris.

En conseqüència, constata que el districte necessita un pla efectiu, extraordinari, puntual i urgent, de consens, liderat per govern municipal, que proposi mesures concretes com les que planteja aquesta proposició, que ja avança que votarà a favor.

El Sr. Pisarello assegura al regidor Coronas que al govern li preocupa molt la situació; el que ha succeït aquest matí al carrer Carretes, i que augmentin determinats tipus de delictes en algunes zones de la ciutat, especialment a Ciutat Vella, ja que aquests tres anys de mandat hi ha hagut xifres que s'havien estabilitzat.

Confirma que els preocupa la situació precisament perquè la coneixen al detall, especialment la regidora Pin, que trepitja molt el seu districte de Ciutat Vella. I assegura que estan actuant, i que podria enumerar tot el que s'ha fet, per exemple a Ciutat Vella en matèria d'equipaments, intervencions per prevenir la gentrificació, per intentar controlar el pes de la massificació turística que, a parer seu, també es tracta d'un problema de seguretat. Precisa que quan hi ha grups privats o màfies que ataquen els veïns i veïnes més vulnerables la presència policial és una solució; i hi cal la presència d'educadors i personal sanitari, i que, també ha crescut en aquest districte.

Quant a la necessitat d'incrementar recursos que planteja la proposició, precisa que aquest ajuntament està destinant el doble d'hores extra de la guàrdia urbana que les que dedica la Generalitat amb mossos d'esquadra; indica que han destinat 56 agents més de la guàrdia urbana a Ciutat Vella durant l'estiu; i s'ha incrementat la inversió en matèria de neteja. No obstant això, es pregunta d'on més poden incrementar recursos, que no són infinits en una administració, i han de valorar de quina manera s'impliquen les altres administracions; i entenen que cal intensificar la coordinació.

Recorda que ja van parlar d'aspectes judicials, que l'alcalde i el comissionat de Seguretat, el Sr. Recasens, es van reunir amb la fiscalia per tractar l'assumpte, justament perquè els preocupa que les agressions amb arma blanca no siguin prou perseguides, per posar un exemple; i demana als grups que els ajudin que s'obri un segon jutjat per a judicis immediats.

Posa en valor que les que acaba d'esmentar són propostes concretes. I conclou que poden parlar de determinació, d'acció i d'empenta, però insisteix que allò indispensable és la cooperació a partir d'elements concrets, i assegura que el govern està disposat a exercir el lideratge que convingui; ratifica que escolten els veïns, i consideren que ja estan actuant en tots els fronts, però admeten que es pot fer més i els convida a fer-ho conjuntament.

El Sr. Coronas puntualitza que no ha dit pas que el govern no faci res, sinó que tot el que es fa no acaba de funcionar.

Reconeix que cal la cooperació amb altres administracions, però creu que la pregunta és què més pot fer aquest ajuntament, tal com ja va plantejar en comissió, i la resposta va ser com es posaven d'acord per recaptar més impostos. Creu que n'han de parlar, i per això proposa al govern que convoqui una reunió amb tots els grups, i els representants dels diferents àmbits transversals d'aquest ajuntament.

El Sr. Ciurana diu que lamenta que aquest sigui un debat recurrent perquè significa que no s'acaba de resoldre mai. Per tant, i parafrasejant la terminologia que emprà el govern, li demana que "reprogrami" les seves prioritats, i que posi la seguretat, la convivència, la neteja i Ciutat Vella al capdamunt de la llista.

Diu que avui ha albirat que s'ha produït un cert canvi en la reacció del primer tinent d'Alcaldia, que en anteriors debats sempre atribuïa un contuberni polític dels grups de l'oposició contra el govern, i avui li ha semblat que feia un punt d'autocrítica, i anima a avançar en aquesta direcció, en la qual els trobaran. I subratlla la col·laboració del seu grup amb el govern en l'elaboració d'un pla de xoc per a Ciutat Vella.

Afegeix que també tenen la sensació que al govern li interessa més l'Ajuntament que no pas la ciutat.

El Sr. Sierra reitera, atès que durant bona part del debat l'alcaldesa ha estat absent, que no és des del punt de vista social que s'arregla una situació com aquesta, sinó nomenant un responsable de seguretat que s'hi dediqui en cos i ànima.

La Sra. Andrés afirma que fallen els recursos, tal com confirmen les xifres i els veïns i veïnes, i que durant massa temps s'ha renunciat a exercir l'autoritat. I creu que no és del cas atribuir-ho tot a la manca d'efectius de mossos d'esquadra.

El Sr. Villagrasa observa que quan el govern parla de la guàrdia urbana només es refereix a les hores extra, i remarca que allò que necessita el cos és un suport decidit per part del govern a fi que pugui actuar al carrer amb totes les garanties.

Recorda que en començar el mandat, el govern va haver d'acarar una mala experiència al carrer Robadors, i que no ho va solucionar pels complexos que tenia. Igualment, afirma que els problemes d'inseguretat els preocupen, però entén que és clar que no els ocupen.

Demana al govern, doncs, que actuï amb autoritat i sense complexos.

El Sr. Pisarello diu que no poden fer-se autocrítica en el sentit que allò que fan no funciona, ja que no és que no funcioni, sinó que és insuficient; i assegura que estan convençuts que van pel camí correcte, i que cal pensar quines altres mesures poden adoptar, cosa que implica cooperació. Nega rotundament que es tracti de desídia per part del govern, i que desconegui la situació perquè no trepitja els barris.

El Sr. Coronas diu que potser sí que van en la direcció correcta, però que és evident que no està funcionant com caldria.

Insisteix que la situació és d'emergència i reclama solucions consensuades entre el govern i els grups i la resta d'administracions, cosa que certament ha fet, però amb resultats negatius.

Pregunta al govern si s'imagina actuar amb la majoria d'aquesta cambra, que té propostes i tal vegada li poden interessar; i en el seu cas concret, recorda que li acaba de fer una proposta que el Sr. Pisarello no ha respost; però insisteix a demanar-li que la consideri i que pensi quina és la millor manera d'abordar la seguretat en el que resta de mandat.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb tres abstencions – emeses per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i trenta-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PP:

3. (M1519/9770) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Instar el Govern Municipal a que presenti un informe, en el termini de dos mesos, sobre el conjunt de mesures per a millorar la seguretat viària dels ciclistes, dels usuaris de vehicles de mobilitat personal, així com dels demés usuaris de les vies ciclables de la ciutat, que inclogui el posicionament sobre la conveniència de l'obligatorietat de la calca/marcatge dels vehicles, l'ús del casc i de l'assegurança obligatòria, entre d'altres. 2.- Traslladar les conclusions de l'informe a la resta d'Administracions competents, constituint una taula sectorial per a promoure l'aplicació i seguiment de les mesures per millorar la seguretat viària a la ciutat de Barcelona.

El Sr. Fernández Díaz fa referència a l'ordenança de circulació, aprovada fa gairebé quatre anys, i tres moratòries aprovades posteriorment, una durant el mandat de l'alcalde Trias i dues durant el present. I assenyala que, si no es produeix una quarta moratòria, l'1 de gener de 2019 entrarà en vigor la nova ordenança. Precisa que el nou text estableix, bàsicament, que les bicicletes tindran prohibida la circulació per voreres –diu que no es vol estendre en les diverses excepcions que s'hi contemplen–, i que estan obligades a circular per la calçada sempre que no hi hagi carril bici.

Manifesta que el seu grup considera que la decisió de prohibir la circulació de bicicletes per les voreres és molt esperada, però alerta que ha de comportar un seguit de decisions complementàries i, alhora, encetar un debat conjunt que hauria de derivar en unes conclusions. Justifica aquesta observació perquè el seu grup entén que la prohibició suposarà riscos per als usuaris de la bicicleta i també per a la circulació.

Assenyala que el motiu d'haver presentat aquesta proposició, que pretén defugir el debat i les controvèrsies suscidades per la implantació improvisada i precipitada implantació dels carrils bici, respon al fet que consideren que seria important promoure, en els tres mesos que resten per a l'entrada en vigor de la nova ordenança, una campanya informativa urgent de conscienciació dels ciclistes i de la resta de conductors sobre les conseqüències de l'abast i de l'impacte de la nova norma, explicant les determinacions, riscos i donant consells de seguretat. Alerta que no han d'oblidar, en aquest sentit, que les bicicletes i altres vehicles ciclables estaran obligades a circular per la calçada, però el seus conductors seran els únics que no tindran obligació de tenir cap mena de permís i, per tant, de coneixement de les normes de circulació.

Així doncs, en l'informe de conclusions sorgides arran del debat amb els grups i entitats que el govern consideri pertinents –que demanen que es presenti al Plenari en el termini de dos mesos, abans de l'entrada en vigor de l'ordenança–, consideren que convindria posicionar-se,

o introduir si més no un seguit de recomanacions, sobre l'ús del casc, que actualment només s'aconsella i només és obligatori per a menors de 16 anys, o per als usuaris de patinets o segways de lloguer; igualment, s'ha de considerar l'assegurança de les bicicletes, ja que seran els únics vehicles circulant per la calçada sense obligació de tenir-ne, tot i que com qualsevol altre vehicle pot ser objecte o causant d'accident i generar danys propis o a tercers.

Afegeix que amb aquesta proposició també posen damunt la taula la necessitat de posicionar-se sobre l'obligatorietat de la matriculació de les bicicletes, que ara com ara només és obligatòria en vehicles que s'empren en activitats econòmiques i que en el cas de particulars és potestatiu. Valoren que la matrícula és útil en cas de comportaments incívics, conducció irresponsable, denúncia per robatori o en la reclamació de danys per sinistre.

Diu que aquestes que ha expressat són les raons que els han portat a presentar la present proposició, i perquè són una realitat es trobaran d'aquí a tres mesos, i abans que es trobin les bicicletes circulant obligatòriament per la calçada, convé que tots aquests punts estiguin recollits en un informe que contingui un seguit de reclamacions, campanyes i, també, obligacions.

La Sra. Vila constata que abordar la mobilitat és un dels reptes més importants de les ciutats, que ha de donar resposta a la necessitat de moure's de persones, serveis i mercaderies; el principi de la llibertat d'elecció del mode de transport és important, com ho és el de la sostenibilitat i, en clau de transport públic sobretot, l'eficiència.

Manifesta que per al seu grup és molt important que la ciutat sigui amable per circular-hi a peu, i fomentar l'ús del transport públic; per tant, entén que és clar que els vehicles de mobilitat personal ofereixen noves oportunitats i solucions a la mida de les persones quant a la mobilitat, i s'adeqüen a les seves necessitats concretes de desplaçament.

Constata que s'ha produït una eclosió molt remarcable d'aquests vehicles de mobilitat personal a la ciutat i, en conseqüència, és essencial que el govern tingui responsabilitat, és a dir, que sigui el garant de la convivència harmònica entre els diferents modes de transport. Afirmar, però, que aquesta responsabilitat no l'han vista enlloc, ja que, sobretot, el govern no ha fet complir les normes vigents ni adequar-se, ni preparar-se per a les que es puguin posar en marxa.

Consideren que el govern no ho ha fet perquè tem l'ordre, i perquè no exerceix amb totes les de la llei la seva autoritat, cosa que genera problemes de convivència, de pacificació de la ciutat i, sobretot, té unes conseqüències nefastes sobre la mobilitat de Barcelona.

En conseqüència, avança que votaran a favor d'aquesta iniciativa que convida el govern a fer una diagnosi i una reflexió, i també una proposta de regulació, que assegura que voldrien conèixer. Afirmar que, sabent-la, podrien esbrinar d'una vegada quin és el model del govern en aquest àmbit i abordar el seu debat, que ha de ser el més consensuat possible. Alerta, igualment, que ara com ara la manca de model i d'acció el que fa és perjudicar el dia a dia de la ciutadania.

El Sr. Alonso reconeix que la mobilitat és un dels grans problemes de l'àrea metropolitana de Barcelona, i un repte de futur per a la ciutat i, ara mateix, un drama per a molts ciutadans que cada dia pateixen els embussos del trànsit o la saturació del transport públic.

Constata, doncs, que la ciutat cada dia està més col·lapsada i la situació ha empitjorat notòriament en els gairebé quatre anys que porten de mandat de Barcelona en Comú, i que el govern té un suspens claríssim en matèria de mobilitat.

Afegeix que la mobilitat és canviant, les noves tipologies de vehicles tindran un paper destacat, i pels carrils bici no només hi circularan bicicletes, sinó també patinets, segways i tota mena de ginys. Per tant, remarca que una qüestió fonamental és garantir la seguretat i evitar els accidents. Recorda, en aquest sentit, que el grup de Ciutadans va demanar al govern un informe sobre la seguretat dels carrils bici, únics i bidireccionals, quina ha de ser l'amplada mínima, què passa amb les cruïlles en què el carril bici va en contra direcció, o què succeeix amb les rotondes, com es resolen els finals dels carrils bici, o com conviuen els diversos tipus de vehicles que hi circulen; i confirma que encara estan esperant aquest informe.

Constata que en els molts quilòmetres de carril bici que s'han fet hi ha molts punts de conflicte i aspectes de seguretat que cal resoldre i, per tant, posar-hi tots els recursos necessaris per garantir la seguretat vial.

Entenen que aquesta proposició va plenament en aquesta línia i per això hi donen ple suport.

El Sr. Coronas diu que la generalització de l'ús de la bicicleta com un mitjà de transport sostenible i saludable és una bona notícia per a la ciutat, però també ha vingut acompanyada amb l'increment del nombre d'accidents i conflictes entre ciclistes, vianants i altres vehicles que avui en dia mantenen un debat ben viu entre la ciutadania; i valora positivament portar a aquesta cambra aquests debats que neixen al carrer.

Constata que Barcelona no té res a veure amb ciutats com Amsterdam, per exemple, on la bicicleta és un vehicle consolidat en el model de mobilitat, i que tenen una morfologia urbana més favorable per al seu ús, així com unes densitats de població molt inferior als gairebé setze mil habitants per quilòmetre quadrat de Barcelona.

Indica que per posar-hi solució, els diferents governs municipals han apostat per la implementació de carrils bici, que han patit un increment gairebé exponencial aquests darrers tres anys, que en els casos en què estan ben planificats han permès que la bicicleta continuï guanyant terreny a la resta de vehicles, i permet que avui en dia puguin parlar de superar els objectius del repartiment modal del Pla de mobilitat urbana 2013-2018, d'un 2,5% a un 2,7%; alhora que poden ser més optimistes pel que fa al nou pla que s'està treballant i que haurà de presentar el següent govern municipal.

En conseqüència, manifesta que el grup d'ERC entén que és lògic acabar amb la moratòria de l'ordenança de circulació, que farà que els ciclistes hagin de circular obligatòriament per la calçada, o pels carrils bici en la majoria de vies de la ciutat.

Assenyala que, tanmateix, hauran de tenir en compte la manca d'espai i de drets que han patit els ciclistes tots aquests anys com els més vulnerables, i entenen que això els ha de fer

especialment curosos a l'hora de desplegar mesures obligatòries que, en alguns casos, poden ser dissuasives. En aquest sentit, consideren que no només ha de ser un informe el que els faci decidir si han de ser obligatòries les matriculacions, les assegurances o el casc, sinó un ampli consens que cal treballar entre els grups polítics, ciclistes i societat civil a fi d'anar introduint millores en la seguretat viària als carrers de la ciutat, sense perjudici de la generalització de la bicicleta com a mitjà de transport.

Avança que votaran a favor de la proposició, que valoren que té la pretensió de posar ordre i que no és bicifòbica, ja que altrament hi haurien votat en contra; i es ratifica en què el grup d'ERC aposta per la bicicleta com a mitjà de transport sostenible i saludable, però també volen que sigui segur.

La Sra. Ballarín indica que en l'informe que es va presentar el gener de 2018 pel que fa a l'estratègia de la bicicleta a Barcelona el seu grup va assenyalar la necessitat que, a més de parlar de quilòmetres de carril bici, o de l'increment de desplaçaments, calia definir un indicador global que tingués en compte la sinistralitat i permetés actuar en aquest àmbit.

Valora que és molt positiu que cada vegada hi hagi més bicicletes circulant per la ciutat, i també que és molt favorable l'augment de la quota modal de la bicicleta; això no obstant, consideren que aquest desplegament, així com les noves formes de mobilitat personal, requereixen que paral·lelament s'abordin qüestions com l'educació vial, les assegurances, la necessitat o no de l'ús del casc o de la matriculació dels vehicles, així com també de la millora de senyalització dels espais per on circulen i aparquen les bicicletes.

Diu que els preocupen, però, les dades que constaten un increment de la sinistralitat de la bicicleta, passant de 671 casos el 2017.

Així doncs, consideren que de la mateixa manera que es continua treballant en la seguretat dels carrils bici, o es té en compte també la sinistralitat d'altres vehicles de mobilitat personal, no és sobrer avançar en els debats d'altres mesures de seguretat. Afegeix que també són conscients que no és un debat fàcil políticament ni a escala ciutadana –recorda que el 2013 tots els grups municipals van votar en contra de l'obligatorietat d'ús del cas que volia implantar la DGT en l'àmbit urbà–, però sí que no es pot renunciar a millorar a la seguretat i a la qualitat de l'aire de la ciutat.

Consideren, per tant, que aquest informe que proposa el PP ha de recollir els debats i els posicionaments del grup estratègic de la bicicleta del Pacte per la Mobilitat, i ha de ser debatut en comissió o al Plenari.

El Sr. Casas precisa que segons la DGT només es poden matricular els vehicles de motor; així, suposen que quan el grup proponent es refereix a calca o marcatge és per recuperar, nostàlgicament, la petita placa identificativa de l'època franquista i que anava vinculada a una taxa municipal; i entenen que actualment no tindria cap sentit, perquè no és visible, més que si allò que es pretén és que les bicicletes siguin identificables per poder-les denunciar. I afegeix que això suposaria un greuge comparatiu amb ciclistes d'altres municipis que circulen per Barcelona i que no tenen obligació de portar aquesta mena d'identificació.

Pregunta si també s'obligarà als menors d'edat a matricular i assegurar les seves bicicletes, i si no ho fan se'ls impedirà circular.

Recorda, en aquest sentit, que els vehicles del Bicing porten un número identificador, i entén que igualment l'haurien de portar les bicicletes de lloguer turístic.

Quant a l'assegurança, indica que la majoria de persones tenen una cobertura de responsabilitat civil –assegurança de la llar o assegurança personal– que pot cobrir qualsevol incidència que tinguin circulant en bicicleta; mentre que les associacions i federacions ja tenen assegurats els seus afiliats. En conseqüència, diu que troben inapropiada la proposta de contractar una assegurança obligatòria, i no volen creure que al darrere hi pugui haver algun altre interès.

Manifesta que al seu grup allò que realment li preocupa és la seguretat viària, i la manca de polítiques de foment i bon ús de la bicicleta com a transport sostenible; i diu que esperen que la mesura de baixar-la a la calçada pal·liï el problema de la seguretat i el conflicte amb els vianants.

El Sr. Ardanuy avança que votarà favorablement la proposició perquè considera important que, com a ciutat, treballin la seguretat viària intensament.

Constata que els nombrosos sistemes de transport emprats a la ciutat conviuen en un teixit dens i poden arribar a generar conflictes importants, per tant, entén que cal una reflexió profunda sobre la seguretat viària i generar un debat de ciutat, i valora que la proposició va en aquesta direcció.

El Sr. Puigcorbé també se suma als vots favorables a la proposició entenent que es demana un informe que és molt necessari, i un posicionament quant a la conveniència, o no, de diversos aspectes que ha esmentat el regidor. Per tant, recomana al Sr. Casas que es llegeixi bé l'enunciat de la proposició, que en cap cas obliga.

Diu que personalment no troba factible l'obligatorietat de l'ús del casc, que sempre s'ha de dur al damunt quan no es circula, i considera més útil una limitació de la velocitat.

Pel que fa al conflicte que genera la circulació de bicicletes per les voreres, observa que en molts barris les cantonades són en angle recte cosa que fa que sigui perillosíssim el pas de les bicicletes que, molt fàcilment, poden topar amb els vianants.

La Sra. Sanz anuncia que el govern també donarà suport a la proposició perquè és en positiu i allò que pretén és assegurar i garantir les millors condicions per al trànsit de bicicletes a la ciutat. Confirma, doncs, que només hi poden estar a favor, també perquè demostra que es poden arribar a posar d'acord i tirar endavant propostes molt importants per a la ciutat.

Diu que ja estan treballant en la majoria d'aspectes que proposa el grup del PP, i en molts casos ho fan en coordinació amb la DGT; i constata que hi ha qüestions que els preocupen especialment com són l'espai/contexte, vehicle i individu, i estan treballant-hi de manera conjunta les àrees de mobilitat i de guàrdia urbana. Afegeix que en l'informe que ja estan preparant recullen tota la feina que fan per concretar aquests aspectes, entre els quals tot allò que té a veure amb l'estratègia de la bicicleta que van presentar a principis de mandat;

una guia d'implementació dels carrils bici, fets amb unes característiques de seguretat inèdites, i desplaçant els vehicles a la calçada, i amb la garantia que el primer de gener de l'any vinent les voreres seran per als vianants només. Remarca que s'han incrementat les infraestructures aplicant aquests nous criteris, alhora que també estan actuant amb les existents; i afegeix que s'ha fet una modificació en l'ordenança de circulació per incloure-hi els vehicles de mobilitat personal que han tingut un creixement exponencial els darrers mesos, de manera que estan adaptant l'espai disponible i millorant la seguretat, i apunta que tot això ha requerit una feina prèvia de classificació dels vehicles que han estat treballant amb la DGT; s'ha fet un estudi de viabilitat de convivència d'aquesta mena de vehicles amb les bicicletes en els carrils bici; així com també s'ha constituït una taula de treball amb la DGT pel que fa a aspectes com les assegurances o l'ús del casc, per als quals es requereix una regulació global.

Afegeix que també treballen amb la DGT per establir els criteris de certificació de vehicles de mobilitat urbana, i han creat un grup de treball de vehicles compartits, sharing, i específic de bones pràctiques en matèria de seguretat viària. També han fet taules específiques amb el govern de l'Estat sobre la creació d'un sistema de registres obligatori per als vehicles de lloguer, accessible també a particulars; campanyes de control; tasca d'inspecció i control per part de la guàrdia urbana, amb imposició de sancions; i una campanya d'informació sobre el canvi de l'ordenança.

Conclou, per tant, que comparteixen l'objectiu de la proposició, i està convençuda que si ho tiren endavant amb el consens que s'acaba d'expressar en el seu suport, treballaran perquè la bicicleta i els nous modes de mobilitat que sorgeixen a la ciutat tinguin la millor convivència possible.

El Sr. Fernández Díaz agraeix els vots favorables a la proposició, i considera que la intervenció del govern sintetitza la pretensió del seu grup: que en el termini de dos mesos puguin disposar de l'informe, ja que en tres mesos entrarà en vigor la nova ordenança. Per tant, entén que fóra bo sintetitzar totes les actuacions que ha esmentat la Sra. Sanz en una campanya de conscienciació i de sensibilització, i plantejar obertament el debat del casc, de la calca i de l'assegurança.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració de Grup amb tres vots en contra – emesos per les Sres. Rovira i Reguant i el Sr. Casas–, i trenta-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional

Del Grup Municipal BnComú:

1. (M1519/9769) El Plenari del Consell Municipal acorda: Les ciutats, com a principals afectades per la crisi d'habitatge proposem l'aprovació d'un Decret-Llei d'emergència en matèria de lloguer que estableixi les següents mesures: 1.- Pròrroga automàtica d'un any dels contractes de lloguer que finalitzin abans de l'entrada en vigor de la nova LAU anunciada pel govern. Suspensió de les finalitzacions o renovacions de contracte de lloguer en les quals l'arrendador pretengui incrementar la renda sense acord amb el llogater. Quedarien fora aquells casos en els quals es pacti una renovació amb augment de la renda de comú acord

entre les parts, quan l'arrendador acrediti necessitat de l'habitatge per a ell o un familiar proper o quan existeixi incompliment del contracte. Durant el període de vigència de la pròrroga quedaria prohibida la pujada de preus en les rendes de lloguer amb l'excepció del percentatge corresponent a l'IPC anual a la data de finalització del contracte d'origen. 2.- Ajornament dels llançaments per impagament de lloguer en cas d'habitatge habitual de persones que es trobin en els supòsits de risc d'exclusió residencial i el demandant sigui considerat gran tenidor fins poder garantir un reallotjament digne. 3.- La creació immediata d'un grup de treball entre les diverses administracions amb especial participació de les principals ciutats de l'Estat on s'obri el debat sobre competències en matèria d'habitatge i la fiscalitat associada a la propietat immobiliària.

El Sr. Muntaner fa avinent que aquesta proposició té a veure amb el problema greu de l'escalada dels preus del lloguer dels pisos que es dona en la majoria de ciutats de l'estat espanyol i, per aquest motiu, juntament amb Madrid han preparat la proposició que va ser aprovada pel plenari del seu ajuntament abans d'ahir.

Manifesta que la proposició també es fa ressò de la vulnerabilitat i del sobreesforç que moltes famílies i unitats de convivència han de fer; i fa notar que es tracta d'un fenomen que es dona a les grans ciutats, però que s'estén a les seves àrees metropolitanes, i sembla que tendència s'estabilitza quant a l'encariment dels preus a les metròpolis, mentre que en l'àrea metropolitana la tendència és a l'alça.

Precisa que a Catalunya prop del 40% dels llogaters dediquen més del 40% dels seus ingressos al pagament del lloguer, una quantitat que no només és una pressió totalment abusiva, sinó que hipoteca l'accés a necessitats bàsiques com l'alimentació, l'oci o l'educació, i finalment esdevé un problema social que afecta al consum i la capacitat productiva.

Conclou, doncs, que no només es tracta d'un procés de gentrificació, que implica desnonaments per impossibilitat de front al lloguer, sinó que hi ha molts casos de desnonaments silenciosos d'aquelles persones que no poden assumir els increments de les rendes de lloguer.

Reconeix la complexitat de la situació, però diu que entenen que la mesura d'establir una moratòria d'un any en els preus dels lloguers és encertada. Observa, tanmateix, que les ciutats són les que pateixen el problema però no tenen les competències ni els recursos per afrontar-lo completament i, per això, el 16 de juliol diverses ciutats d'arreu del món van presentar a les Nacions Unides una declaració dels governs locals pel dret a l'habitatge i a la ciutat, reivindicant el protagonisme de les ciutats i més ajuts i competències.

Posa de manifest que en l'origen de l'actual situació hi ha la modificació de la Llei d'arrendaments urbans (LAU) escomesa pel govern del PP el 2013, i que comporta que en alguns contractes de lloguer que estiguin arribant al final es puguin introduir increments totalment abusius; tanmateix, el nou govern de l'Estat, que sembla que posa el dret a l'habitatge com una prioritat, ha anunciat que farà un canvi de la LAU per establir uns terminis contractuals molt més llargs, que es farà una llei estatal d'habitatge malgrat que la competència és autonòmica, i es donarà impuls a la construcció de milers d'habitatges assequibles. Entenen que amb aquestes novetats el context podria canviar, però els qui coneixen l'administració saben que serà summament lent i, com a mínim, suposarà un any de

feina; mentrestant, els problemes de les persones que no poden afrontar el pagament del lloguer són urgents.

Per aquest motiu, formulen la present proposició instant el govern de l'Estat a dictaminar un decret-llei d'emergència que aprovi una pròrroga automàtica d'un any dels contractes de lloguer que finalitzin abans de l'entrada en vigor de la nova LAU.

El Sr. Martí observa que han parlat a bastament de la necessitat d'arbitrar mesures a diferents nivells per pal·liar l'emergència habitacional; i això, no només perquè afecti una determinada capa de població sinó perquè cada vegada afecta més gent, i es generalitza entre les persones que viuen a les ciutats i les seves àrees metropolitanes. Per tant, alerta que també cal pensar en les que fa poc s'anomenaven classes mitjanes, que també s'estan veient greument afectades per els increments desmesurats dels preus dels lloguers dels habitatges.

Recapitula, doncs, que calen mesures a escala local, de país i estatals, àmbit en què s'inscriu la LAU; en aquest sentit, diu que estan plenament d'acord amb què cal un full de ruta clar i compartit, amb un consens polític que, sortosament, es va eixamplant en reclamar una LAU millor. Per tant, remarca que és clara la necessitat de disposar de nous instruments per evitar l'esclafament del mercat immobiliari i per contribuir a donar estabilitat a les famílies.

Precisa que el seu grup està d'acord amb què s'insti a fer un estudi que inclogui la possibilitat de la pròrroga automàtica, però afirma que això no significa un xec en blanc, ja que depèn del que resolgui l'estudi hi podran estar més d'acord o menys, i de segons quines mesures es prenguin, ja que una congelació automàtica que vagi molt més enllà de l'any pot afectar greument milers de petits propietaris.

En conseqüència, diu que cal valorar totes les perspectives i no actuar amb precipitació i, en aquest cas, estan d'acord amb el plantejament general de la proposició. Quant al punt segon, aprofita per recordar que la llei 24/2015 preveu el que s'hi demana, referint-se concretament als grans tenidors.

I afirma que no poden estar en desacord amb el tercer punt de la proposició, que planteja la creació d'un grup de treball al respecte.

Confirma, per tant, que votaran a favor de la proposició mentre esperen conèixer els resultats de l'estudi que proposa, si és que realment s'arriba a fer i en poden disposar, ja que l'enunciat tan sols insta l'Estat.

El Sr. Blanco diu que el seu grup coincideix amb el diagnòstic i amb la preocupació per la situació dels llogaters que es troben amb una pujada, en molts casos desproporcionada, dels preus dels lloguers.

Menciona que el 2015 el govern del PP va modificar la LAU per reduir la durada mínima dels contractes d'arrendament, passant de 5 a 3 anys, amb l'objectiu d'incentivar l'oferta de més habitatge de lloguer, i se suposava que un increment d'aquest tipus d'oferta serviria per contenir preus. Tanmateix, confirma que no ha passat així i la mesura s'ha revelat com un fracàs, ja que allò que realment ha succeït és que els preus dels lloguers no han parat de pujar exageradament a les grans ciutats, gairebé un 30% en tres anys.

Indica que els contractes de lloguer que es van formalitzar el 2015 ja estan finalitzant, i molts inquilins estan amenaçats amb pujades desorbitades, molt per damunt dels seus ingressos i que els poden abocar a perdre l'habitatge. Constata que cal buscar fórmules, també, per a les persones i famílies que viuen en habitatges amb contractes de lloguer de llarga durada.

Puntualitza, però, que és l'administració pública qui ha de garantir aquesta protecció, i no s'ha de deixar només a mans del sector privat. Recalca que el sector públic té una gran responsabilitat en la situació actual, ja que és culpable de no haver previst una oferta d'habitatge assequible suficient per cobrir les necessitats.

Reconeix, però, que la dinàmica del mercat immobiliari és una amenaça per a moltes famílies que han de pagar un lloguer, però la manca d'una alternativa assequible és responsabilitat exclusiva de l'administració, que tampoc no fa tot el que caldria.

Afirma que estan d'acord a estudiar mesures per protegir els llogaters que han d'acarar aquestes pujades dels lloguers, però considerant que aquesta proposició no té en compte el major esforç que hauria de fer l'administració pública per protegir aquestes persones, sinó que només se centra en el sector privat, anuncia que el seu grup s'abstindrà.

La Sra. Benedí entén que no és possible estar en desacord amb aquesta proposició, ja que l'habitatge és un dret i sempre han de lluitar perquè no deixi de ser-ho.

Afirma que, també, és imprescindible el canvi de la LAU, que actualment fomenta l'especulació i no protegeix els drets de les persones llogateres. Així, fa avinent que si analitzen punt per punt aquesta proposició –amb l'esmena del grup Demòcrata–, que en el seu primer punt demana l'estudi de la pròrroga automàtica d'una llei del contracte de lloguer fins que entri en vigor la nova LAU. Diu que estan d'acord amb els supòsits que enumeren, i que quedarien fora de la suspensió.

Tanmateix, entén que seria positiu que s'activés la possibilitat d'acollir-se a alguna mena de mecanisme de mediació entre persones llogateres i propietàries, a fi que estiguessin segures les parts que l'augment és consentit.

Creu que resulta evident i obvi que el preu dels lloguers en una ciutat com Barcelona és un problema, però remarca que també ho és l'escassetat de pisos buits de lloguer; per tant, alerta que la por a no trobar habitatge no ha de suposar que les persones llogateres acabin acceptant increments del preu del lloguer amb què no estan d'acord.

Quant al punt segon, que fa referència a la llei 24/2015, constata que els grans tenidors també s'han de fer responsables de la situació d'emergència habitacional, de manera que en els habitatges de la seva propietat s'haurien d'evitar els llançaments per impagament del lloguer de persones en risc d'exclusió residencial; en aquest sentit, entenen que convindria estudiar si cal o no una excepcionalitat si aquests habitatges tenen un destí social.

Finalment, diu que troben encertada la creació d'un grup de treball per parlar de les competències i la fiscalitat en matèria d'habitatge, tot i que voldrien que a més de les administracions hi concorri tots els agents que operen en l'àmbit de l'habitatge, entre els quals els col·legis professionals, entitats, Tercer Sector o promotors, ja que consideren que

només així podran aconseguir una regulació millor, consensuada, i que els permeti assolir els objectius proposats.

La Sra. Andrés anuncia que el seu grup donarà suport a la proposició, i aprofita per agrair al govern l'acceptació de la transacció que li ha proposat, en la línia de garantir el dret a l'habitatge de les persones que estan en situacions molt precàries, que se sumen a la mateixa situació difícil del mercat de l'habitatge de lloguer, amb oferta escassa i preus elevats, i que, a més, pateixen les conseqüències de la Llei 4/2013, en procés de revisió al Congrés dels Diputats.

En conseqüència, diu que mentre no es produeixi l'aprovació d'aquesta modificació de les condicions imposades per la LAU, especialment quant a la durada dels contractes i dels increments del preu del lloguer, s'ha d'intentar que les persones no pateixin més del compte.

Observa que el regidor Montaner ha descrit molt bé la situació, en què el preu mitjà del lloguer a Barcelona és de 877 euros, i esmenta que l'enquesta sociodemogràfica feta per aquest ajuntament el 2017 confirma que la mitjana d'ingressos mensuals en una llar, comptant-hi tots els membres, és d'aproximadament 2000 euros mensuals, i per tant que la càrrega del lloguer suposa el 40% d'aquests ingressos; i, a més, cal considerar els afegits provocats per la Llei 4/2013 quant a la incertesa respecte al preu de lloguer que hauran de pagar quan expiri el termini del contracte, així com si es farà efectiva la pròrroga transcorreguts els tres anys de vigència que, com és obvi, es tracta d'un termini molt escàs per fer un projecte de vida amb estabilitat.

En conseqüència, reitera que estan molt d'acord amb el fons de la proposició, i remarca que una de les moltes mesures que hauria de prendre el govern municipal és, entre més, construir habitatge en els 78 solars buits municipals; tirar endavant planejaments no desenvolupats que poden donar peu a construir més de quinze mil habitatges; mobilitzar els 3.600 pisos buits que hi ha a la ciutat, dels quals, segons ha dit el regidor Montaner, aquest ajuntament n'ha comprat cinc-cents.

Per tant, anuncia que el seu grup votarà favorablement la proposta, que consideren que ha de ser d'urgència mentre no es modifiqui la LAU.

El Sr. Mulleras recorda que l'habitatge va ser el gran argument electoral de la Sra. Colau, mentre que ara serà el seu gran fracàs polític. Els fa memòria que van prometre vuit mil habitatges socials per a Barcelona, i en acabar el mandat n'hi hauran 648; que van assegurar que acabarien amb els desnonaments, i el 2017 n'hi va haver 2.519. Paral·lelament, durant el seu mandat el preu del lloguer a la ciutat ha pujat un 28%.

Remarca que aquesta és l'herència que deixarà en matèria d'habitatge a la ciutat i, tanmateix, avui porten al Plenari una nova cortina de fum per amagar els fracassos del govern en polítiques d'habitatge. Per tant, aprofita per recomanar a l'alcaldesa que en comptes d'anar-se'n a Nova York a fer uns discursos fantàstics i allotjar-se en hotels luxosos per parlar d'habitatge, es dediqui a resoldre els problemes reals d'habitatge a Barcelona.

Així doncs, aquesta proposició, en la línia habitual, espolsa responsabilitats a una altra administració, quan el cert és que aquest ajuntament té competències, pressupost i solars

per construir habitatge social. I el govern es queda tan satisfet dient que no té cap responsabilitat en la situació creada, que la culpa sempre és d'altri. Qüestiona, doncs, si és que no tenen cap responsabilitat en aquest àmbit, per quin motiu en van fer bandera per presentar-se a les eleccions municipals; per què ho van fer servir d'argument principal per guanyar les eleccions.

Afirma que el seu grup vol que es resolgui el problema d'habitatge a la ciutat, que sigui a preu assequible, però reclama al govern que comenci a exercitar les seves competències i a emprar el seu pressupost, que assumeixi les seves obligacions i les seves responsabilitats. Insisteix que disposen de 124 solars municipals buits per fer-hi habitatge públic i reclama que els utilitzin. I, alhora, els suggereix que actuïn amb la seva capacitat de decisió al Congrés dels Diputats ara que la seva formació sosté el govern del Doctor Sánchez.

Tanmateix, creu que si no fan habitatge públic podent-lo fer és perquè s'han gastat els diners en altres coses; i reclama al govern que lideri solucions d'habitatge social a escala metropolitana, i recorda a l'alcaldeessa que és la presidenta de l'Àrea Metropolitana.

La Sra. Rovira avança que el seu grup votarà a favor de la proposició malgrat que considera que hi ha punts que podrien ser més específics.

Diu que després d'haver escoltat les intervencions precedents voldrien que els aclarissin quines són les xifres d'habitatge públic que es van prometre en campanya electoral, i quines són les que s'estan executant i la xifra real que tindran en acabar el mandat, atès que s'ha produït un ball considerable de xifres, i cadascú les ha donades diferents.

Feta la puntualització, assenyala que troben insuficient aquesta proposició, atès que, entre altres coses, només demana aturar els llançaments en els casos d'exclusió residencial; mentre que en el punt primer es demana prorrogar un any els contractes de lloguer, sempre que les parts no manifestin el contrari; tanmateix, afirma que troben estrany que es pugui apujar el lloguer si hi ha acord entre llogador i arrendatari, perquè no entenen com s'arriba a l'acord, com se sap que és lliure i no pas sota pressió amb l'amenaça de la no renovació una vegada a passat el temps de pròrroga. Per tant, entén que, tal com es proposava, els mediadors podrien ser una bona eina per assegurar que es fa en condicions d'igualtat.

També en el segon punt, observa que es parla de les persones en risc d'exclusió residencial; i, en aquest sentit, consideren important revisar els indicadors al respecte, ja que comencen a intuir, i alguns estudis així ho demostren, que cal canviar-los perquè la situació de desigualtat ha augmentat a Barcelona, que els salaris han baixat, i que a dia d'avui els serveis públics no cobreixen les necessitats, sobretot perquè existeix una població molt envellida. Per tant, demanen la revisió dels criteris per valorar qui entra en la borsa en funció del risc d'exclusió residencial potencial.

En conseqüència, consideren que aquest ajuntament, a més d'instar altres administracions, pot endegar polítiques pròpies.

Finalment, es ratifica en què per molta inversió social que s'hagi fet, i que reconeixen, la desigualtat ha augmentat i el risc d'exclusió residencial continua en vies de creixement, i l'expulsió dels veïns i veïnes i la gentrificació dels barris és una realitat, per la qual cosa cal

tocar pilars del model estructural que sustenta la ciutat, i demana als altres grups que se sumen a garantir el dret a l'habitatge que capgirin el seu model de ciutat i de política econòmica i social.

El Sr. Ardanuy considera evident que el marc legislatiu entorn del lloguer s'ha de redefinir i refer i, més enllà d'aquesta proposta en la iniciativa presentada, hi ha un debat de fons molt més intens en tots els àmbits legislatius a l'abast, ja que cal recuperar i protegir l'accés a l'habitatge, especialment en el cas del lloguer.

Avança que votarà favorablement aquesta proposició, valorant-la com de mínims, tanmateix, i precisa que ho fa en benefici d'arribar al màxim consens possible, entenent que cal avançar vers l'ampliació de les durades dels contractes de lloguer, alhora que cal reforçar a tots nivells la resposta al lloguer assequible.

El Sr. Puigcorbé, després d'avançar que votarà favorablement, agraeix la presentació d'aquesta proposició, que valora que significarà un gran alleujament per a la majoria de llogaters de la ciutat; i, alhora, afirma que hi inclouria l'afegitó de la mediació que ha apuntat la regidora Benedí.

El Sr. Muntaner puntualitza que tenen molt clar que el que proposen és només un instrument més que no els eximeix de les seves responsabilitats com a govern municipal; precisa que l'objectiu és crear unes mesures urgents mentre no es canvia el marc legislatiu, i que passarien per la moratòria proposada; mentre que un altre objectiu és consensuar-ho amb les altres ciutats i, per tant, és una proposta oberta, i es pot polir i desenvolupar molt més, afegint-hi, per exemple, els mecanismes de mediació que proposava la regidora Benedí, i per motius com aquest existeix un grup de treball.

Diu que està en absolut desacord amb les xifres que ha donat el Sr. Mulleras, i també amb el fet que el grup del PP considera que l'habitatge és un negoci i no pas un dret, per tant, entén que no tenen gaire res a parlar.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Blanco, fa notar que Ciutadans sempre manifesta que està a favor de l'habitatge social però mai no es mulla. Li suggereix, doncs, atès que no han trobat un candidat ni a Barcelona, ni a Catalunya, ni tan sols a Espanya, sinó que l'han anat a buscar a París que, almenys, aprenguin les coses bones de França, on els lloguers es renoven automàticament cada tres anys, i a París, l'habitatge protegit assequible és del 20% i aviat serà del 25%; i recorda que el seu candidat, el Sr. Valls, era al govern quan es va crear la llei per regular els lloguers.

El Sr. Blanco replica que el Sr. Valls va néixer a Horta i, per tant, no és un candidat francès, sinó barceloní. I afegeix que estan molt ben disposats a aprendre de les coses que s'han fet bé a París i en altres ciutats europees, i per això formen part d'una comissió d'estudi que, d'aquí a dues setmanes, avaluarà les polítiques implementades en diverses ciutats. Altrament, fa notar que el govern municipal aprova mesures sense tenir conclusions dels estudis previs; i fa notar que a París també s'han pres decisions que no han funcionat.

I reclama que no imputi al seu grup la manca d'habitatge públic protegit a Barcelona, sinó als partits que han tingut responsabilitats de govern durant anys a l'Estat i que han permès la desqualificació de l'habitatge protegit.

El Sr. Muntaner constata que la seva formació tampoc no ha governat a Espanya, i que Barcelona en Comú és de nova creació, i que allò que proposa és de lògica.

Igualment, diu que estan en contra que s'hagin desqualificat centenars de milers d'habitatges públics, i que lluitaran com els primers perquè no es repeteixi, i convida a fer-ho a Ciutadans, atès que a l'hora de la veritat mai no fa res.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració institucional amb cinc abstencions – emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló–, tres vots en contra – emesos pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa–, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Les ciutats, com a principals afectades per la crisi d'habitatge proposem que el Govern de l'Estat estudiï, amb caràcter urgent, fer les modificacions normatives o emetre les disposicions necessàries d'emergència en matèria de lloguer per:

- 1.- Pròrroga automàtica d'un any dels contractes de lloguer que finalitzin abans de l'entrada en vigor de la nova LAU anunciada pel govern. Suspensió de les finalitzacions o renovacions de contracte de lloguer en les quals l'arrendador pretengui incrementar la renda sense acord amb el llogater. Quedarien fora aquells casos en els quals es pacti una renovació amb augment de la renda de comú acord entre les parts, quan l'arrendador acrediti necessitat de l'habitatge per a ell o un familiar proper o quan existeixi incompliment del contracte. Durant el període de vigència de la pròrroga quedaria prohibida la pujada de preus en les rendes de lloguer amb l'excepció del percentatge corresponent a l'IPC anual a la data de finalització del contracte d'origen.
- 2.- Ajornament dels llançaments per impagament de lloguer en cas d'habitatge habitual de persones que es trobin en els supòsits de risc d'exclusió residencial i el demandant sigui considerat gran tenidor fins poder garantir un reallotjament digne.
- 3.- La creació immediata d'un grup de treball entre les diverses administracions amb especial participació de les principals ciutats de l'Estat on s'obri el debat sobre competències en matèria d'habitatge i la fiscalitat associada a la propietat immobiliària.

Del Grup Municipal del PSC:

2. (M1519/9779) L'Ajuntament de Barcelona insta al Govern de l'Estat a obrir un procés de diàleg polític amb el Govern de Catalunya en el que tots puguin defensar les seves idees, aspiracions i projectes lliurement, sense imposicions ni impediments. Aquest procés ha d'aspirar a acordar per les vies legals i democràtiques que permetin a la societat catalana determinar el seu futur en el marc de l'ordenament jurídic vigent.

La Sra. alcaldessa informa que, atesa la presentació d'una moció per part del grup municipal del PSC, que es transcriu a continuació, s'ha de sotmetre a votació l'apreciació de la urgència i, en cas que s'aprovi per majoria absoluta, substituïria la Proposició amb contingut de Declaració Institucional presentada per aquest Grup.

Moció. (M1519/9787) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Denunciar la gestió realitzada per les diferents administracions davant la situació dels menors estrangers no acompanyats que es troben a Catalunya i a la ciutat de Barcelona. 2.- Instar a totes les administracions a impulsar una coordinació efectiva entre els organismes corresponents que permeti donar resposta a la situació i les problemàtiques legals, socials i de benestar que els afecten. 3.- Instar a què els recursos extraordinaris que el govern de l'estat aportarà per l'atenció de menors no acompanyats a les Comunitats Autònomes, es posin a disposició de l'Ajuntament de Barcelona per atendre les necessitats de la ciutat i realitzar una gestió efectiva que garanteixi els drets de la infància i les seves condicions de vida.

No s'aprecia la urgència de la moció amb el vots contraris emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal-, pels Srs. Trias, Ciurana, Martí i Blasi, i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, dels Srs. Bosch i Coronas, i les Sres. Benedí i Capdevila, per les Sres. Rovira, Reguant i el Sr. Casas, i també dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, i els vots a favor de la resta de membres del consistori. I, seguidament, el grup municipal del PSC retira la seva Proposició amb Contingut de Declaració Institucional.

Del Grup Municipal de la CUP:

3. (M1519/9759) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Refermar la defensa dels drets humans com a principi rector d'unes relacions internacionals basades en la dignitat de les persones. 2.- Condemnar les violacions d'aquests drets compromentent-nos a evitar que l'Ajuntament de Barcelona hi tingui cap tipus de complicitat, ja sigui per acció o per omissió. 3.- Reconèixer la legitimitat d'iniciatives no violentes promogudes per la població rifenya per reivindicar la defensa dels drets fonamentals. 4.- Oferir suport institucional a les persones que arriben a la nostra ciutat fugint de la persecució política en els seus països d'origen. 5.- Traslladar a l'Oficina d'Asil i Refugi i a la Subdirecció General d'Asil, amb seu al Carrer Pradillo núm. 40 de Madrid, la conveniència que es reconegui l'estatus de protecció internacional als setze rifenys que han passat per situació d'internament al CIE de Zona Franca. 6.- Traslladar a l'Oficina d'Asil i Refugi i a la Subdirecció General d'Asil, amb seu al Carrer Pradillo núm. 40 de Madrid, la conveniència de l'alliberament dels rifenys que segueixen en situació d'internament. 7.- Traslladar aquests acords a l'Alt representant de la Unió Europea per a Afers exteriors i Política de Seguretat, a l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Refugiats, a la Subdirecció General d'Asil, al govern de la Generalitat i al govern de l'Estat.

El Sr. Casas manifesta que entre el 2016 i el 2017 es van produir manifestacions pacífiques d'estudiants, treballadors i camperols a Al-Hoceima, al Marroc, per reivindicar drets tan bàsics com hospitals, escoles, universitat, inversions en infraestructures i serveis públics.

Continua explicant que, el juny d'enguany, quatre líders rifenys han estat condemnats a vint anys de presó acusats d'atemptar contra la seguretat interna de l'estat, rebel·lió i participació en protestes il·legals. Confirma que actualment hi ha prop de vuit-centes persones privades de llibertat de manera permanent al Marroc per manifestar-se en defensa de la seva cultura i pels drets civils; i més de dues mil han estat represaliades.

Denuncia des d'aquesta cambra la connivència de l'estat espanyol i del francès amb el règim autoritari del regne del Marroc per interessos econòmics i bastards; un govern, el marroquí,

que utilitza la frontera i les mareas migratòries de persones subsaharianes, i a la seva mateixa població, com a moneda de canvi i xantatge contra una Europa molt permissiva amb els delictes contra els drets humans, que comet a diari.

En conseqüència, constata que el govern del Marroc actua amb tota la impunitat; i, actualment, el Rif viu en un estat de setge, amb un campament de l'exercit marroquí al bell mig d'Al-Hoceima per controlar la població dissident. Afegeix que també hi ha el fet dels insubmisos, que fugen perquè es neguen a fer el servei militar obligatori.

Per tots aquests motius, i perquè Barcelona sempre s'ha declarat ciutat acollidora i de refugi, formulen aquesta proposició, amb què demanen que es condemnin les violacions dels drets civils que pateix la població rifenya per part del govern marroquí; que Barcelona doni suport a les persones exiliades que arriben a la ciutat sense reconeixement d'asil polític; que doni suport al moviment popular per la justícia i la dignitat del Rif; que sol·liciti la llibertat de deu persones que van fugir de la repressió del seu país i estan recloses al CIE de la Zona Franca. I, a més, demanen que es traslladin totes aquestes denúncies a les instàncies internacionals competents.

La Sra. Rognoni valora, en nom del seu grup, que aquesta proposició fa referència a un conflicte històric que té diversos moments si es fa una mirada retrospectiva. Així, comenta que apareix un conflicte important arran d'una situació de pobresa força extrema i manca de recursos, i salta l'espurna quan una persona que anava a buscar menjar va ser atropellada pel camió de recollida d'escombraries.

Igualment, diu que es pot recular fins als orígens del conflicte, a mitjan segle XX, i encara més enrere fins al segle XV; i posa en relleu que arribar tan lluny en el temps sol passar en els conflictes que han esdevingut crònics.

Subscriu que no s'estan complint els estàndards de qualitat de vida amb els mínims de subsistència, fet que queda palès amb la situació en què es treballa al Rif, immers en un moviment pacífic i no violent per acarar l'atac als drets humans que s'infligeix a la població rifenya.

Reconeix que la UE dedica esforços i recursos a pal·liar la situació, i posa com a exemple l'actuació en un museu completament abandonat en què està treballant i que si bé no garanteix la subsistència diària, demostra, si més no, una certa implicació.

Fa avinent que el seu grup també fa referència a la mediació en el conflicte; i remarca que sobre aquest moviment també pesa el factor de la criminalització que s'està estenent a tots els moviments pacífics i no violents.

En conseqüència, manifesta que en funció de la part declarativa de la proposició i d'acord amb les entitats de contrastada solvència com Amnistia Internacional o Human Rights Watch, estan lluitant tots plegats pel respecte als drets humans, especialment pel que fa al dret internacional.

Per tot plegat, anuncia el suport del seu grup a la proposició.

La Sra. Barceló assenyala que Cs va presentar al Congrés dels Diputats el juny de l'any passat una pregunta al govern, que és qui té les competències en política exterior, arran de les denúncies fetes per l'ONG Amnistia Internacional sobre la situació al Rif, amb detencions de les persones que es manifestaven per demanar accés als serveis més bàsics de la regió. Precisa que els informes elaborats per Amnistia Internacional posaven de manifest que els drets humans i les garanties processals estaven en risc a la zona; indica que la resposta a la pregunta que formular el seu diputat va ser mínima, atès que el govern al·legava que es tractava d'un problema intern del Marroc.

Subscriu l'apunt de la regidora Rognoni quant a la importància de la mediació en casos com aquests, més encara quan es posen en risc els drets humans.

Considera, però, que com fa habitualment el grup de la CUP barreja els temes en les propostes que planteja i, en aquest cas, fan referència al CIE de la Zona Franca; i aprofita per recordar que aquests centres estan sotmesos a la normativa europea; en aquest sentit, diu que el seu grup considera que s'han de seguir els procediments legals per demanar la condició d'asilat o de refugiat i, per tant, que és important la coordinació entre països davant d'aquest tipus de situacions o, altrament, hi ha el risc de vulnerar els drets humans.

Aprofita l'avinentesa, però, atès que parlen de polítiques exteriors i informes d'Amnistia Internacional, per dir que estaria bé que, de tant en tant, el grup de la CUP tingués en compte i expressés el seu suport als informes d'Amnistia Internacional i de Nacions Unides que posen de manifest la vulneració dels drets humans que cada dia es dona a Veneçuela. I acusa el grup proposant de tenir un filtre molt peculiar per valorar on es vulneren aquests drets.

La Sra. Benedí expressa la intenció de centrar-se en què fa uns vint dies uns quants uns joves rifenys, d'entre 20 i 35 anys, van arribar a les costes d'Almeria després de jugar-se la vida creuant el mar. Confirma que els joves fugien de la regió del Rif pel risc de ser detinguts després de participar en les protestes contra la repressió del regne del Marroc i, un cop arribats a Espanya, van ser detinguts per la policia nacional i traslladats en avió a Barcelona i tancats al CIE de la Zona Franca. Precisa que des del moment del seu internament han rebut el suport jurídic i polític de diverses organitzacions catalanes, i setze d'aquests joves han iniciat els tràmits per sol·licitar asil polític com a millor opció per aturar la seva deportació al Marroc mitjançant expedient de devolució.

Constata que aquestes persones a què s'ha referit no han fet altra cosa que manifestar-se pacíficament amb banderes amazigues i rifenyes demanant la desmilitarització del Rif, la millora de les infraestructures, incloent-hi la construcció d'un hospital i una universitat, reclamant accions contra la corrupció i oportunitats laborals per revertir un índex altíssim d'atur juvenil crònic.

Assenyala que aquestes protestes pacífiques fa prop de dos anys que duren malgrat l'ocupació policial i militar, que són objecte d'una repressió desmesurada, que diverses organitzacions i observatoris de drets humans han descrit com a prebèl·lica.

Afegeix que durant aquests dos anys de protestes i repressió policial s'han produït dues mil detencions, que acostumen a anar seguides d'interrogatoris en què hi ha tortures i pallisses, amenaces de mort a familiars, i en el cas de les dones vexacions i agressions sexuals.

Comenta que ara s'inicia un període en què l'estat espanyol haurà de resoldre les sol·licituds d'asil i, en cas que les rebutgi, hi ha la possibilitat de presentar recurs, una fase en la qual l'ACNUR ha d'intervenir amb un informe preceptiu.

Remarca que la lluita d'aquestes persones per una vida digna i la repercussió en les protestes els ha costat el preu d'haver de marxar per evitar les detencions i les tortures. Avança que, per dignitat, el seu grup votarà a favor d'aquesta proposició, perquè defensa i defensarà els drets humans de totes les persones i, òbviament, els dels joves rifenys dels quals demanen l'alliberament del CIE.

Proclama que la vulneració dels drets humans ha de ser sempre denunciada i s'ha d'aturar amb totes les eines a l'abast.

La Sra. Andrés, en nom del seu grup, es ratifica en la defensa dels drets humans, la condemna de la seva violació, i per les solucions dialogades i la via pacífica i no violenta davant dels conflictes polítics; així com també la necessitat de reforçar els mecanismes, dispositius, recursos i espais dedicats a l'acolliment i el refugi, i que les administracions han de treballar per evitar defugir responsabilitats.

Seguidament, contextualitza el conflicte històric que viu el Rif, palesat amb les manifestacions pacífiques iniciades el novembre de 2016 arran de la fatalitat d'una mort per atropellament del pescador Mohsen Fikri, que van derivar en manifestacions reivindicant drets i atenció per part del govern del Marroc, i que posteriorment s'han barrejat amb altres manifestacions, algunes de caire violent, amb intenció de dividir la societat marroquina d'origen amazic i la que no ho és.

En conseqüència, diu que es fa evident una barreja de conflictes interns, i per això demanen al govern del Marroc i als seus representants regionals al Rif que reconeixin el dret de tots els ciutadans i ciutadanes a manifestar-se de forma pacífica, que s'estableixi una negociació entre les parts per acordar una solució dialogada, que es garanteixin els drets fonamentals al Rif.

Tanmateix, manifesta que, atesa l'existència de conflictes interns que deriven en manifestacions no pacífiques, el seu grup farà una abstenció.

El Sr. Mulleras observa que el grup de la CUP porta una proposició sobre una situació que es produeix al Marroc i, per tant, diu que el seu grup no entrarà a valorar el problema de fons. Tanmateix, reconeix que el grup proposant ho barreja tot, i treu a rel·luir el CIE, que és una de les seves obsessions. I li suggereix que, si tant els preocupa el CIE, es presentin a les eleccions generals per defensar la seva posició al Congrés de Diputats, ja que, recorda, aquest ajuntament no hi té cap competència. I remarca que actualment, amb el govern del Doctor Sánchez, ho tindrien fàcil, ja que està pressionat pels grups independentistes, que decideixen les seves polítiques.

Feta aquesta observació, afirma que el grup de la CUP no té cap credibilitat en el tema dels drets humans perquè tampoc no els respecta; constata que no els respecta en llocs tan importants com aquest ajuntament, i posa com a exemple el fet que el grup del PP va portar una Declaració Institucional sobre l'assassinat de Miguel Ángel Blanco que el grup de la CUP no va signar; i també n'han presentat de condemna al terrorisme, i tampoc no ho ha fet; i diu que, altrament, no vol ni recordar la rebuda que fan al Sr. Otegui quan ve a la ciutat.

I els retreu que, no contents amb això, han acusat de justiciers els mossos que van lluitar per les llibertats i la democràcia i van aconseguir acabar amb els terroristes gihadistes a Barcelona i a Cambrils.

En conseqüència, diu que el seu grup no pot donar suport a una proposició que allò que demostra, en definitiva, és la doble vara de medir de la CUP, la hipocresia política i la demagògia de què fa gala quan presenta proposicions d'aquesta mena al Plenari.

Finalment, anuncia que hi votaran en contra.

El Sr. Ardanuy es posiciona favorablement en aquesta iniciativa; i remarca que és evident que al Rif succeeixen fets greus de vulneració dels drets humans, i una situació social molt complexa i de violència envers les persones, i ONG i institucions de defensa dels drets humans de caire internacional verifiquen que s'hi produeixen situacions summament greus.

El Sr. Puigcorbé expressa el seu vot rotundament favorable a la proposició.

El Sr. Asens comenta que la Sra. Rognoni i la Sra. Benedí s'han referit a bastament a les arrels socials i històriques del conflicte, motiu pel qual ell no hi incidirà.

Feta aquesta observació, entén que s'haurien de centrar en la proposició, evitant, com ha fet el Sr. Mulleras, de parlar de tot menys de la proposta, i creu que s'ha equivocat sobre els seu sentit, ja que no va del CIE, i en cap dels punts que conté hi ha cap qüestió vinculada. Per tant, arriba a la conclusió que el regidor no s'ha llegit cap dels set punts que componen la proposició.

Dit això, anuncia que el seu grup votarà a favor d'aquesta iniciativa, els arguments de la qual ja s'han explicat àmpliament, però afegeix a títol informatiu que, contràriament al que s'ha dit en el sentit que aquest ajuntament no té cap competència per fer-hi res, sí que hi poden fer alguna cosa i les estan fent, com ara el servei d'orientació jurídica al CIE per assessorar aquestes persones, la participació de la Fundació Migrastudium, amb la qual tenen un conveni, que ha visitat els joves interns i està en contacte permanent amb ells. I precisa, quant a les set persones a les quals encara no se'ls ha concedit l'asil, que estan treballant amb els seus advocats per intentar evitar la seva expulsió, que consideren que és, en definitiva, del que es tracta.

Observa, en aquest sentit, que la Sra. Andrés afirmava que no estaven d'acord amb algunes formes de protesta, però puntualitza que la proposta parla, concretament, d'iniciatives no violentes i, per tant, diu que no entén l'abstenció del grup del PSC; i tampoc l'entén perquè allò que es tracta d'evitar és l'extradició d'aquestes persones a un país com el Marroc, on està provat, i així ho diuen organismes internacionals de prestigi més que reconegut, que es tortura i s'empresona. Per tant, afirma que allò que pretenen és que se'ls atorgui la condició

d'asil, i per això estan recollint tota la documentació, juntament amb aquest acord, i la faran arribar a l'oficina d'asil i refugi, i al subdirector general d'asil.

Finalment, informa també que estan en contacte amb a delegada del govern, la Sra. Cunillera, a qui han fet arribar la preocupació de l'Ajuntament per la situació, i han informat de les gestions que estan fent.

Per tant, agraeix la proposta a la CUP, a Alerta Solidària, que ha fet el seguiment de les persones que estaven en aquesta situació, i també perquè aquesta iniciativa els dóna cobertura i legitimitat en la feina que ja havien iniciat, i perquè marca el camí d'altres que s'han d'abordar.

El Sr. Casas assegura que el seu grup no té cap confusió geogràfica ni de competències, entre altres coses perquè hi ha molts quilòmetres d'aquí a Venèçuela, mentre que el Rif està molt a prop; i subratlla que estan parlant d'un conflicte humà d'una massa de població que està fugint per cercar més llibertat. I observa que, en principi, el lloc on haurien de trobar-la és aquí, però és un indret de paradoxa, ja que el govern espanyol, i sobretot l'exèrcit, té no només un deute moral, sinó de lesa humanitat, ja que van llançar gas mostassa durant la guerra del Rif, i encara avui dia hi ha generacions que estan patint-ne les conseqüències en l'àmbit de la salut.

Puntualitza que quan ha fet referència a l'existència d'interessos bastards entre les dinasties alauita i Borbó és perquè és on està el negoci; i la paradoxa és que, d'una banda, tant França com Espanya estan pagant per aturar la frontera sud i, d'altra banda, si realment és un país democràtic hauria d'obrir-la perquè aquesta població perseguida pugui arribar a una terra de llibertat; i constata que les competències que reclamen les té aquest ajuntament.

La Sra. Rognoni esmenta que l'article 14 de la Declaració dels Drets Humans diu que en cas de persecució tota persona té dret a cercar asil en altres països i beneficiar-se'n. Remarca que és aquest principi que els ha de regir, el camí que han d'agafar, i entenen que aquest article és el marc que els ha de permetre actuar i treballar a escala d'estat.

La Sra. Barceló es mostra sorpresa per l'afirmació del Sr. Casas en el sentit que la distància, els quilòmetres, determinen el grau de condemna de la violació dels drets humans; i replica que la condemna no és per proximitat sinó en tots els casos en què es vulneren aquests drets. Constata que el que acaba de dir és coherent, i la resta és hipocresia.

Assegura que tornaran a esmentar Venèçuela tantes vegades com calgui, sobretot perquè quan es presenta una Declaració Institucional que denuncia la vulneració de drets socials que hi ha en aquell país la CUP mai no l'ha signat.

I confirma que, atès que sempre estaran per la defensa dels drets humans i en contra de la seva vulneració, en aquest cas fan una abstenció malgrat que no comparteixen el filtre de la CUP per decidir quan es vulneren aquests drets i quan no.

La Sra. Benedí diu que hi ha una vulneració de drets humans flagrant aquí al costat mateix, en tres presons catalanes; i afirma que voldria que els grups que demanen que es denunciïn les vulneracions dels drets humans a Venèçuela també ho denunciïn aquí.

El Sr. Mulleras posa en relleu que els grups d'ERC i la CUP coincideixen en no condemnar la vulneració de drets humans a Venèçuela que demanava el grup del PP que es fes en aquest Plenari, i els retreu que per la seva culpa no s'hagi aprovat la Declaració Institucional que havien presentat.

El Sr. Asens retreu al Sr. Mulleras que no s'hagi pres la molèstia de llegir la resolució.

El Sr. Casas puntualitza que quan s'ha referit a la distància, volia referir-se a què no es factible l'arribada de venegolans a Barcelona tal com ho fan les persones que venen del Rif a demanar refugi. I puntualitza que la seva pretensió era parlar concretament del Rif i no de cap altre lloc en aquesta proposició.

S'aprova aquesta proposició amb contingut de Declaració institucional amb nou abstencions – emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i també pels Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés–, tres vots en contra –emesos pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa–, i vint-i-nou vots a favor de la resta de membres del Consistori.

c) Precs

Del Grup Municipal Cs:

1. (M1519/9763) Que el govern publiqui els resultats de les auditories de l'estat de l'espai públic de la ciutat dels últims quatre anys incloent les aplicacions resultants d'aquesta auditoria. Que el govern garanteixi la coordinació tècnica entre els diversos mecanismes de control intern dels serveis, auditories de l'espai públic i reclamacions presentades pels ciutadans. Que el govern revisi els diversos mecanismes de control per garantir l'optimització dels recursos fets servir. Que el govern presenti en comissió una mesura de govern específica, en la qual doni trasllat als grups municipals de les actuacions sol·licitades.

El Sr. Alonso afirma que alguns dels serveis més importants de la ciutat com són la neteja, la recollida de residus, el manteniment dels carrers i mobiliari urbà i les zones verdes no funcionen a Barcelona amb l'eficàcia que convindria. Puntualitza que això ho diu la ciutadania, que els ho fa saber a les audiències públiques, o mitjançant enquestes que constaten que la neteja és el servei pitjor valorat de la ciutat.

Adverteix que si continuen amb aquesta gestió, els resultats seran els mateixos que fins ara, i per això demanen al govern que comenci a canviar algunes coses.

En aquest sentit, es refereix a què fa poques setmanes es licitava el nou contracte d'auditories de l'espai públic, per valor d'1,6 milions d'euros, i demanen que aquestes auditories es publiquin a fi que es pugui valorar de forma efectiva i transparent on són les deficiències en els serveis; també demanen una coordinació efectiva d'aquestes auditories amb els controls interns dels diversos contractes a fi de no duplicar recursos i esforços. Remarca també la importància d'escoltar les queixes de la ciutadania, ja que la seva opinió és el millor control de qualitat. Valora que tota aquesta informació és imprescindible per aplicar mesures concretes de millora i de reforç dels serveis.

Afegeix la considera que la despesa en serveis de manteniment és molt remarcable i, per tant, esperen que els contractes es gestionin de manera que resultin al màxim d'eficients en la prestació dels serveis.

Per tant, amb aquest prec demanen al govern que impulsi un canvi en els sistemes de control per millorar la gestió dels serveis de neteja i manteniment.

La Sra. Sanz recorda que l'assumpte que planteja el Sr. Alonso s'ha tractat a bastament i recentment en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat; així doncs, assenyala que saben perfectament que el govern comparteix la necessitat de treballar perquè els serveis que es donen per garantir el bon funcionament de l'espai públic siguin cada vegada millors. Precisa, en aquest sentit, que estan treballant per proposar una nova contracta dels serveis de neteja, que incorpori tot allò es va identificant quant a aquest servei.

Subratlla que si en alguna cosa es gasta molts recursos la ciutat és amb la neteja i recollida de residus –280 milions d'euros anuals–, i que és la contracta més important d'aquest ajuntament.

Afegeix que durant aquest mandat han fet un pla de xoc, amb accions concretes en més de cent punts crítics de la ciutat amb problemes de neteja que tenien identificats, amb campanyes de sensibilització, informació i més recursos humans.

Diu que, sense intenció de caure en l'autocomplaença, les dades de què disposen confirmen és que actualment el servei de neteja està a nivells de valoració màxims genèricament, tot i que reconeix que també els arriben queixes i la demanda de millores. Confirma, doncs, que la seva voluntat és treballar amb aquest objectiu, i assegura que no tenen cap problema en compartir els resultats de les auditories i l'informe de qualitat de l'espai públic, que recull diversos indicadors de percepció i d'actuació.

El Sr. Alonso observa que tot i el muntant importantíssim de la contracta, les queixes per part de la ciutadania són nombroses; per tant, entén que el govern haurà de fer alguna cosa per millorar la qualitat del servei, a més de gastar-s'hi molts diners.

Consideren que amb aquestes auditories tenen l'oportunitat de reestructurar el servei, i per això demanen que les facin públiques a fi que puguin disposar d'una informació objectiva que els permeti treballar per millorar el servei.

La Sra. Sanz replica que els grups disposen des de fa mesos de la informació sobre els punts crítics perquè va ser presentada públicament.

Per tant, recomana al regidor que l'estudiïn i l'analitzin. Reconeix, però, que es tracta d'un servei dinàmic i constant que requereix esmerçar-hi feina sempre; que implica la necessitat de ser presents al territori per avaluar amb agilitat què cal millorar i què falla. Consta que en aquest sentit també els cal la complicitat de les empreses que presten el servei, ja que d'aquesta manera evitaran trobar-se novament amb situacions de frau com la que han hagut de resoldre recentment.

Assegura, doncs, que tenen ben clars els seus objectius al respecte, i la voluntat d'aconseguir resultats al més aviat possible, tal com ja estan demostrant en molts barris de la ciutat.

Del Grup Municipal ERC:

2. (M1519/9766) Que el govern municipal elabori un informe sobre l'estat de la venda d'animals de companyia a la ciutat de Barcelona que inclogui diverses propostes de regulació d'aquest aspecte amb l'objectiu que pugui ser presentat i debatut al Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals.

El Sr. Coronas comenta la notícia apareguda a mitjan juliol que la guàrdia urbana havia localitzat en un establiment comercial de Barcelona 38 cadells de gos en quarantena malalts de parvovirosi, i 31 més de morts al congelador de l'establiment.

Remarca que, malauradament, no és la primera vegada que passa una cosa semblant i que han desembocat en el tancament de botigues pel mal estat en què tenien els animals a la venda.

Assenyala que també hi ha el problema del tràfic de cadells d'animals provinents de determinats països, que fan el trasllat en unes condicions absolutament pèssimes.

Diu que la pretensió del seu grup és obrir un debat en positiu sobre la venda d'animals de companyia a la ciutat, conscients que hi ha entitats que fa temps que ho estan abordant en un grup de treball del Consell Municipal, i també que es disposa d'algun informe jurídic; això no obstant, consideren que cal anar més enllà, per la qual cosa demanen que el govern municipal elabori un informe sobre l'estat de la venda d'animals de companyia, i que analitzi com s'ha abordat aquest aspecte en altres ciutats, així com la possibilitat d'incloure diverses propostes de regulació sobre la venda d'animals. I remarca que tot això ha de ser analitzat i debatut allà on pertoca, que és el Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals.

Posa de manifest que no han volgut posar terminis en aquest prec amb la voluntat que sigui acceptat, tot i que desitjarien poder disposar com a mínim de l'informe abans d'acabar el mandat.

La Sra. Sanz comparteix en nom del govern la preocupació expressada pel regidor, i remarca que és un assumpte que fa temps que es treballa a l'Oficina de Protecció i Defensa dels Animals i el grup de Treball del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals.

Confirma que tindran l'informe abans d'acabar el mandat, i que el podran treballar conjuntament a fi de valorar quines són les millors actuacions. Afegeix que treballen amb la lògica d'animals vius que es venen en aquesta mena d'establiments. Recorda que l'ordenança de Protecció, Tinença i Venda d'Animals és molt restrictiva respecte a les condicions dels animals a les botigues, i estableix que no poden romandre-hi més de tres setmanes, que han de ser socialitzats diàriament, que s'han de vendre esterilitzats o amb compromís d'esterilització, o que no poden exhibir-se als aparadors.

Per tant, indica que ja hi ha un seguit de condicions que els permeten actuar amb molta rapidesa quan detecten casos com els que ha recordat el Sr. Coronas.

Confirma, igualment, que estan fent moltes actuacions d'inspecció i comisos a fi de lluitar contra el comerç irresponsable, per la qual cosa aquest ajuntament necessita disposar d'eines més contundents.

Concreta que els darrers anys s'han tancat sis establiments per incompliments diversos, i han intervingut entorn de cinc-cents cadells; molts dels quals en situació de vulnerabilitat extrema, que entren al país comprats com a mercaderia, sense cap pauta de vacunació i en edat molt prematura.

Assenyala, doncs, que totes les propostes estaran contingudes en l'informe i les podran treballar en el marc del Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals.

El Sr. Coronas agraeix l'acceptació del prec, i fa avinent que el seu grup es posa a disposició de treballar en el marc d'aquest consell.

Del Grup Municipal PP:

3. (M1519/9771) Que el Govern Municipal presenti en el proper Consell Municipal una revisió del Pla Local de Seguretat que inclogui mesures de xoc per fer front a la greu crisi d'inseguretat i incivisme que pateix Barcelona.

El Sr. Fernández Díaz recorda que en el Ple del juny passat es va aprovar una proposició del seu grup que instava el govern municipal a revisar el pla de seguretat que va aprovar la Junta Local de Seguretat, i que el març de 2016 es va traslladar a la comissió de Presidència, on es va aprovar sense el vot del govern municipal, que tampoc no ha complert l'acord de Plenari de revisar el pla de seguretat.

En conseqüència, amb aquest prec pregunten al govern si pensa revisar el pla, entre altres raons perquè la ciutadania pateix cada dia més una delinqüència que s'ha disparat a la ciutat tal com demostren els indicadors delictius que han arribat a la Junta Local de Seguretat, al Consell de Seguretat Urbana, o pels testimonis de les persones afectades. Afegeix que segons dades del ministeri d'Interior, el primer semestre de l'any s'ha incrementat més d'un 20% l'activitat delictiva a Barcelona, particularment pel que fa als delictes més greus.

Per tant, diu que hi ha raons més que suficients per exigir que el govern l'acceptació d'aquest prec, i que es comprometi de manera immediata a traslladar al Plenari del Consell Municipal la revisió del pla de seguretat.

El Sr. Pisarello comparteix la diagnosi que fa el grup del PP, i assegura que el govern està preocupat. Tanmateix, consideren que el pla de seguretat no regula totes les actuacions, i que en això no rau el problema.

Observa que el grup del PP demana amb aquest prec que es posi en marxa un pla de xoc, que en el Cas de Ciutat Vella ja està en vigor, amb una dotació de cinc milions d'euros. Reconeix que de ben segur que calen més esforços, però quan es tracta de xarxes mafioses i

delictes cal la cooperació d'altres cossos de seguretat, amb la Conselleria d'Interior i la de Justícia, i és en aquest sentit que estan treballant.

Per tant, diu que si el prec del grup del PP anés en aquesta direcció el podrien acceptar, però no estan d'acord amb què el problema sigui el pla de seguretat i que calgui revisar-lo, sinó que el problema són els diners que hi estan invertint i com es pot complementar treballant amb altres administracions.

El Sr. Fernández Díaz insisteix que el problema és el pla de seguretat en si, que està demostrant que és un fracàs absolut, com també ho són les polítiques municipals de seguretat; i el fracàs de la gestió de la seguretat encapçalada per la regidora competent, l'alcaldeessa. I addueix que no sap què més ha de passar perquè renunciï a aquest càrrec que, de facto, no exerceix.

Assegura que no entén que al govern li costi tant reconèixer que els índexs de delinqüència s'han disparat en dos anys a la ciutat; que Barcelona, lluny de ser una ciutat de llei i amb ordenances, és una ciutat on el delicte és capital, i que la ciutat ha esdevingut la capital de la inseguretat.

Diu que no entén que els costi tant revisar el pla de seguretat i traslladar-lo al Plenari juntament amb un pla de xoc, amb propostes concretes d'increment dels efectius de la guàrdia urbana i de reclamació dels efectius de mossos d'esquadra; amb un nou conveni entre mossos d'esquadra i guàrdia urbana –l'actual es va signar el 2005–; i ferma i mà dura per lluitar contra la delinqüència i la inseguretat.

El Sr. Pisarello replica que moltes de les qüestions que planteja el regidor ja estan en marxa; precisa que ja s'està treballant en la revisió del conveni, i li recorda les reunions que aquesta darrera setmana ha mantingut l'alcaldeessa amb la Conselleria d'Interior, amb la de Justícia, amb la Fiscalia, amb el cap de mossos d'esquadra de l'àrea metropolitana, o amb la jutgessa degana per abordar la qüestió de la delinqüència i la inseguretat.

Reconeix que li agradaria fer moltes més coses, com també que el regidor fes una mica d'autocrítica, ja que fa mesos que li recorden que no tenen més guàrdia urbana a Barcelona perquè el govern del PP va fer l'impossible perquè fos així. Entén que aquesta és la gran contradicció del grup del PP, que, d'una banda, reclama més seguretat i més guàrdia urbana i, d'altra banda, el govern del PP ha fet una política d'ajustos que ha afeblit els serveis públics, fins i tot els de seguretat.

Per tant, considera que el seu sistema de seguretat fa aigües, ja que demana a altres allò que no van fer des del govern estant.

Accepta, doncs, que el regidor estigui preocupat, però li recorda que la preocupació ha d'anar acompanyada de polítiques concretes.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

1. (M1519/9780) Quin és el capteniment del govern municipal en relació als edificis de l'Hivernacle, l'Umbracle, el Museu Martorell i el Castell dels Tres Dragons del Parc de la Ciutadella?

El Sr Ciurana pregunta, atès que estan arribant al final del mandat, quines intencions té el govern respecte als quatre edificis històrics del parc de la Ciutadella.

El Sr. Asens confirma que els edificis estan en una situació molt millorable, que es remunta en el temps i, per tant, a mandats anteriors.

Precisa, quant a l'hivernacle i l'umbracle, que d'ençà del maig que s'està tancant el treball intern de diagnosi de la situació actual, i avança que aquest octubre es faran tres jornades de treball amb col·lectius rellevants de l'àmbit científic, acadèmic i veïnal; alhora que es desenvolupa el procés d'elaboració estratègic per donar forma al que serà el pla director.

Indica que està previst que la proposta es presenti pel desembre en el marc de la comissió de seguiment, i la pretensió és que el recinte estigui ben connectat, i juntament amb la resta d'edificis històrics doni continuïtat a eixos principals de la ciutat; és a dir, que la Ciutadella passi de ser una barrera a ser un connector de referència en un diàleg urbà on el verd és part essencial; una Ciutadella oberta al mar, i per això s'estudiarà la viabilitat de convertir les vies i el passeig de Circumval·lació en espai verd que doni continuïtat al parc.

Assenyala que una vegada estigui disponible tota aquesta documentació, la comissió de seguiment es reunirà novament per compartir la diagnosi i treballar les línies de futur del pla director de la Ciutadella, que voldrien definit abans d'acabar aquest any.

Quant a la resta d'edifici, informa que el consorci ha encarregat un estudi de viabilitat amb l'objectiu d'aportar una solució funcional per als edificis, que permeti actualitzar les instal·lacions científiques i de museu, que millorin les condicions de treball del personal, així com també les de conservació del patrimoni i que han de permetre l'obertura al públic, ampliant-ne els usos i serveis.

Concretament pel que fa al museu Martorell, indica que es pretén fomentar-ne els usos com a centre de documentació, amb sales i espais de consulta per a experts i no experts i col·leccions de documents i recursos, tant en suport físic com digital, i una oficina de gestió de les sèries de publicacions periòdiques i monogràfiques editades pel museu, a més d'una sala de lectura i consulta de la biblioteca especialitzada en ciències naturals, i l'obertura al públic de la part de l'edifici que dóna a la Ciutadella.

El Sr. Ciurana demana que, mentre reflexionen i debaten sobre si els projectes de l'alcalde Trias per a aquests espais complauen el govern municipal o no, tinguin present que els edificis històrics s'estan degradant. I insisteix a preguntar si estan interessats en els projectes del mandat anterior; si estan d'acord a convertir el Castell dels tres Dragons en un centre vinculat a la capitalitat editorial, dedicat a la literatura infantil i juvenil; o si el museu Martorell esdevindrà el gabinet històric de ciències naturals previst amb la col·lecció Salvador. Igualment, pregunta què ha passat amb la rehabilitació de l'hivernacle i de l'umbracle.

Diu que els fa la sensació que, passat el temps dels anuncis i dels projectes, atès que ara és moment de balanços i d'acabar allò que havien endegat, en el cas de la Ciutadella el més calent és l'aigüera.

Reclama al govern, per tant, que comenci a concretar perquè ja ha passat el temps de les elucubracions. I posa en relleu que el grau de concreció amb què treballen és el que es reflecteix el pla director del parc de la Ciutadella, on s'hi diu literalment que es preveu en aquests edificis una "aula oberta fonamentada en la ciència, les humanitats i l'art". Altrament, adverteix que, a més d'aquesta absoluta vaguetat, necessiten recursos per rehabilitar els edificis, projectes clars i, sobretot, gent amb interès per tirar endavant els projectes.

El Sr. Asens diu que no els consta cap projecte del mandat anterior, ni tampoc que hi hagués cap pla director, i el que s'ha fet aquest mandat ha estat una novetat, per tant, afirma que li sorprèn la intervenció del regidor.

2. (M1519/9781) Quin tipus de lideratge vol exercir l'alcalde de Barcelona en els vuit mesos que queden de mandat municipal?

El Sr. Trias recorda que arran de la dimissió del Sr. Xavier Domènech, al·legant que estava cansat, la Sra. alcaldessa, amb la retòrica a què ja els té acostumats va dir que ella també havia viscut moments de cansament i decepció; en definitiva, que s'havia plantejat en algun moment de plegar.

Reconeix que la ciutat té molts problemes i dificultats, i pot arribar a entendre que cansí; malgrat tot, pregunta a l'alcalde com afrontarà el lideratge els vuit mesos que resten de mandat.

La Sra. alcaldessa posa de manifest que el Sr. Trias només ha citat una part de la seva declaració, i puntualitza que va dir que ella, com la majoria de gent que no ve de la política professional, no s'acostuma al cinisme de què els diguin una cosa en privat i una altra en públic, que de vegades se sent cansada, i es pregunta si realment és on ha d'estar o bé seria més útil en un altre lloc.

Diu que se sent orgullosa que l'equip de gent amb qui està vulgui una altra política, i lamenta que Xavier Domènech decidís marxar, però també entén que per a les persones que no són professionals de la política hi ha unes maneres de fer-la que són summament desgastadores, i que creu que en benefici de tothom s'han de poder canviar.

Entén que les relacions entre formacions polítiques, com la que hi ha en aquest mateix Plenari, haurien de ser més constructives, transparents i propositives.

Feta aquesta puntualització sobre les seves paraules, respon a la qüestió del lideratge plantejada pel Sr. Trias, i li pregunta què té específicament en ment, ja que suposa que li vol preguntar una cosa concreta.

El Sr. Trias pregunta a l'alcalde com pensa dirigir la ciutat, perquè hi ha diferents maneres de fer-ho; d'una banda, acumulant càrrecs, cosa que considera un error. Igualment, fa notar que l'alcalde manifesta que no li agrada una certa manera de fer política, i assegura que a ell segons quina manera li fa fàstic, i que l'ha patit governant i en l'oposició.

Puntualitza que el lideratge en la política significa copsar la realitat, ser conscient del que passa ara i abans no passava o passava menys, malgrat que la situació econòmica a l'actualitat sigui millor que fa uns anys. Remarca que lideratge és tenir projectes, econòmics, socials i de país. I subratlla que quan un govern és d'onze regidors, lideratge també suposa buscar complicitats, ser capaç d'empatitzar amb els propis i també amb l'oposició, amb qui s'ha d'aconseguir arribar a fórmules de col·laboració. Fa notar que avui, en aquest sentit, han tingut exemples d'aquestes fórmules, malgrat que gairebé forçades.

La Sra. alcaldessa assegura que creu en les fórmules de lideratge compartit, i que les grans coses s'aconsegueixen amb les màximes complicitats. Diu que per a ella és un orgull formar part d'un equip municipal de gent molt compromesa, ja que d'altra manera no s'explicarien les moltes coses que s'han pogut impulsar durant el mandat i que eren inèdites per manca de voluntat política, tal com s'ha demostrat. Així, amb un equip de govern petit s'ha pogut impulsar una política d'habitatge que ha significat un punt d'inflexió, i avui mateix n'han tingut un exemple amb la regulació del 30% de les noves promocions; igualment, han plantejat una alternativa a l'oligopoli energètic amb un operador energètic municipal de nova creació. Remarca, també, les complicitats a què han arribat amb grups de l'oposició per assolir reivindicacions històriques com l'arribada del metro a La Marina, la recuperació de La Model, desencallar el projecte del Barça. Posa en valor que aquests són un exemple de projectes històric aturats durant molts anys i que s'han desencallat durant aquest mandat.

Reitera que creu fermament en el lideratge compartit i que calen uns objectius clars i que, sobretot, s'ha de retre comptes a la ciutadania i donar resposta al seu mandat.

Del Grup Municipal Cs:

3. (M1519/9764) Quines mesures pensa aplicar el Govern Municipal per tal de disminuir els índexs de criminalitat que han augmentat un 20,5% a Barcelona durant la primera meitat del 2018 respecte al mateix període de temps de l'any passat?

La Sra. Mejías comenta que avui tots han pogut veure el vídeo de l'agressió a cops de matxet ocorreguda al carrer Carretes, i en què ha resultat morta una persona. Igualment, recorda que durant aquesta sessió s'ha preguntat als responsables municipals què pensen fer per evitar situacions com aquesta.

Afegeix que, fa uns instants, una veïna del Born li ha adreçat personalment un missatge, que llegeix a l'alcaldessa, que avisa sobre la situació de greu inseguretat que es viu al barri, i que demana ajuda alertant que avui mateix hi ha hagut un mort.

Al·lega, atès que avui no han tingut l'oportunitat d'escoltar l'alcaldessa en qualitat de responsable de seguretat, que formula aquesta pregunta a fi saber quines accions pensa emprendre davant d'aquestes situacions; i li demana que no li respongui a ella, sinó a la veïna del Born, a la qual li ha dit que posi la televisió per escoltar en directe la resposta.

Reitera que mai no han tingut ocasió d'escoltar l'alcaldessa parlar sobre els greus problemes de seguretat que viuen els barris, que és un assumpte recurrent en aquesta cambra i que avui ha respost sistemàticament el Sr. Pisarello, que no n'és el responsable. Per tant, exigeix a l'alcaldessa que dirigeixi la seva resposta als veïns.

La Sra. alcaldessa replica que ha parlat moltes vegades sobre aquestes qüestions, i que ho ha fet com a responsable de seguretat en molts contextos diferents, també amb els veïnats, ja que tota la vida a estat a peu de carrer, i ho continua fent, en aquest casos tant al Raval com a la Barceloneta.

Confirma, doncs, que coneix de primera mà els problemes de què parla la regidora, i assegura que no té cap intenció d'emprar-los per frivoltzar, ni per usar les tàctiques de la Sra. Mejías en aquest Plenari. Afirmar, altrament, que li preocupa l'origen de fons d'aquesta situació, i ja ha dit públicament en diverses ocasions que els veïns tenen raó.

Ratifica que s'ha produït un increment de la criminalitat, específicament dels furts, i que és un fet que no només passa a Barcelona sinó en totes les grans ciutats de Catalunya, i que s'explica per diverses raons, entre les quals l'alerta terrorista que ha provocat la concentració de molts efectius policials en edificis emblemàtics en comptes dels carrers; i també pel fet que una instància superior es va carregar la possibilitat d'utilitzar la reincidència perquè els professionals del furt no quedin impunes i paguin judicialment.

Tanmateix, recorda que aquest ajuntament no té competències judicials, no decideix les penes; això no obstant, subratlla que la guàrdia urbana ha augmentat d'un 15% les detencions per furt aquest any respecte a l'anterior, i aprofita per posar en valor la feina excel·lent que fa aquest cos a peu de carrer, i el fet que està responent més enllà de les seves competències.

Afirmar que com a regidora responsable directa de seguretat està molt orgullosa de la feina que fan els responsables de seguretat, el comissionat Amadeu Recasens, i la guàrdia urbana.

Precisa que la competència de seguretat ciutadana és de la Generalitat i la guàrdia urbana hi col·labora, però que a Ciutat Vella el 60% de les denúncies i les detencions les fa la guàrdia urbana. Això no obstant, reconeix que l'assumpte de fons és que mossos d'esquadra, que treballa molt bé en el terreny, ha d'augmentar les dotacions a Barcelona, i retreu que el responsable d'Interior de la Generalitat tingui el cap a una altra banda, i que afirmi que no cal més policia a la ciutat. En conseqüència, diu que el conseller ha de rectificar, tenint en compte que els mesos d'estiu els han donat la raó quant a la manca d'efectius.

Afegeix que a tot això s'hi suma un aspecte judicial, i és el missatge que es dona si queden impunes totes les detencions que s'estan fent; malgrat tot, assegura que no es rendeixen, i explica que ahir mateix es van reunir amb la fiscalia per parlar justament dels casos dels matxets, i la necessitat que augmenti la contundència enfront d'aquests casos.

La Sra. Mejías addueix que la Sra. alcaldessa té una gran habilitat per centrifugar les culpes cap a altres administracions de temes que són de la seva competència. En aquest sentit, recorda a l'alcaldessa que el civisme és responsabilitat seva, i també ho és la convivència al carrer; que la seguretat ciutadana i l'ordre públic són competència de la guàrdia urbana; i que la neteja, de la qual també es queixen els veïns del Born i dels barris litorals, és una competència municipal.

Constata que la situació que es viu a Barcelona és molt greu, i que els indicadors del ministeri d'Interior confirmen que aquesta gravetat s'ha incrementat el darrer any de gairebé un 20%, i entén que alguna responsabilitat hi deu tenir l'alcaldeessa i responsable de seguretat.

Diu que li sembla molt bé que l'alcaldeessa intenti coordinar els serveis entre administracions, però repeteix que hi ha coses que són de la seva estricta responsabilitat, com ara la seguretat per garantir la convivència.

La Sra. alcaldeessa reclama prudència a la regidora, i puntualitza que el mort del Born a què s'ha referit és un ancià de noranta anys que ha caigut per una escala, un fet que està sent investigat pels mossos d'esquadra; i remarca que la regidora de Ciutat Vella coneix el districte millor que la Sra. Mejías.

Del Grup Municipal d'ERC:

4. (M1519/9768) Quines mesures preventives ha pres l'Agència de Salut Pública de Barcelona per garantir la no proliferació de plagues d'escarabats i d'altres insectes a la via pública i a les dependències de titularitat municipal?

La Sra. Benedí fa avinent que l'associació nacional d'Empreses de Sanitat Ambiental i la d'empreses de Control de Plagues de Catalunya van advertir abans de l'estiu del perill de plagues d'escarabats i altres insectes en tot el país gairebé sense excepció, i del risc especialment elevat a Barcelona, que és una de les principals víctimes de la invasió d'aquests insectes; precisa que l'escarabat americà és el més comú als carrers de la ciutat, especialment abundant enguany per la combinació d'una primavera plujosa i les altes temperatures enregistrades durant l'estiu, fets que beneficien la reproducció d'aquests insectes i el perill de transmissió de bacteris, virus i fongs que suposen, i la possibilitat de contaminar aliments de consum humà.

Explica que, paral·lelament, s'ha constatat un augment d'incidència de rosegadors que, també, coincideix amb una tendència global.

Assenyala que la vigilància i control de plagues de rates, mosquits, fòrmiques, coloms, puces i escarabats, a Barcelona és competència de l'Agència de Salut Pública, malgrat que només pot actuar a la via pública i en dependències de titularitat municipal, mentre que en la resta de llocs correspon als propietaris encarregar-se d'eliminar la plaga.

Remarca que la prevenció és una de les mesures més eficients per controlar les plagues que puguin afectar la salut pública de la ciutadania, com és el cas de la neteja i el manteniment del sistema de canonades i arquetes del clavegueram.

Indica que, pel que fa als rosegadors, els tècnics de l'Agència de Salut Pública el juliol de l'any passat van començar a estudiar les densitats en diversos punts del clavegueram a fi d'elaborar un cens d'aquests animals, que a dia d'avui ja hauria d'estar llest.

I posa en relleu que veïns i veïnes de diferents barris han manifestat aquest estiu la seva preocupació per la proliferació d'insectes i de rates. En conseqüència, pregunten quines mesures preventives ha pres l'Agència de Salut Pública.

La Sra. Ortiz ratifica que és l'Agència de Salut Pública que fa el seguiment, la vigilància i el control de plagues, i porta a terme diferents programes d'actuació en cas que hi hagi demanda veïnal, o que es produeixen alertes; tot i que, sobretot, treballa en l'àmbit de la prevenció. Així, els experts de l'Agència parlen de lluita integrada, i precisa que un dels principis d'aquesta metodologia és el control de plagues discriminadament, ja que fer-ho d'una manera indiscriminada pot ser perjudicial per a la salut i el medi ambient i no ser efectiu per a les espècies que es volen eliminar. Destaca, doncs, que la vigilància és la prevenció principal, i es fa reiteradament en la xarxa de clavegueram contra paneroles i múrids. En aquest sentit, assenyala que la prevenció també rau en un ús correcte de la xarxa i la seva bona connexió.

Afegeix que en aquells punt on habitualment s'han detectat plagues s'hi fa una vigilància constant per poder fer actuacions en estadis prematurs del repunt de les plagues.

Quant als mosquits, observa que és una plaga que depèn de la climatologia, que a Barcelona s'ha incrementat especialment a finals d'agost, i està molt vinculada a la presència d'aigua estancada, de manera que la prevenció es fa en aquest cas en tots aquells espais públics amb presència d'aigua.

Finalment, pel que fa a les dependències de titularitat municipal, es refereix sobretot a les visites de vigilància que es fan mensualment a tots els mercats municipals, i trimestralment a tots els arxius; i concreta que des del 31 de gener a l'1 d'agost s'han fet 334 visites de vigilància preventiva.

La Sra. Benedí agraeix la resposta a la Sra. Ortiz.

Del Grup Municipal del PSC:

5. (M1519/9777) Per què el govern actual no està impulsant el compliment de diversos convenis signats amb cooperatives d'habitatge per a la promoció d'habitatge protegit?

La Sra. Andrés pregunta per què el govern no està impulsant el compliment de diferents convenis signats amb cooperatives d'habitatges, concretament els convenis entre aquest ajuntament i la FAVB el 2015 per fer 300 habitatges protegits en règim de cessió d'ús; un altre del mateix any signat amb la UGT per fer 303 habitatges en règim de venda; i un tercer amb CCOO per la construcció d'uns centenars d'habitatges protegits.

El Sr. Muntaner precisa, en primer lloc, que el conveni amb CCOO mai no ha estat reclamat, atès que es va dissoldre l'àmbit d'habitatge d'aquest sindicat; mentre que en els altres dos casos van negociar en arribar a l'alcaldia.

Concreta que en ambdós casos –FAVB i UGT– es produïa una venda de sòl per permuta amb un percentatge de pisos, que passaven a ser de propietat; és a dir, es tracta que arrosseguen històricament que el sòl públic passa a ser privat. En aquest sentit, indica que a fi de revertir aquest sistema, el govern municipal va introduir un canvi en el sentit que es passa de la fórmula del conveni a la d'una licitació en concurs públic per a cohabitatge de cooperatives, fundacions i associacions amb ànim de lucre limitat. Per tant, remarca que el sòl continua sent públic, i se cedeix per setanta-cinc anys, i els habitatges no són per a la venda, sinó en dret de superfície o lloguer.

La Sra. Andrés lamenta que no s'hagin complert els convenis esmentats amb la FAVB i la UGT –que en vuit anys, del 2007 al 2015, n'han fet tres-cents la UGT i més d'un miler la FAVB– i, a canvi, s'hagi optat pels concursos, que al seu grup li consta que són onze solars trets a licitació, dels quals sembla que només en prosperaran quatre.

Confirma que el seu grup és més partidari de conservar la fórmula del conveni i fer-la compatible amb la del concurs, però no exclou-la i, altrament, tractar de donar compliment als convenis signats.

El Sr. Muntaner afirma que és voluntat del govern continuar aquesta tradició, però canviant les regles del joc. Confirma que s'han tret a concurs onze solars, dels quals quatre ja tenen projecte, i dos van anar per a cooperatives, pensant justament amb FAB i UGT. Tanmateix, explica que per problemes legals i pressupostaris encara no s'han pogut adjudicar, però assegura que ho intentaran tirar endavant al més aviat possible, ja que els interessa diversificar al màxim i no menysprear la possibilitat de donar continuïtat a la tradició d'aquestes dues cooperatives d'habitatge.

6. (M1519/9778) Tenen coneixement els responsables de la seguretat ciutadana de filtracions sobre operatius policials realitzades per responsables municipals a les persones que exerceixen la venda ambulat il·legal al carrer?

El Sr. Collboni fa referència a la veïna del Born, presidenta de l'eix comercial, que ha enviat un missatge a alguns regidors i regidores sobre la situació d'inseguretat i de preocupació de molta gent de la ciutat en aquests moments.

Dit això, afirma que el govern té un problema de credibilitat pel que fa a la seguretat, un fet objectiu, tot i que fa uns mesos el govern acusava l'oposició d'intentar desgastar-lo i que volien fer de la seguretat un assumpte amb rèdit electoral. Assegura que cap partit d'esquerres pretén fer-ne un tema electoral, tot i que és un problema que és al carrer, tal com corroboren les dades, especialment les darreres setmanes.

Precisa que quan atribueix al govern un problema de credibilitat és, per exemple, per la informació sobre que els responsables de seguretat disposen d'unes gravacions que posen de manifest avisos fets per responsables municipals sobre operatius policials a les persones que exerceixen la venda ambulat il·legal; i diu que tant és així que la mateixa alcaldessa va admetre que s'havia iniciat una investigació interna per verificar aquest fet, i han passat més de quinze dies sense que en tinguin cap notícia i, per tant, formulen aquesta pregunta a fi que els confirmin la informació o si, altrament, neguen la major.

La Sra. alcaldessa reprèn l'afirmació del regidor que ha dit que a cap formació d'esquerres li interessa generar alarma social quant a la seguretat, i que allò que cal és buscar solucions, sense evidentment defugir l'assumpte de la seguretat, que els ha d'importar i ocupar molt. Tanmateix, diu que l'alarma social és el que interessa a formacions de dretes, fins i tot d'extrema dreta que està creixent a tota Europa, i que pretenen utilitzar els temors legítims de la població per captar vots.

Per tant, diu que li sorprèn que el grup del PSC formuli aquesta pregunta, que ja ha presentat en comissió i li ha respost el primer tinent d'Alcaldia que ha donat una informació rigorosa,

que no té inconvenient a repetir. Assegura, doncs, que no tenen cap coneixement de la filtració a què al·ludit el Sr. Collboni, i que si hi hagués qualsevol dada o prova d'índici delictiu, qui la tingués hauria d'acudir als jutjats i posar una denúncia, o portar-ho al servei intern pertinent a fi que s'obri una investigació, cosa que afirma que faria si tingués aquesta informació.

Puntualitza que el que saben és que, en primer lloc, se'n va fer ressò el sindicat Sapol mitjançant determinats mitjans digitals, i quan van demanar-li informació, va rectificar i va dir que no tenia cap prova.

Es pregunta, per tant, per quin motiu el representant del grup Socialista té interès a reproduir una alarma social i porta al Plenari, per segona vegada, aquesta pregunta que ja li havia estat resposta dient-li que s'havia obert una investigació, i que si tinguessin proves s'actuaria.

El Sr. Collboni justifica haver presentat aquesta pregunta perquè va passar el mateix amb la denegació d'accés a la guàrdia urbana a la sala de control de TMB, i que el govern, mitjançant el responsable de seguretat, va negar rotundament en comissió, malgrat que posteriorment ho va admetre, i es va acceptar que, novament, la guàrdia urbana estigués a les cabines de control de TMB per evitar la venda ambulants il·legal.

Per tant, replica que ara torna a preguntar això perquè ja tenen el precedent que acaba d'explicar.

Insisteix que es tracta d'un problema molt greu, que afecta un dels béns bàsics de la ciutat com és la seguretat, i retreu al govern que no s'ho prengui seriosament, tot i que reconeix, però, que darrerament han fet una inflexió en el seu discurs. Això no obstant, els acusa de caure en contradiccions, canvis de criteri i optar per centrifugar responsabilitats.

Considera, en definitiva, que en el fons de tot plegat hi ha la qüestió de l'exercici de l'autoritat que correspon a l'alcaldeessa per fer complir les normes i les lleis a l'espai públic.

La Sra. alcaldeessa torna a dir que no entén a qui parla exactament el regidor, i diu que ho lamenta, ja que ell mateix acaba de reconèixer que no té cap prova i que tot són suposicions i hipòtesis que sustenta en què considera que una vegada no es va fer bé una cosa que no té res a veure amb el tema que els ocupa; i en base a aquestes insinuacions, sense proves, el grup del PSC ve al Plenari a generar alarma i confrontació amb un govern d'esquerres.

Reitera que es pregunta a quins interessos respon aquesta pregunta, i per compte de qui es fa, per quin motiu volen portar aquesta falsa polèmica a aquesta cambra i engrandir-la.

Del Grup Municipal del PP:

7. (M1519/9773) Considera el Govern que aplica les ordenances sense arbitrariedad ni criteris ideològics?

El Sr. Fernández Díaz diu que les ordenances municipals són les normes de convivència que aprova aquest ajuntament, i que les excepcions al seu compliment estan previstes en les mateixes ordenances. Tanmateix, afirma que a Barcelona hi ha una excepció no escrita però sí aplicada, i és que si s'és independentista i es forma part d'una entitat secessionista es té

barra lliure per infringir les ordenances municipals. Considera que és com si existís una ordenança no escrita que concedeix patent de cors a les entitats independentistes per infringir les ordenances sense que això generi cap reacció municipal en el sentit d'exigir-ne el compliment i imposar sancions.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta pregunta.

La Sra. alcaldessa respon amb rotunditat que no estan aplicant les ordenances en base a criteris ideològics i amb arbitrarietat, sinó que, altrament, sempre intenten actuar amb els principis de prudència, eficàcia, proporcionalitat en totes les circumstàncies.

El Sr. Fernández Díaz diu que ja s'esperava la resposta, atès que, contràriament, l'alcaldeessa incorreria en prevaricació o en desviació de poder. Afirmar, però, que la realitat la desmenteix, ja que és evident que les entitats independentistes, amb caràcter general, a Barcelona poden celebrar actes sense cap mena de permís o llicència ni pagament de taxes; poden col·locar pancartes i cartells infringint clarament les ordenances municipals de les quals no se'ls exigeix el compliment.

Posa com a exemple l'acampada independentista a la plaça de Sant Jaume durant més de quinze dies, consentida pel govern de la Generalitat i per aquest ajuntament, que hauria d'haver obligat al compliment de les ordenances, i no només per raons de seguretat. Precisa que dies abans dels actes de la Mercè, fins i tot van dialogar amb els infractors per veure si marxaven o no, i se'ls donava l'opció de posar-se en un cantó de la plaça.

Afirmar, per tant, que es tracta d'un consentiment de les infraccions de les ordenances, i confonen discrecionalitat amb arbitrarietat; i la llibertat d'expressió, que ningú no qüestiona, s'ha d'exercir pels canals que toca, entre els quals el compliment de les normes, ja que altrament es cau en un en greuge, com en el cas dels qui van voler instal·lar una pantalla gegant a la plaça de Catalunya per veure un partit de futbol, i es va enviar la guàrdia urbana per fer complir les ordenances i se'ls va imposar una sanció.

La Sra. alcaldessa discrepa absolutament amb el regidor, i remarca que una ciutat oberta i democràtica com Barcelona, compromesa amb els drets i les llibertats, en un moment complicat i d'excepcionalitat política com l'actual, hi ha accions regularment, i en totes s'ha d'aplicar la mesura, el sentit comú, buscar solucions dialogades, la mediació per fer compatibles les normes, el bon ús de l'espai públic; és a dir, que ningú no el monopolitzi però que, ahora, qui necessiti i vulgui expressar-se ho pugui fer.

Per tant, diu que no comparteixen la fórmula del PP, que és estomacar primer i preguntar després i, contràriament, primer pregunten i miren que es pot fer, i busquen alternatives si és que hi ha algun problema en segons quins llocs, i si cal recórrer a la força també ho fan. I constata que hi ha límits molt clars, ja que quan hi ha violència, independentment d'allà on vingui, mai no s'admetrà en aquesta ciutat. En aquest sentit, posa com a exemple el cas recent, que desmenteix l'argumentació del regidor, i que és el de la senyora que treia llaços grocs, a qui sembla que van dir "estrangera de merda", i en què l'Ajuntament s'ha personat en la causa entenent que hi ha un índex d'odi i de xenofòbia. Entén que això demostra que tenen els mateixos criteris, que són el respecte a la llibertat d'expressió i deixar que la gent

es manifesti; preguntar-se per què ho fa i buscar diàleg i solucions on calgui, i garantir que l'espai públic sigui emprat per tothom i posar com a línia vermella la violència.

Del Grup Municipal de la CUP:

8. (M1519/9760) Quina es la justificació de mantenir aquest contracte de cessió de l'edifici d'oficines a la rambla del Raval 29-35 a l'organització sindical UGT un cop exhaurit? Quin es l'objectiu que un immoble municipal d'aquest volum i característiques continuï cedit a una organització sindical quan la llei reserva competència exclusiva al Ministeri de Treball espanyol en matèria de provisió de locals a les centrals sindicals? Com pensa recuperar l'Ajuntament de Barcelona la despesa ocasionada per aquesta fallida operació immobiliària? Contempla el consistori una possible transformació d'aquest edifici de 8.000 m² en habitatge social tant necessària en el districte de Ciutat Vella?

El Sr. Casas comenta que el 2009 patrimoni del ministeri de Treball havia d'oferir nous locals a UGT i a la CGT a compte del patrimoni històric sobrevingut; que l'Ajuntament, motu proprio i sense cap obligació legal, va decidir avançar a UGT els nous locals. Precisa que, segons consta en l'acta de la sessió de 29 de juny de 2012 de la comissió d'Economia, Empresa i Ocupació, s'aprova el conveni amb UGT relatiu a la cessió gratuïta de l'ús de l'edifici situat a la rambla del Raval 29-35, per un termini de tres anys, a fi de destinar-lo a seu i dependències sindicals; i afegeix que en la mateixa sessió es demana que es reivindiqui l'edifici de la Via Laietana 16 al ministeri de Treball.

Diu que entenen que el 2015 es va produir una nova pròrroga per tres anys de la cessió de l'edifici de la rambla del Raval, que s'ha exhaurit aquest setembre. En conseqüència, manifesta que es pregunten si hi ha un acord vigent entre el ministeri, l'Ajuntament i la UGT que justifiqui la continuïtat de la cessió gratuïta, i si el ministeri de treball compensarà ara l'Ajuntament amb la transferència dels costos del local o, altrament, cedirà una propietat equivalent al mateix barri.

I pregunta de quina manera pensa recuperar l'Ajuntament aquest patrimoni, i si contempla la possibilitat de transformar l'edifici de vuit mil metres quadrats en habitatge social, tan necessari al barri.

La Sra. Pin confirma que el conveni es va exhaurir aquest setembre, i que l'Estat va manifestar la voluntat de compra durant el present exercici, i diu que estan a l'espera que es decideix a fer-ho.

Entén que la pregunta respon, també, a què en el seu moment aquesta operació va resultar dubtosa i ha estat posada en qüestió per diferents entitats veïnals i socials. I considera que més enllà de si l'Estat compleix o no amb la seva obligació d'adquirir l'edifici, cal analitzar la manera com es va dur a terme aquesta operació que ha generat tanta polèmica.

El Sr. Casas pregunta de quins terminis estan parlant.

La Sra. Pin precisa que l'Estat ha dit que el 2018 efectuarà la compra de l'edifici, i en cas que no es faci en els tres mesos que falten per acabar l'exercici hauran d'estudiar què fan.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

MOCIONS

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

DI1. El passat 12 de setembre, el Govern espanyol va autoritzar l'exportació de 400 bombes a l'Àrabia Saudita, país que lidera una coalició militar en el conflicte del Iemen. Una guerra que, segons Nacions Unides, s'ha convertit en la catàstrofe humanitària més gran de l'actualitat.

La coalició liderada per l'Àrabia Saudita ha dut a terme més de 18.000 bombardejos i ha comès desenes de presumptes crims de guerra contra la població civil. A més, en una clara vulneració del dret internacional humanitari, ha imposat un bloqueig marítim que ha exacerbat la crisi humanitària.

El 9 d'agost, la coalició va dur a terme un atac aeri contra un vehicle escolar a la ciutat Dhahyan, al nord de Iemen, un presumpte crim de guerra que va causar la mort a 51 persones, entre elles més de 40 nens, i va ferir a desenes de persones, pel que sembla amb una bomba guiada de precisió fabricada i subministrada pels Estats Units. Després d'aquest atac, el Govern espanyol va declarar que no autoritzaria l'exportació de 400 bombes de precisió a l'Àrabia Saudita. Malgrat això, el 12 de setembre es va retractar al·legant la necessitat d'«honrar un contracte», anteposant la protecció dels seus interessos econòmics a les vides de la població civil del Iemen.

La decisió del Govern espanyol d'autoritzar l'exportació d'armes a l'Àrabia Saudita va en contra de les recomanacions del Consell de Drets Humans de l'ONU, que ha instat a la comunitat internacional a «abstenir-se de subministrar armes que podrien ser utilitzades en el conflicte del Iemen». També suposa una vulneració del Tractat sobre el Comerç d'Armes (TCA), ratificat per Espanya, que prohibeix la transferència internacional d'armes, municions i articles relacionats quan se sàpiga que poden utilitzar-se per cometre crims de guerra, o quan existeixi un risc que es destinin a cometre o facilitar violacions greus del dret internacional humanitari i dels drets humans. Fins i tot incompleix la mateixa llei espanyola d'exportacions d'armes que prohibeix la transferència d'armes quan existeixin indicis raonables que podrien utilitzar-se per cometre violacions de drets humans.

Malgrat les exportacions autoritzades fins al moment, el Govern espanyol té l'oportunitat de revisar i suspendre les llicències de futures exportacions d'armes a l'Àrabia Saudita i d'altres membres de la coalició per al seu ús al Iemen. El Govern espanyol no pot continuar subministrant armes a l'Àrabia Saudita perquè corre el risc de ser còmplice de la comissió de crims de dret internacional.

Barcelona ha demostrat durant diferents episodis de la història recent que la seva ciutadania és solidària amb les poblacions civils d'arreu que són massacrades per potències regionals. Ho demostrà durant la invasió d'Iraq durant el 2002 i enguany amb la crisi dels refugiats a la Mediterrània. Barcelona es reivindica com a capital de pau de la Mediterrània i el seu crit és escoltat internacionalment.

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

1.- Expressar el rebuig per l'autorització de l'exportació de 400 bombes a l'Aràbia Saudita pel risc que siguin utilitzades per cometre o facilitar violacions greus de drets humans i del dret internacional humanitari al Iemen. 2.- Demanar al Govern espanyol que posi fi de forma immediata als enviaments d'armes des dels ports espanyols i revoqui les llicències autoritzades quan hi hagi un risc substancial que puguin ser usades al Iemen. 3.- Demanar al Govern espanyol revisar i suspendre les llicències actuals i futures d'exportació d'armes a l'Aràbia Saudita mentre hi hagi evidències fiables que les armes es podrien usar per cometre o facilitar violacions greus del dret internacional dels drets humans o del dret internacional humanitari al Iemen. 4.- Demanar al Govern espanyol que substitueixi progressivament el suport públic a la indústria de guerra per indústria socialment necessària com ara la que permeti la substitució progressiva d'hidrocarburs per energies locals i renovables, de manera que no es perdi cap lloc de treball. 5.- Activar la cooperació internacional de l'Ajuntament de Barcelona al Iemen mitjançant d'una línia d'ajut d'emergència específica a la crisi humanitària causada pels atacs a la població civil. 6.- Reforçar la introducció de criteris de pau i respecte internacional dels drets humans a la contractació pública de l'Ajuntament de Barcelona. 7.- Notificar al president del Govern espanyol, al ministre d'Afers Exteriors, a la ministra de Defensa, a la secretària d'Estat de Comerç Internacional i a l'ambaixador d'Aràbia Saudita a Espanya, l'acord del Consistori.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. Pérez, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya i del Partit Popular.

DI2. Atès que durant aquests últims dies s'han fet públics correus electrònics de jutges i magistrats de tot l'Estat que s'han enviat durant aquest últim any a través del canal oficial del Consell General del Poder Judicial.

Atès que en aquests correus s'equiparava l'independentisme amb el nazisme i es qualificava a les persones que es manifestaven lliure i democràticament de "criminals", "violents" o "extremistes".

Atès que d'aquests correus es desprenen opinions personals molt contundents, avançant futures represàlies i sentències contra les persones que actualment es troben en situació de presó preventiva o exili.

Atès que els fets exposats han posat en evidència la politització del sistema judicial espanyol.

Atès que diferents jurisdiccions d'arreu d'Europa ja han deixat en evidència la politització i arbitrarietat del sistema judicial espanyol a través dels seus dictàmens.

És per això i d'acord amb els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.3 del Reglament Orgànic Municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la següent Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona:

- Referma el seu compromís amb el principi de separació de poders, la justícia, la democràcia, la llibertat i els drets civils i polítics. - Condemna la manca de seguretat jurídica per als

independentistes que es desprèn de la publicació de diferents correus electrònics enviats pel canal oficial del Consell General del Poder Judicial, en els que s'equiparava l'independentisme amb el nazisme i es qualificava a les persones que es manifestaven lliure i democràticament de "crimals", "violents" o "extremistes", fent palesa una animadversió evident per part de diferents membres de la judicatura, incomprensibles en un Estat de Dret, i que qüestionen la seva imparcialitat. - Considera provada la persecució dels líders polítics, socials, activistes i artistes que actualment es troben en situació d'exili o de presó preventiva única i exclusivament per haver defensat democràticament i pacífica, la seva ideologia i/o les seves manifestacions. - Exigeix l'immediat alliberament dels presos polítics, el retorn de les persones exiliades per la seva ideologia i la fi de la persecució de les persones represaliades així com la reparació pública de les seves figures.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Ciurana, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbó, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya i del Partit Popular.

Del Grup Municipal ERC:

DI3. Ara fa gairebé un any va tenir lloc la celebració del referèndum de l'1 d'octubre i la declaració d'independència, fruit d'una llarga etapa de treball polític en diferents àmbits al si de la societat catalana, i gràcies a la tasca d'un moviment social amb una gran capacitat de mobilització cívica, pacífica i democràtica. És aquesta extraordinària fortalesa la que ha aconseguit obrir, a Catalunya, l'esquerda més seriosa en el règim del 78 des que aquest es va establir a partir de la reforma del període postfranquista.

Els fets d'octubre van representar la màxima expressió del xoc entre la majoria republicana catalana i l'Estat espanyol. Aquest va optar per abusar de la seva força i es va imposar contra un poble pacífic i indefens. Tanmateix la brutalitat policial contra la ciutadania que feia cua per votar i la brutalitat judicial de considerar un moviment de desobediència pacífica com una rebel·lió violenta ha dotat d'una dimensió europea el nostre conflicte amb l'Estat espanyol i ocupa les portades dels mitjans de comunicació de tot el continent.

La de l'1 d'octubre ja no és només la causa de la República sinó també, cada cop més, la causa de la democràcia i la llibertat. L'Estat espanyol va optar per l'ús de la violència policial, judicial, institucional, mediàtica i també simbòlica que va culminar amb la destitució del Govern de la Generalitat, la dissolució del Parlament de Catalunya i la convocatòria de noves eleccions amb l'aplicació il·legal de l'article 155 de la Constitució espanyola. Per la seva banda, els membres del Govern, la presidenta del Parlament, els líders socials i alguns representants polítics es troben injustament empresonats, a l'exili o encausats per les seves idees polítiques.

Tot amb tot, el preu que l'Estat espanyol ha pagat ha estat enorme: a escala internacional les imatges de càrregues policials i l'empresonament de dirigents cívics i càrrecs electes ha destrossat la reputació democràtica del Regne d'Espanya. A escala interna, en lloc d'haver afavorit les vies de diàleg, s'ha deslegitimat a ulls d'una àmplia majoria de la ciutadania.

Com reconeixia el Govern injustament destituït pel 155 en una carta conjunta publicada recentment als mitjans de comunicació: "Catalunya va començar el dia 1 d'octubre de 2017

una nova era. Aquell dia vam decidir mirar al futur. Hem emprès un camí que sabem llarg i complex cap a una república de persones lliures. El camí del nostre futur.”

Per aquests motius, i d'acord amb el que estableix l'article 55.1 del Reglament Orgànic Municipal, formulem la següent Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: Primer.- Reconèixer la tasca de les persones que varen fer possible la celebració del referèndum de l'1 d'octubre de 2017 i que hi van participar activament per poder donar veu al poble de Catalunya en relació al seu futur polític. Segon.- Manifestar la solidaritat amb la ciutadania que va ser brutalment agredida per les forces de seguretat de l'Estat quan es dirigia de manera pacífica a votar. Tercer.- Exigir l'immediat alliberament de les preses i presos polítics, el lliure retorn de les persones exiliades i manifestar el suport a totes les persones represaliades. Quart.- Donar suport a l'acusació popular impulsada per l'Ajuntament de Barcelona denunciant les agressions policials de l'1 d'octubre a veïns i veïnes de la ciutat durant l'1 d'octubre, així com a la resta d'entitats de defensa de drets humans que també estan personades en la causa. Cinquè.- Comunicar aquests acords al Govern de Catalunya, al Parlament i a les entitats municipalistes.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Bosch, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el dels grups de Ciutadans, del Partit Socialista de Catalunya i del Partit Popular.

DI4. Barcelona ha estat històricament una ciutat compromesa amb els drets socials i laborals. L'expressió cívica d'aquest compromís amb els valors que la nostra ciutat representa, han estat les lluites protagonitzades per diferents col·lectius amb l'objectiu de conquerir creixents espais d'igualtat i millores en la qualitat de vida i les condicions de treball.

Avui en dia constatem com, la precarietat laboral s'ha instal·lat al sector turístic, malmetent seriosament les garanties de protecció davant els abusos laborals i la qualitat i dignitat de les condicions de treball. El nostre ha de ser un compromís ferm contra unes pràctiques que devaluen les relacions laborals, desvirtuen la capacitat de negociació col·lectiva de treballadores i treballadors i no ajuden a que la qualitat i l'excel·lència en la prestació dels serveis turístics consolidin la nostra projecció com a destinació de referència.

El turisme és un sector fonamental de la nostra economia. Una indústria estratègica per a una ciutat mediterrània com Barcelona. Un patrimoni col·lectiu que cal protegir, ordenar i governar i que cal gestionar de forma sostenible i equilibrada, treballant per la desestacionalitat, la diversificació, la garantia de la convivència, la conciliació d'usos a l'espai públic i molt especialment pel retorn als ciutadans i ciutadanes de Barcelona i als treballadors i treballadores.

Un turisme sostenible, equilibrat i de qualitat he de poder continuar sent un actiu important de Barcelona pel que fa a la seva activitat econòmica, l'ocupació i la imatge i projecció internacional. És per això que les estratègies de promoció han d'anar vinculades a la capacitat del sector de garantir i regular unes condicions de treball, salarials i laborals dignes i a l'alçada de la seva potencialitat. Socialitzar els beneficis i traslladar en benestar pels

treballadors i treballadores del sector els guanys, hauria d'esdevenir un deure i un compromís coherent amb la voluntat de seguir oferint serveis de qualitat.

Especialment greu i alarmant és la situació de les cambreres de pis del sector de l'hostaleria, més conegudes com Kellys. Un col·lectiu integrat quasi en exclusiva per dones, conscient i agrupat en la defensa dels seus drets i del qual una ciutat com Barcelona no pot desentendre's.

Dedicades a la neteja d'habitacions i altres espais a diferents hotels i allotjaments de la ciutat, són un clar exemple de la precarietat generada per la reforma laboral. Les condicions de la contractació s'han vist seriosament deteriorades, amb creixents nivells de parcialitat i temporalitat i la consolidació de pràctiques abusives com les subcontractacions i externalitzacions que generen diferències salarials per feines iguals. La pressió i les carregues de treball a les que estan sotmeses posen en risc la seva salut, sense que moltes vegades no es reconegui l'origen professional de les malalties que se'n deriven.

Un 70% de les treballadores del col·lectiu anomenat com a Kellys, es troben en situació d'externalització en empreses treball temporal. El salari actual d'una cambrera de pis es troba entre els 700 i els 800 euros al més, arribant-se en alguns casos a ingressos que fluctuen entre els 500 i els 700. Això suposa que, per habitació, ens situem al voltant d'una forquilla que va entre 1'5 i 2'5 euros com a retribució.

Per tot això i d'acord amb les diferents reivindicacions que han estat traslladades per part del col·lectiu de les Kellys com a representants de les cambreres de pis a la ciutat, el Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda la següent Declaració Institucional:

El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1.- Reconèixer la tasca reivindicativa i de defensa dels drets laborals i socials que el col·lectiu de les Kellys està duent a terme denunciant les situacions de precarietat i manca de condicions laborals generalitzada en aquest lloc de treball, i comprometre'ns, com a ciutat que treballa per un turisme de qualitat, sostenible i amb retorn a la ciutat, amb les seves reivindicacions i en la lluita per una Barcelona lliure de precarietat i manca de condicions de treball. 2.- Treballar i per un acord entre la patronal i els sindicats, exigint al sector hotelier a la ciutat que vetllin per resoldre el greuge que actualment pateix el col·lectiu de les cambreres de pis en les precàries condicions laborals amb les que desenvolupen el seu treball, així com el seu compromís amb la qualitat, a través d'un acord per la dignificació de les condicions laborals de les seves treballadores i treballadors amb accions concretes i mesures reals. 3.- Elevar a les Administracions competents la necessitat de revisar les condicions laborals i salarials del col·lectiu de les cambreres de pis, per tal de recuperar la preeminència dels convenis de sector per sobre dels convenis d'empresa -garantint la igualtat salarial del personal subcontractat amb els treballadors de l'empresa principal de la seva mateixa categoria, entre altres qüestions-, treballant per evitar la pràctica de les externalitzacions dels serveis fonamentals de l'activitat hotelera, el reconeixement de patologies específiques com a malaltia laboral, l'establiment de programes de formació continuada o garantir als treballadors i a les treballadores subcontractades l'accés a la negociació col·lectiva i, en aquest sentit, demanar a la Ponència de la Ponència de la Proposició de Llei de modificació de l'Estatut dels Treballadors per garantir la igualtat en les condicions laborals de les subcontractacions que reprengui el més aviat possible la seva tramitació, al Congrés de Diputats. 4.- Instar al govern de la

Generalitat a que apliqui les competències que té en matèria d'inspecció de treball per a fer complir les normes i drets laborals, amb especial atenció a la necessària revisió de les avaluacions de risc de treball, així com la posada en marxa d'una campanya específica de la ITSS adreçada a eradicar les males pràctiques empresarials i a vetllar perquè la càrrega de treball per a les cambreres de pis no suposi un dany per a la seva salut, comptant amb la participació dels agents socials a través dels comitès de salut i seguretat laboral. 5.- Interpel·lar a l'Institut de la Seguretat i Salut Laboral, la Inspecció de Treball i la resta d'institucions i agents socials per tal de trobar solució a les justes reivindicacions del col·lectiu de cambreres de pis a Barcelona com a peça imprescindible dins del sector turístic en general i hotelier en particular. 6.- Desenvolupar les mesures necessàries per acompanyar el desplegament del Pla Director per un Treball Digne posat en marxa pel govern de l'Estat.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida pel Sr. Collboni, amb el posicionament favorable de tots els Grups municipals i dels Srs. Ardanuy i Puigcorbé, excepte el del Grup del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les setze hores i vint-i-cinc minuts.